Hlas 2

NEDEĽA

Malá večiereň (v sobotu večer)

Hóspodi, vozzvách

- 4: Préžde vík Otcá róždšemusja Bóžiju Slóvu, voplóščšemusja Ďívv Maríji, prijidíte poklonímsja: krest preterpív, pohrebéniju predadésja, jáko sám voschoťí: i voskrés iz mértvych, spasé mja zabluždájuščaho čelovíka.
- 3: Préžde vík ot ...
- 2: Christós Spás náš, jéže na ný rukopisánije prihvozdív na kresťí zahládi, i smértnuju deržávu uprazdní: poklaňájemsja jehó tridnévnomu voskreséniju.
- 1: So archánhely vospojím Christóvo voskresénije: tój bo jésť izbáviteľ i Spás dúš

nášich, i v slávi strášňij i krípcij síľi, páki hrjadét sudíti míru, jehóže sozdá.

O prevélija S:I: Dogmat: tájinstva! Zrjá čudesá. propovíduju Božestvó, Jemmanújil bo jestestvá úbo vratá otvérze jáko čelovikoľúbec, ďívstva kľučí ne razruší jáko síce ot utróby Bóh: no prójde, jákože slúchom táko vníde: voplotísja, jákože začátsja: bezstrástno vníde, neskazánno izýde, po proróku hlahóľuščemu: sijá vratá zakľučéna búdut: niktóže prójdet ími, tókmo jedín Hospód' Bóh Izráijlev, imíjaj véliju mílosť.

Stichíry na stichovňi

i: Voskresénije tvojé Christé Spáse, vsjú prosvití vselénnuju i prizvál jesí tvojé sozdánije: vsesíľne Hóspodi sláva tebí.

ii: (ℙ : Jehdá ot dréva)

Vsích skorbjáščich rádoste, i obídimych predstáteľnice, ubóhich pitáteľnice, S:I: uťišénije, stránnych že sľipých, žézle nemoščných posiščénije, pokróve truždájuščichsja zastúpnice, sírych pomóščnice, Máti výšňaho, Bóha tý prečístaja: jesí potščísja, mólimsja, spastísja rabóm tvojím.

iii: Vsjákoje bezzakónije neščádno, vsjákij hrích nevozdéržno okajánnyj vsjákaho sod'ilach: osuždénija dostójin jésm! Viný pokajánija mňí podážď Ďívo. jáko osuždén támo da ne javľúsja, ťá bo napisúju molítvennicu, ťá prizyváju predstáteľnicu, ne posramí mené Bohonevístnaja.

Inóho pribížišča iv: čístaja, tvorcú i Vladýci k mý ímamy, rázvi ne tebé **Bohonevisto:** da otríneši nás téplym tvojím predstáteľstvom, posramíši ľubóviju pritekájuščich pod króv tvój, Máti Bóha nášeho: potščísja, i tvojú pómošč dážď, i nýňišňaho hňíva nás spasí.

Któ ťa Dogmat: dostojániju pochválit po otrokovíce ublažít. Bohonevístnaja, jéže o bývšem tobóju mírovi izbavléniji: blahodarjášče úbo zovém tí, hlahóľušče: iáže rádujsja, Adáma obožívšaja, i razstojáščaja sovokupívšaja. rádujsja, prosvitívšaja ród náš svitonósnym voskresénijem Sýna tvojehó i Bóha nášeho: christiánskij ród neprestánno ublažájem.

Večiereň (v sobotu večer)

Hóspodi, vozzvách

- 10: Préžde vík ot Otcá róždšemusja Bóžiju Slóvu, voplóščšemusja Ďívy Maríji, prijidíte poklonímsja: krest preterpív, pohrebéniju predadésja, jáko sám voschoťí: i voskrés iz mértvych, spasé mja zabluždájuščaho čelovíka.
- 9: Christós Spás náš, jéže na ný rukopisánije prihvozdív na kresťí zahládi, i smértnuju deržávu uprazdní: poklaňájemsja jehó tridnévnomu voskreséniju.
- 8: So archánhely vospojím Christóvo voskresénije: tój bo jésť izbáviteľ i Spás dúš nášich, i v slávi strášňij i krípcij síľi, páki hrjadét sudíti míru, jehóže sozdá.
- 7: Tebé raspénšahosja i pohrebénnaho, ánhel propovída Vladýku, i hlahólaše ženám: prijidíte vídite, iďíže ležáše Hospóď: voskrése bo, jákože rečé,

- jáko vsesílen. Ťímže tebí poklaňájemsja jedínomu bezsmértnomu: žiznodávče Christé, pomíluj nás.
- 6: Krestóm tvojím uprazdníl jesí, júže ot dréva kľátvu. pohrebénijem tvojím umertvíl jesí smérti deržávu: vostánijem tvojím prosvitíl jesí ród čelovíčeskij. sehó rádi vopijém tí: blahoďíteľu Christé Bóže náš, sláva tebí.
- 5: Otverzóšasja tebí Hóspodi, stráchom vratá smértnaja, vrátnicy že ádovy víďivše ťá, ubojášasja: vratá bo mídnaja sokrušíl jesí, i verejí žeľíznyja stérl jesí, i izvél jesí nás ot ťmý i síni smértnyja, i úzy náša rasterzál jesí.
- 4: Spasíteľnuju písň pojúšče, ot úst vozslém: prijidíte vsí v domú Hospódnem pripadém, hlahóľušče: na dréve raspnýjsja, i iz mértvych voskresýj, i sýj v ňídrech Ótčich, očísti hrichí náša.
- 3: (P: Otčájannaja žitijá rádi) Jáže nenadéžnych upovánije izvístnoje, i sohrišájuščich

spasénije, Maríje vsepítaja čístaja Bohoródice, prijimí molénije mojé sijé, i isprosí mi razrišénija vsích, jáže sohriších v žitií, máternimi tvojími molítvami, i spasí ot bíd i búduščaho sudá Vladýčice, velíkija rádi tvojejá mílosti.

- Lukávo vrémja životá 2: mojehó, lukávo i ispólň vsjákija zlóby, sataňi lukávomu ľúťi mjá smuščájušču, tý mja Bohorodíteľnice, izbávi tohó pákosti, tý mja ot úst ónaho istórhni presvjatája: na ťá bo vsé vozložích čájanije mojé, spasí mja tvojími bódrymi molítvami.
- Rádujsja, nepostýdnaja 1: predstáteľnice. Rádujsja, preblahája Bohoródice. Rádujsja, očistílišče Rádujsja, míra. rádoste skorbjáščich, i pristánišče oburevájemym. Rádujsja, jáže vsím pomohájuščaja súščym v núždach. Tý úbo sochraní i mené Ďívo, vsích skórbnych, preneporóčnaja Vladýčice.
- S:I: Dogmat: Préjde síň zakónnaja, blahodáti

prišédši: jákože bo kupiná ne sharáše opaľájema, táko Ďívo rodilá jesí, i Ďíva prebylá jesí. Vmísto stolpá óhnennaho, právednoje vozsijá sólnce: vmísto Moiséa, Christós, spasénije dúš nášich.

Stichíry na stichovňi

- i: Voskresénije tvojé Christé Spáse, vsjú prosvití vselénnuju i prizvál jesí tvojé sozdánije: vsesíľne Hóspodi sláva tebí.
- ii: Drévom Spáse uprazdníl júže ot jesí, dréva deržávu kľátvu. smérti pohrebénijem umertvíl jesí, prosvitíl že jesí ród náš vostánijem tvojím. Ťímže vopijém tebí: životodávče Christé Bóže náš, sláva tebí,
- iii: Na kresťí jávľsja Christé prihvoždájem, izminíl jesí dobrótu zdánij: i bezčelovíčije úbo vójini pokazújušče, kopijém rébra tvojá probodóša, jevréji že pečátati hróba prosíša, tvojejá vlásti ne vídušče. No za milosérdije

utrób tvojích, prijémyj pohrebénije, i tridnéven voskrésýj Hóspodi sláva tebí. Životodávče iv: Christé. vóleju strásť preterpívyj smértnych rádi, vo jáko že snizšéd sílen. tvojehó prišéstvija támo ožidájuščyja, ischítiv jáko zvírja krípkaho, ráj vmísto áda žíti darovál jesí. Ťímže i nám slávjaščym tridnévnoje tvojé vostánije, dáruj očiščénije hrichóv, i véliju mílosť.

S:I: Dogmat: O čudesé nóvaho vsích drévnich čudés! Któ pozná máter bo bez róždšuju, múža na nosjáščuju, rukú vsjú tvár soderžáščaho? Bóžije jésť izvolénije, róždšejesja. Jehóže iáko mladénca prečístaja, tvojíma rukáma nosívšaja, máterne i derznovénije k nemú imúščaja, ne prestáj moľášči o čtúščich ťá, uščédriti i spastí dúšy náša.

Tropar

T Jehdá snizšél jesí k smérti, životé bezsmértnyj, tohdá ád umertvíl jesí blistánijem božestvá. Jehdá že i uméršyja ot preispódnich voskresíl jesí, vsjá síly nebésnyja vzyváchu: žiznodávče Christé Bóže náš, sláva tebí.

Bohoródičen: Vsjá páče smýsla, vsjá preslávnaja tvojá Bohoródice, tájinstva, čistoťí zapečátannoj, i ďívstvu chranímu Máti poználasja jesí nelóžna, Bóha róždši ístinnaho: tohó molí spastísja dušám nášym.

Povečerie (v sobotu v noci)

Písň 1

- I Vo hlubiňí postlá inohdá, faraonítskoje vsevójinstvo preoružénnaja síla, voplóščšejesja že Slóvo vsezlóbnyj hrích potrebílo jésť: preproslávlennyj Hospóď slávno bo proslávisja.
- Presvjatája Bohoródice spasí nás.
- i: Jáže vsím udób poslúšnaja v skórbi, i v pečáli pomohájuščaja, Bohoródice blahája, blahodáť podážď píti ťá derzájuščym, Vladýčice skorbjáščich rádoste.
- ii: Mnohobohátnuju blahodáť sťažávši Vladýčice, derznovénnoju tvojéju molítvoju, preslávno izmí mja ot napástej, ubóhaho rabá tvojehó, skorbjáščich rádoste.
- S: Ot vráh vídimych i nevídimych izbávi, mólimsja, k tebí pribihájuščich Bohoródice, i

- razorí vsják sovít borjúščich nás.
- I: Otimí ponošénije čelovíčeskoje, i klevetý navítnik ot mené, Bohoródice, moľú ťa: da usérdno slávľu Hóspoda, jehóže pitála jesí.

- I Utverdí nás v tebí Hóspodi, drévom umerščvéj hrích, i strách tvój vsadí v serdcá nás pojúščich ťá.
- P Presvjatája Bohoródice spasí nás.
- i: Vrahóv navíty razorí sújetnyja, vsepítaja Bohoródice: ne oskuďíj molítvami tvojími, snabďášči nás voschvaľájuščich ťá.
- ii: Prízri čístaja, mílostivnym tvojím ókom, i izbávi mjá vsjákaho navíta vídimych i nevídimych vrahóv, osľipívši zínicy očés ích.
- S: Zlóje napadénije vrahóv, jáko óhň paľáščeje, íščuščich vsehdá pohubíti nás Ďívo, rosóju molítv tvojích uhasí.
- I: Neuhasímaja lampádo, zaré prisnosijáteľnaja, nóščiju

mjá skorbéj oderžíma, prosvití molítvami tvojími, róždšaja sólnce slávy Christá.

Písň 4

- I Uslýšach Hóspodi hlás tvój, jehóže rékl jesí, hlás vopijúščaho v pustýni, jáko vozhremíl jesí nad vodámi mnóhimi, tvojemú sviďíteľstvujaj Sýnu, vés býv sošédšaho Dúcha, vozopí: tý jesí Christós, Bóžija múdrosť i síla.
- Presvjatája Bohoródice spasí nás.
- i: Spasénija ťá móst, molítvu neusýpnu, zastuplénije tvérdo mólim: umilosérdisja i vížď nášu nesterpímuju pečáľ, boľízni, skórbi, strásti, i blahopremínno posití Máti Bóžija, rádosť skóruju podajúšči.
- ii: Ne nepričástni jesmý Vladýčice, tvojehó zastuplénija v skórbech: ťímže i nýňi nám pomozí vskóri, ľúťi oburevájemym rúku prostirájušči čístaja: búdi mílostiva boľíznem

- nášym, Máti Bóžija, rádosť skóruju podajúšči.
- S: Ne upováša Vladýčice na ťá bezzakónnujuščiji, no upováša na jazýk veleríčiv, na jazýk čelovíč, prísno zavístno izlijávšijsja, neprávedno prolijáti króv ískrenňaho, rykájušče: tý že čístaja, čéľusti ích sokruší.
- I: Smirí Vladýčice, vrahóv voznesénnuju veleríčujuščich, sovíty serdcá zlonrávija, i poučájuščajasja zlým na mjá po vsjá dní: kríposť pobídu podážď že prizyvájuščym ťá, Máti rádosť Bóžija, skóruju podajúšči.

- I Úhľ Isáiji projavléjsja, sólnce iz ďívstvennyja utróby vozsijá, vo ťmí zablúždšym, Bohorazúmija prosviščénije dáruja.
- P Presvjatája Bohoródice spasí nás.
- i: Molítvennice nelóžnaja, upovánije christiján, obrádovannaja, prijimí moľbý ot nás

- priľížno prizyvájuščich i moľáščichsja tebí.
- ii: Istóčnik ťá žízni súšči čístaja, bezsmértija istočájuščij vódy, zemnoródniji poznávše ublažájem.
- S: Vooružísja na ný lukávno vráh, jazýkom jákože mečém pohubíti choťá: no tvojéju, Bohorodíteľnice, krípostiju predvarí.
- I: Pučínu, čístaja, zastupléniju któ izočtét síly tvojejá? Ťímže nás súščich v núžďi skóro predvarí.

Písň 6

- I V bézdňi hrichóvňij vaľájasja, neizsľídnuju milosérdija tvojehó prizyváju bézdnu: ot tlí Bóže mjá vozvedí.
- P Presvjatája Bohoródice spasí nás.
- i: Cilomúdrija súšči chodátaica, prizyvájuščym ťá nýňi javísja, i ot vsjákich izbávi napástej i bíd, Bohonevísto.
- ii: Zloďíjstva vrážija razorí, i klevetý neprávednyja ustávi, blahoslovénnaja

- prečístaja, izbavľájušči nepovínnyja ot skórbi.
- S: Ľútymi hrichí okružéni, i napástnymi bidámi potopľájemi, pod božéstvennyj pokróv tvój pribihájem, Máti Christá Bóha.
- I: Neiskusomúžno róždši Hóspoda, javísja po roždeství páki ďívstvujušči: o preslávnaho čudesé, v tebí soďílannaho, Bohonevísto!

Sidálen

Molénije téploje, i sťiná neoborímaja, mílosti istóčniče, mírovi pribížišče, priľížno vopijém tí: Bohoródice Vladýčice predvarí, i ot bíd izbávi nás, jedína vskóri predstáteľstvujuščaja.

<u>Písň 7</u>

- I Da preslávnoje roždestvó tvojé Christé, jéže ot Ďívy proobrazíši jávi, neopalímy v peščí ótroki sochraníl jesí, písňmi pojúščyja tebí: otcév Bóže blahoslovén jesí.
- P Presvjatája Bohoródice spasí nás.

- i: O blahoutróbija tvojehó Ďívo čístaja! Rišíši bo bezmírnyja pečáli i napásti, prizyvájuščym v núžďi i obstojániji: ťímže i nýňi pomozí blahoslovénnaja, ťá voschvaľájuščym.
- ii: Pokaží skóroje tvojé zastuplénije, pokaží jáko móžeši, jáko Máti Bóhu, prizyvájem ťá ot sérdca so slezámi pripádajušče, skórb ukrotí i boľízň rabóv tvojích vskóri.
- S: Ustá čelovíkom jáko ľvóm ľútym, hróba ťažčájše otverzóšasja, hórko pohlotíti mjá: no tý Bohoródice, javísja nadéžda nenaďíjuščymsja, i nizloží kríposť ích blahoslovénnaja.
- I: Da úzrjat vrazí i postyďátsja, da razumíjut i víďat tvojú, jéže po nám soprotív borjúščuju sílu, i v própasť preispódňuju nizloží ích blahoslovénnaja, nadéždo nenaďíjuščichsja.

Písň 8

I Péšč inohdá óhnennaja v Vavilóňi ďíjstva razďiľáše, Bóžijim veľínijem chaldéji

- opaľájuščaja, vírnyja že orošájuščaja, pojúščyja: blahoslovíte vsjá ďilá Hospódňa Hóspoda.
- Presvjatája Bohoródice spasí nás.
- i: Pribížišče náše, i míru rádovanije, Bohorodíteľnice, umilosérditisja potščísja, i spíšno blahodáť tvojú podážď nám oskorblénnym, i zastupí blahája, tvojá rabý.
- ii: Sovít súeten soviščáša ľúťi na ný bezbóžnych sónmišča, jákože préžde Achitofél. No vopijém: tvojími molítvami séj razorí, nizlóžši sích kríposť Bohoródice.
- S: Prizyvájuščich ťá
 Bohoródice, ot duší nelóžno,
 vo vsjákoj skórbi i v
 boľíznech razlíčnych, i
 bidách ľútych, spíšno uslýši
 Vladýčice, sích izbavľájušči
 prísno molítvami tvojími.
- I: Da ímja tvojé Bohoródice, na zemlí slavoslóvitsja, íže iz tebé vozsijáv, hríšnikom deržávnuju nadéždu i sťínu ťá darová: tobóju bo vsjákoje dychánije k Bóhu pritekájet.

<u>Písň 9</u>

- Nedoumíjet vsják jazýk blahochvalíti po dostojániju, izumivájet že úm píti ťá premírnyj Bohoródice: obáče blahája prijimí, víru ľubóv vési božéstvennuju nášu, tý bo christiján jesí predstáteľnica, ťá veličájem.
- P Presvjatája Bohoródice spasí nás.
- i: Da zahradítsja vsják jazýk, lukávym poučájajsja: da molčát ustná ľstívaja, i ustá neprávedno hlahóľuščaja na právednaho bezzakónije, hordýneju i závistiju vraždébnoju vkúpi, Bohoródicy molítvoju, i svjatých Christóvych.
- ii: Íže v molítvach bódruju, čístuju Bohoródicu, prizyvájem vsí boľízniju i skórbiju oderžími, vzyvájušče: Vladýčice čístaja, skóro izbávi ot oderžáščich boľíznej rabý tvojá prísno, jáko po Bóze zastúpnicy inýja ne ímamy.
- S: Otčájavšichsja vélije pribížišče, oburevájemych tíchoje pristánišče, tý jesí Bohoródice. ťímže i mý pritekájem, vzyvájušče:

- da ne postydímsja Máti ístinnaho životá, no da blahodarjášče usérdno ťá veličájem.
- I: Prijimí, otrokovíce prečístaja, božéstvennuju písň, vozdavájušči blahodáť na ťá naďíjuščymsja, i mír isprosí cérkvam prísno posláti, da christijánskij vsják jazýk ťá veličájet.

Polnočnica

Písň 1

- I Vo hlubiňí postlá inohdá, faraonítskoje vsevójinstvo preoružénnaja síla, voplóščšejesja že Slóvo vsezlóbnyj hrích potrebílo jésť, preproslávlennyj Hospóď, slávno bo proslávisja.
- P Presvjatája Tróice Bóže náš, sláva tebí.
- i: Trójičnoje i jedinonačáľnoje jestestvó božestvá, písnenno vospojím hlahóľušče: mílosti pučínu neizčerpájemuju, suščéstvennuju jáko imúšči, tebí kláňajuščichsja sobľudí i spasí, jáko čelovikoľúbec.
- ĺže istóčnik. ii: kóreň i sýj, jáko vinóven, Sýňi, svjaťím íže i tvojém Dúsi, sráslennaho božestvá trisólnečny j sérdcu mojemú istočí svít. pričástijem osijáj, Bohoďíteľnaho sijánija.
- S: Trisvítlaja jedínice Bohonačáľnaja, vés razorí hrichóv i strastéj mojích mrák, svítlych lučéj tvojích sladčájšimi pričaščéňmi,

- i sotvorí mja tvojejá nepristúpnyja slávy chrám i síň prečístuju.
- I: Bohoródičen: Tók drévnij jestestvá nášeho, stradávšij bezmístno, i k tlí popólzšijsja prečístaja, voplóščsja vo utróbi tvojéj Bóh Slóvo, čelovikoľúbňi osijá, i Bohonačáliju trisvítlomu nás tájno naučí.

- Na kámeni mjá víry utverdív, razširíl jesí ustá mojá vrahí mojá, na vozveselí bo sja dúch mój, vnehdá píti: ňísť svját, jákože Bóh náš, i ňísť práveden, páče tebé Hóspodi.
- P Presvjatája Tróice Bóže náš, sláva tebí.
- i: Rávenstvom jestestvá Bohonačálije jedinočéstnoje slávľu ťá lícy: živót bo ot životá tý proizšéd netľínno, jedín sýj Bóh náš, i ňísť svját, páče tebé Hóspodi.
- ii: Tý číny neveščéstvennyja
 i nebésnyja sostávil
 jesí, jáko zercála
 tvojejá dobróty: Tróice

nerazďíľnoje jedinonačálije, S:l: píti neprestánno tebí: no i nýňi náše ot brénnych úst prijimí chvalénije.

- S: Utverdí na kámeni víry, i razširí ľubvé tvojejá pučínoju serdcá i mýsľ tvojích ráb, jedínice trisólnečnaja: tý bo Bóh náš, na nehóže upovájušče, da ne posramímsja.
- ĺže Ŀ Bohoródičen: préžde vsják sostáv osuščestvovávyj tvári. utróbi tvojéj vo osuščestvovásja, neizčétnoju bláhostiju Bohoródice, trisólnečnyj vsím svít vozsijá jedínaho Božestvá i Hospóďstva.

Sidálen

\mathbb{S} (\mathbb{P} : Blahoutróbija)

Jehdá v načáľi Adáma sozdál jesí Hóspodi, tohdá Slóvu tvojemú ipostásnomu vozopíl jesí blahoutróbne: sotvorím po nášemu podóbiju, Dúch že svjatýj soprisútstvovaše soďíteľ. Ťímže vopijém tí: tvórče Bóže náš, sláva tebí.

Bohoródičen: Jehdá k nám Bóh prijití izvóli, tohdá v tvojú prečístaja, čisťíjšuju utróbu vselísja, i spasé tobóju čelovíčeskoje smišénije, darovávyj vsím cárstvo nebésnoje. Ťímže vopijém tí, Bohoródice čístaja, rádujsja Vladýčice.

- I Pojú ťa, slúchom bo Hóspodi uslýšach i užasóchsja, do mené bo ídeši, mené iščjá zablúždšaho. Ťím mnóhoje tvojé snizchoždénije, jéže na mjá, proslavľáju mnohomílostive.
- P Presvjatája Tróice Bóže náš, sláva tebí.
- i: Razumíti ťá nižé čínove móhut neveščéstvenniji ánheľstiji, jedínice, Tróice beznačáľnaja: no úbo mý brénnym jazýkom tvojú súščestvennuju bláhosť vospivájem, i víroju slávim.
- ii: Sýj sozdáteľ jestestvá čelovíčeskaho, vsederžíteľu, vsé mojé vídiši nýňi, jáko vsevídec nemožénije: ťímže uščédri rabá tvojehó, i k žízni lúčšej páki vozvedí.

- S: Jedínicy načáľny ja nesmísna trí líca vospivájem, jáko svójstvenne imúščaja, i razďíľňi ipostási: no úbo sojedinéna i nerazďíľna, v sovíťi že, i slávi, i Božeství.
- I: Bohoródičen: Chrám ťá číst i preneporóčen, prisnoďívo Bohoródice, vseďíteľ obríte jedínu jávi ot víka, v ňúže vséľsja: voobrazí čelovíčeskoje jestestvó, jáko čelovikoľúbec.

<u>Písň 5</u>

- I Prosviščénije vo ťmí ležáščich, spasénije otčájannych Christé Spáse mój, k tebí útreňuju carjú míra, prosvití mja sijánijem tvojím: inóho bo rázvi tebé Bóha ne znáju.
- P Presvjatája Tróice Bóže náš, sláva tebí.
- i: Jáko vsjáčeski na vsjá súščyja tvojehó prómysla, mirodárnyja prostirájaj lučý, i spasíteľnyja, carjú míra, sobľudí mja v míri tvojém: tý bo živót i mír vsjáčeskomu.
- ii: Mojséju v kupiňí jáko javílsja jesí v viďíniji

- óhnenňi, ánhel naréklsja jesí Ótčeje Slóvo, jéže k nám tvojé predjavľája prišéstvije: ímže vsím jávi vozvistíl jesí deržávu Bohonačálija jedínaho, trijipostásnuju.
- S: Jáže jestéstvennuju, soprisnosúščnuju slávu predlóžiši, jedinonačáľňijšaja Tróice svjatája, vospivájuščich ťá pravoslávnoju víroju, tvojejá slávy víďiti spodóbi, beznačáľnuju, i jedínu zarjú trisólnečnuju.
- I: Bohoródičen: Soderžíteľnyj po suščestvú sýj Bóh Slóvo, vsím vikóm, Ďívo Máti, vo črévi tvojém uderžásja neizrečénno, čelovíki prizyvája ko jedínstvu jedínaho Hospóďstva.

- I V bézdňi hrichóvňij vaľájasja, neizsľídnuju milosérdija tvojehó prizyváju bézdnu: ot tlí Bóže mjá vozvedí.
- P Presvjatája Tróice Bóže náš, sláva tebí.
- i: Volíteľu mílosti, pomíluj v ťá vírujuščich, Bóže trisólnečne, i prehrišénij

- izbávi, i strastéj, i bíd, rabý tvojá.
- ii: Volíteľu mílosti, pomíluj ...
- S: Neizrečénnoju pučínoju bláhosti, neobmýslimuju tvojehó sijánija, i trisijánnaho Božestvá svitodáteľnuju zarjú podážď mí.
- I: Bohoródičen: Neizrečénne Ďívo, výšnij čelovík býsť iz tebé, v čelovíka po vsemú obólksja, i svítom mjá trisólnčnym ozarí.

<u>Sidálen</u>

\mathbb{S} (\mathbb{P} : Blahoutróbija)

Blahoutróbija pučínu nám prostrýj, prijimí nás mílostive, prízri na ľúdi ťá slávjaščyja, prijimí písň prosjáščich ťá, Tróice jedínice beznačáľnaja: na ťá bo upovájem vsích Bóha, prehrišénij dáti proščénije.

S:l: Bohoródičen: Blahoutróbija róždši istóčnik, mílostiva tý jesí blahája Bohoródice: tý bo vírnych jedíno zastuplénije, tý skorbjáščich uťišénije. Ťímže tebí nýňi vsí víroju pripádajem, obristí razrišénije ľútych,

obohaťíjuščesja jedínoju tebé pómoščiju.

- I Óbrazu zlatómu na póli deíri služímu, trijé tvojí ótrocy nebrehóša bezbóžnaho veľínija: posreďí že ohňá vvérženi, orošájemi pojáchu: blahoslovén jesí Bóže otéc nášich.
- P Presvjatája Tróice Bóže náš, sláva tebí.
- i: Ustavľáješi prísno ánheľskaja vójinstva k nepreložéniju, jedíne sýj neizmínne i trijipostásne Hóspodi: pokaží úbo i mojé sérdce neprelóžno vsehdá, vo jéže sláviti ťá tépľi, i vospiváti blahočéstno.
- ii: Ustavľáješi prísno ánheľskaja ...
- S: Lícy úmniji neveščéstvennych suščéstv, tvojími lučámi Bóže jedinonačáľne, i trisólnečne, ozarjájemi byvájut, položénijem vtoríji svítove: íchže i mené sijáňmi, i pričástijem pokaží svít, jáko svetoďíteľ trisijánen.

I: Bohoródičen: Napravľáti nás i vozvyšáti k nebesém ne oskuďíj, tebé ľúbjaščich, neizrečénnoje íže za čelovikoľúbije, býv čelovík vo utróbi Ďívy, i obožív čelovíka, i na prestóľi slávy so Otcém siďáj.

Písň 8

- \mathbb{I} podóbiji zláťi treblážénniji nebréhše neizménnyj iúnoši. živýj Bóžij óbraz víďivše, ohňá sredí vospiváchu: osuščestvovánnaja da pojét Hóspoda vsjá tvár, prevoznósit vo vsjá víki.
- Presvjatája Tróice Bóže náš, sláva tebí.
- Nepristúpnaja Tróice i: soprisnosúščnaja, sobeznačáľnaja, Jáže préžde sólnca svitíľnika Bohonačáľnaja, neizmínnaja vsích. kromí vo svitonósnych svójstv, vsjákij lukávyj uprazdní soprotivoležáščich sovít, stužénija démonov, nevrédna sobľudájaj mjá prísno, Hóspodi vsích.
- Nepristúpnaja ii: Tróice soprisnosúščnaja, ...

- S: Premúdri i vsemóščňie. neopísannoje, trisólnečnoje jedinonačálije sostávľšeje sobľudájuščeje mír, i nevredímom \mathbf{v} vsesoveršénnom, vselísja v mojé sérdce, píti i sláviti ťá nemólčno s líki ánheľskimi vo vsjá víki.
- I: Premúdroste Ótčaja, nepostižíme, neizrečénne, Bóžij Slóve, neprelóžnoje tvojé jestestvó ne izminív, jestestvó čelovíčeskoje mílostivne vosprijál jesí: jedínstvennuju Tróicu čestí vsích naučíl iesí, jáko Hóspodonačálije vsích vikóv.

Písň 9

Bóha vozsijávšaho, plótski prišédšaho, k nám ďivíču iz bokú neizrečénno voplotívšaja, blahoslovénnaja vsečístaja, ťá Bohoródice veličájem.

- Presvjatája Tróice Bóže náš, sláva tebí.
- Ot svíta beznačáľna, i: Sýn sobeznačálen svít sojestéstvennyi vozsijá, i

svít Dúch izýde, neizrečénno Bohoľípno, netľínnu roždestvú uverjájemi, vkúpi že i neizrečénnomu ischoždéniju.

- Vozsijáj ii: serdcách trisólnečnoje Božestvó. vospivájuščich ťá. trisijánnym svítom tvojím: dážď rázum jéže razumíti. ďíjati vsích tvojé choťinije blahóje soveršénnoje, i veličáti i sláviti ťá.
- S: Neizčéten jestestvóm sýj jáko Bóh, neizčétnuju pučínu ščedrót jáko imíja, uščédrila jesí Tróice préžde: táko i nýňi uščédri rabý tvojá, i ot prehrišénij izbávi, i napástej i obstojánij.
- I: Bohoródičen: Spasí mja Bóže mój, ot vsjákaho iskušénija i ozloblénija, íže v trijéch lícich vospivájemyj neskazánno, jedínstvenňi Bóh i vsesíľnyj, i tvojé stádo sochraní, Bohoródicy molítvami.

Utiereň

Tropar

- I Jehdá snizšél jesí k smérti, životé bezsmértnyj, tohdá ád umertvíl jesí blistánijem božestvá. Jehdá že i uméršyja ot preispódnich voskresíl jesí, vsjá síly nebésnyja vzyváchu: žiznodávče Christé Bóže náš, sláva tebí.
- Bohoródičen: Vsjá páče smýsla, vsjá preslávnaja tvojá Bohoródice, tájinstva, čistoťí zapečátannoj, i ďívstvu chranímu Máti poználasja jesí nelóžna, Bóha róždši ístinnaho: tohó molí spastísja dušám nášym.

Sidaleny

Po 1-om stichoslovii

Blahoobráznyj Jósif, s dréva sném prečístoje tvojé ťílo, plaščaníceju čístoju obvív, i blahoucháňmi vo hróbi nóve zakrýv položí: no tridnéven voskrésl jesí Hóspodi, podajá mírovi véliju mílosť. ST Voskresní Hóspodi Bóže mój, da voznesétsja ruká tvojá, ne zabúdi ubóhich tvojích do koncá.

ii: Mironósicam ženám pri hróbi predstáv ánhel vopijáše: míra mértvym súť prilíčna, Christós že istľínija javísja čúžď. No vozopíjte: voskrése Hospóď, S:I: podajá mírovi véliju mílosť.

Bohoródičen: Preproslávlenna S:I: **Bohoródice** jesí pojém ťá: krestóm bo Sýna tvojehó nizložísja smérť umertvísja, umerščvlénniji vostáchom, životá spodóbichomsja: ráj vosprijáchom drévneje naslaždénije. bláhodarjášče, slavoslóvim deržávnaho Christá Bóha nášeho, i jedínaho mnohomílostivaho.

Po 2-om stichoslovii

i: Kámeň hróbnyj zapečátati ne vozbranív, kámeň víry voskrés pódal jesí vsím, Hóspodi sláva tebí.

ST Ispovímsja tebí Hóspodi vsím sérdcem mojím, povím vsjá čudesá tvojá. ii: Učenikóv tvojích lík mironósicami ženámi rádujetsja sohlásno: óbščij prázdnik s ními prázdnujut, v slávu i čésť tvojehó voskresénija. I ťími vopijém tí, čelovikoľúbče ľúdem tvojím Hóspodi: podážď véliju mílosť.

Bohoródičen: Preblahoslovénna Bohoródice Ďívo. iesí voplóščšim sja bo iz ád pľinísja, Adám tebé vozzvásja, kľátva potrebísja, Jéva svobodísja, smérť umertvísja, i mý ožíchom. Ťím vospivájušče vopijém: blahoslovén Christós Bóh blahovolívyj táko, sláva tebí.

Ypakoj

Po strásti šédša vo hrób žený, vo jéže pomázati ťílo tvojé Christé Bóže, víďiša ánhely vo hróbi, i užasóšasja: hlás bo slýšachu ot ních, jáko voskrése Hospóď, dáruja mírovi véliju mílosť.

<u>Stepénny</u>

Antifón 1

i: Na nébo óči puščáju mojehó sérdca, k tebí Spáse, spasí mja tvojím osijánijem.

- ii: Pomíluj nás sohrišájuščich tebí mnóho, na vsjákij čás, o Christé mój, i dážď óbraz préžde koncá pokájatisja tebí.
- S: Svjatómu Dúchu, jéže cárstvovati podobájet, osvjaščáti, podvizáti tvár: Bóh bo jésť, jedinosúščen Otcú i Slóvu.
- I: Svjatómu Dúchu, jéže ...

Antifón 2

- i: Ášče ne Hospóď by býl v nás, któ dovólen cíl sochranén býti ot vrahá, kúpno i čelovikoubíjcy?
- ii: Zubóm ích ne predážď Spáse, tvojehó rabá: íbo ľvóvym óbrazom na mjá podvizájutsja vrazí mojí.
- S: Svjatómu Dúchu živonačálije i čésť: vsjá bo sozdánnaja, jáko Bóh sýj síloju sobľudájet vo otcé, Sýnom že.
- I: Svjatómu Dúchu živonačálije ...

Antifón 3

i: Naďíjuščijisja na Hóspoda, upodóbišasja horí svjaťíj:

- íže nikákože dvížutsja prilóhi vrážijimi.
- ii: V bezzakóniji rúk svojích da ne próstrut božéstvenňi živúščiji: ne ostavľájet vo Christós žezlá na žrébiji svojém.
- S: Svjátým Dúchom tóčitsja vsjáka premúdrosť: otsjúdu blahodáť apóstolom, i stradáľčestvy vinčájutsja múčenicy, i prorócy zrját.
- I: Svjátým Dúchom tóčitsja ...

Prokimen

Vostáni Hóspodi Bóže mój poveľínijem, ímže zapovídal jesí, i sónm ľudéj obýdet ťá

Stich: Hóspodi Bóže mój na ťá upovách, spasí mja.

Kanon

Písň 1

I₁ Vo hlubiňí postlá inohdá, faraonítskoje vsevójinstvo preoružénnaja síla, voplóščšejesja že Slóvo vsezlóbnyj hrích potrebílo jésť, preproslávlennyj Hospóď, slávno bo proslávisja.

- i: Mirskíj kňáz bláže, jemúže napisáchomsja, zápovidi tvojejá ne poslúšavše, krestóm tvojím osudísja: prirazísja bo tí jáko smértnu: otpadé že vlásti tvojejá deržávoju, i nemoščnýj obličísja.
- ii: Izbáviteľ róda čelovíčeskaho, i netľínnomu životú načáľnik v mír prišél jesí: voskresénijem bo tvojím razdrál jesí smértnyja pelený, jéže slavoslóvim vsí: slávno bo proslávisja.
- iii: Bohoródičen: Prevýšši javílasja jesí čístaja prisnoďívo, vsjákija nevídimyja že i vídimyja tvári: ziždíteľa bo rodilá jesí, jáko blahovolí voplotítisja vo utróbi tvojéj, jehóže so derznovénijem molí, spastí dúšy náša.
 - I₂ Netrénu, neobýčnu, nemókrenno morskúju šéstvovav stezjú, izbránnyj vopijáše Izráiľ: Hóspodevi poím, jáko proslávisja.
 - i: Síla nemoščných, voskresénije pádšich, i

- netľínije uméršich býl jesí Christé, plóti tvojejá strástiju: jáko proslávisja.
- ii: Uščédri pádšij óbraz, i voskresí sokrušénnyj, soďíteľ Bóh i obnovíteľ umerščvlén býv vsích oživí: jáko proslávisja.
- I₃ Netrénu, neobýčnu, nemókrenno morskúju šéstvovav stezjú, izbránnyj vopijáše Izráiľ: Hóspodevi poím, jáko proslávisja.
- i: Neveščéstvennaja drévle l'ístvica, i stránno oledeňívšij púť mórja, tvojé javľáše roždestvó čístaja, jéže pojém vsí: jáko proslávisja.
- ii: Síla výšňaho, ipostás soveršénnaja, Bóžija múdrosť, voplóščšisja prečístaja, iz tebé, k čelovíkom besídova jáko proslávisja.
- iii: Prójde skvozí
 dvér neprochódnuju,
 zakľučénnyja utróby
 tvojejá, právdy Sólnce
 čístaja, i mírovi vozsijá: jáko
 proslávisja.

Písň 3

- I₁ Procvilá jésť pustýňa, jáko krín, Hóspodi, jazýčeskaja neploďáščaja cérkov, prišéstvijem tvojím, v néjže utverdísja mojé sérdce.
- i: Tvár v strásti tvojéj izmiňášesja, zrjášči ťá v niščétňi óbrazi ot bezzakónnych poruhájema, osnovávšaho vsjá božéstvennym manovénijem.
- ii: Ot pérsti po óbrazu mjá rukóju tvojéju sozdál jesí: i sokrušénna páki v pérsť smértnuju za hrích, Christé sošéd vo ád, sovoskresíl jesí.
- iii: Bohoródičen: Číni udivíšasja ánheľstiji prečístaja, i čelovíčeskaja ustrašíšasja serdcá o roždeství tvojém: ťímže ťá Bohoródicu víroju čtím.
 - I₂ Lúk sokrušísja síľnych deržávoju tvojéju Christé, i síloju nemoščstvújuščiji prepojásašasja.
 - i: Íže vsích výšši Christós, umálisja málym

- čím, strástiju plotskóju, ánheľskaho jestestvá.
- ii: Mértv so bezzakónnymi vminívsja, sijája ženám vincém slávy Christé, javílsja jesí ot voskrésnija.
- I₃ Lúk sokrušísja síľnych deržávoju tvojéju Christé, i síloju nemoščstvújuščiji prepojásašasja.
- i: Íže vrémene prevýššij vsjákaho, jáko vrémenem tvoréc, iz tebé Ďívo vóleju mladénec sozdásja.
- ii: Črévo prostránňijšeje nebés vospojím, ímže Adám na nebesích rádujasja živét.

- I₁ Prišél jesí ot Ďívy, ne chodátaj, ni ánhel, no sám Hóspodi voplóščsja, i spásl jesí vsehó mja čelovíka. Ťím zovú ti: sláva síľi tvojéj Hóspodi.
- i: Predstojíši sudíšču jáko sudím, Bóže mój, ne vopijá Vladýko, súd iznosjá jazýkom: ímže strástiju tvojéju Christé vselénňij soďílal jesí spasénije.

- ii: Strástiju tvojéju Christé, vrahú oskuďíša orúžija, protívnym že jéže vo ád schoždénijem tvojím, hrády razrušíšasja, i mučíteleva dérzosť nizložéna býsť.
- iii: Bohoródičen: Ťá pristánišče spasénija, i sťínu nedvížimu, Bohoródice Vladýčice, vsí vírniji svímy: tý bo molítvami tvojími izbavľáješi ot bíd dúšy náša.
 - Uslýšach Hóspodi, slávnoje tvojé smotrénije, i proslávich čelovikoľúbče, nepostižímuju tvojú sílu.
 - i: Víďivši na drévi ťá Christé prihvoždéna Ďíva, jáže neboľíznenno ťá róždšaja, Máterski boľízni preterpí.
- ii: Pobiždéna býsť smérť, mértv pľiňájet ádova vratá: vsejádcu bo razóršusja, jáže páče jestestvá vsjá mí darovášasja.
- I₃ Uslýšach Hóspodi, slávnoje tvojé smotrénije, i proslávich čelovikoľúbče, nepostižímuju tvojú sílu.

- i: Sé prevoznesésja božéstvennaja horá dómu Hospódňa, prevýšše síl, Bohomáter jávstvenňijše.
- ii: Zakónov jestéstvennych kromí, jedína Ďívo róždši vladýčestvujuščaho tváriju, spodóbilasja jesí božéstvennaho zvánija.

- I₁ Chodátaj Bóhu i čelovíkom býl jesí Christé Bóže: tobóju bo Vladýko, k svitonačáľniku Otcú tvojemú, ot nóšči nevíďinija, privedénije ímamy.
- i: Jáko kédry Christé, jazýkov šatánije sokrušíl jesí vóleju Vladýko: jáko izvólil jesí na kiparísi, i na pévki, i kédri, plótiju sovozvyšájem.
- ii: V róvi Christé preispódňim položíša ťá bezdychánna mértva: no tvojéju jázvoju zabvénnyja mértvyja, íže vo hrobích spjáščyja, ujázven s sobóju voskresíl jesí.
- iii: Bohoródičen: Molí Sýna tvojehó i Hóspoda, Ďívo čístaja, na ťá upovájuščym mír darováti, pľinénnym

izbavlénije, ot soprotívnych nastojánij.

- I₂ Úhľ Isáiji projavléjsja, sólnce iz ďívstvennyja utróby vozsijá, vo ťmí zablúždšym, Bohorazúmija prosviščénije dáruja.
- i: Postíti otverhíjsja Adám, vkušájet smertonósnaho dréva pérvyj: no sehó hrích potrebľájet, raspnýjsja vtorýj.
- ii: Jestestvóm čelovíčeskim strásten že i smérten býl jesí, íže bezstrástnyj neveščéstvennym Božestvóm, obeztľívyj umerščvlénnyja Christé, ot preispódnich ádovych voskresíl jesí.
- I₃ Úhľ Isáiji projavléjsja, sólnce iz ďívstvennyja utróby vozsijá, vo ťmí zablúždšym, Bohorazúmija prosviščénije dáruja.
- i: Óblacy vesélija sládosť kropíte súščym na zemlí: jáko otročá dadésja, íže sýj préžde vík, ot Ďívy voplóščsja Bóh náš.

ii: Žitijú i plóti mojéj svít vozsijá, i drjáchlosť hrichá razruší: naposľídok ot Ďívy bez símene voplóščsja výšnij.

- I₁ V bézdňi hrichóvňij vaľájasja, neizsľídnuju milosérdija tvojehó prizyváju bézdnu: ot tlí Bóže mjá vozvedí.
- i: Jáko zloďíj právednik osudísja i so bezzakónnymi na drévi prihvozdísja, povínnym ostavlénije svojéju dáruja króviju.
- ii: Jedíňim úbo čelovíkom, pérvym Adámom drévle v mír vníde smérť, i jedíňim voskresénije Sýnom Bóžijim javísja.
- iii: Bohoródičen: Neiskusomúžno Ďívo rodilá jesí, i víčnuješi Ďíva, javľájušči ístinnaho Božestvá, Sýna i Bóha tvojehó óbrazy.
 - I₂ Hlás hlahól molébnych ot boľíznennyja Vladýko, duší uslýšav, ot ľútych mjá

- izbávi: jedín bo jesí nášeho spasénija vinóven.
- i: Bľustíteli položíl jesí pádšemu, Cheruvímy dréva živótnaho, no víďivše ťá, dvéri otverzóšasja: javílsja bo jesí putetvorjá razbójniku v ráj.
- ii: Púst ád i isprovéržen býsť smértiju jedínaho: jéže bo mnóhoje bohátstvo sokróviščestvova, jedín o vsích nás Christós istoščíl jésť.
- I₃ Hlás hlahól molébnych ot boľíznennyja Vladýko, duší uslýšav, ot ľútych mjá izbávi: jedín bo jesí nášeho spasénija vinóven.
- i: Jestestvó čelovíčeskoje rabótajuščeje hrichú, Vladýčice čístaja, tobóju svobódu ulučí: tvój bo Sýn, jáko áhnec, za vsích zakalájetsja.
- ii: Vopijém tí vsí ístinňij Bohomáteri, prohňívavšija rabý izbávi: jedína bo derznovénije k Sýnu ímaši.

Kondák i Ikos

- K Voskrésl jesí ot hróba vsesíľne Spáse, i ád víďiv čúdo, užasésja, i mértviji vostáša: tvár že víďašči srádujetsja tebí, i Adám sveselítsja, i mír Spáse mój vospivájet ťá prísno.
- IK Tý jesí svít omračénnym, tý jesí voskresénije vsích, i živót čelovíkov, i vsích sovoskresíl jesí, smértnuju deržávu Spáse razór, i ádova vratá sokrušívyj Slóve: i mértviji víďivše čúdo čuďáchusja, i vsjáka tvár srádujetsja o voskreséniji tvojém čelovikoľúbče. Ťímže i vsí slávim i pojém tvojé snizchoždénije, i mír Spáse mój, vospivájet ťá prísno.

- I₁ Bohoprotívnoje veľínije bezzakónnujuščaho mučíteľa vysók plámeň voznesló jésť: Christós že prostré Bohočestívym otrokóm rósu duchóvnuju, sýj blahoslovén, i preproslávlen.
- i: Ne terpíl jesí Vladýko, za blahoutróbije smértiju čelovíka zríti múčima, no prišél i spásl jesí tvojéju

króviju, čelovík býv: sýj blahoslovén, i preproslávlen Bóh otéc nášich.

ii: Víďivše ťá Christé, obolčéna vo odéždu otmščénija, užasóšasja vrátnicy ádovy: bezúmnaho bo mučíteľa rabá, Vladýko, prišél jesí ubíti: sýj blahoslovén i preprosláven Bóh otéc nášich.

iii: Bohoródičen: Svjatých svjaťíjšuju ťá razumíjem, jáko jedínu róždšuju nepremínnaho, Bóha Ďívo neskvérnaja, Máti beznevístnaja: vsím bo vírnym istočíla jesí netľínije, božéstvennym roždestvóm tvojím.

I₂ Vitíji javíšasja ótrocy, ľubomúdrijšiji drévle: ot Bohoprijátnyja bo duší Bohoslóvjašče, ustnámi pojáchu: prebožéstvennyj otcév i náš Bóže blahoslovén jesí.

i: Osudí práotca drévle vo Jedémi preslušánije: no vóleju sudím býsť, prestúpľšemu razrišája prehrišénija, prebožéstvennyj otcév Bóh, i preproslávlen.

ii: Spásl jesí ujázvennaho jazýkom, závistiju čelovikoubíjcy, vo Jedémi vóľnym uhryzénijem: vóľnoju bo strástiju iscilíl jesí, prebožéstvennyj otcév Bóh, i preproslávlen.

iii: Bohoródičen: Choďášča mjá v síni smértňij prizvál jesí k svítu, temnozráčnyj ád, blistánijem oblóž Božestvá, prebožéstvennyj otcév Bóh, i preproslávlen.

I₃ Vitíji javíšasja ótrocy, ľubomúdrijšiji drévle: ot Bohoprijátnyja bo duší Bohoslóvjašče, ustnámi pojáchu: prebožéstvennyj otcév i náš Bóže blahoslovén jesí.

i: Zrjáše v noščí úbo Jákov, jáko v hadániji Bóha voploščénna, iz tebé že svítlostiju javísja pojúščym: prebožéstvennyj otcév Bóh, i preproslávlen.

ii: Známenija jáže v tebí neizrečénnaho projavľája sňátija, so Jákovom bóretsja: ímže vóleju sojedinísja čelovíkom čístaja: prebožéstvennyj otcév Bóh, i preproslávlen.

iii: Mérzok íže ne propovédujet ťá Ďívy Sýna, jedínaho ot prepétyja Tróicy nesumňínnoju víroju, i jazýkom vopijá: prebožéstvennyj otcév Bóh, i preproslávlen.

Písň 8

- I₁ Péšč inohdá óhnennaja v Vavilóňi ďíjstva razďiľáše, Bóžijim veľínijem chaldéji opaľájuščaja, vírnyja že orošájuščaja, pojúščyja: blahoslovíte vsjá ďilá Hospódňa Hóspoda.
- Króviju tvojéju Christé, i: očervléno plóti tvojejá zrjášče oďijánije trépetom mnóhomu užasáchusja tvojemú dolhoterpíniju, ánheľstiji číni, zovúšče: blahoslovíte vsjá ďilá Hospódňa Hóspoda.
- ii: Tý mojé smértnoje oďíjal jesí ščédre, v bezsmértije vostánijem tvojím. Ťímže veseľáščesja blahodárstvenno vospivájut ťá izbránniji ľúdije Christé,

zovúšče tebí: požérta býsť voístinnu smérť pobídoju.

iii: Bohoródičen: Tý íže
Otcú nerazlúčnaho, vo
utróbi Bohomúžno požívša
bezsímenno začalá jesí,
i neizrečénno rodilá jesí
Bohorodíteľnice prečístaja:
ťímže ťá spasénije vsích nás
svímy.

- podóbiji zláťi, \mathbb{I}_2 0 nebréhše treblažénniji júnoši, neizmínnyj živýj Bóžij óbraz víďivše, ohňá vospiváchu: sredí osuščestvovánnaja da pojét vsjá Hóspoda tvár. prevoznósit vo vsjá víki.
- i: Víďin býl jesí na kresťí prihvoždájem, íže bohátyj v mílosti, vóleju pohrébľsja jesí: i tridnévno voskrésl jesí, i izbávil jesí vsjá čelovíki čelovikoľúbče, víroju pojúščyja: da pojét Hóspoda vsjá tvár, i prevoznósit vo vsjá víki.
- ii: Izbáviti ot istľínija, sošéd v preispódňaja Slóve Bóžij, jehóže sozdál jesí Christé, síloju tvojéju božéstvennoju, i bez istľínija sotvór,

slávy prisnosúščnyja tvojejá pričástnika soďílal jesí, da pojét, zovúšči, vsjá tvár, i prevoznósit Christá vo víki.

- \mathbb{I}_3 podóbiji zláťi. treblažénniji nebréhše júnoši, neizmínnyj živýj Bóžij óbraz víďivše, ohňá vospiváchu: sredí osuščestvovánnaja da pojét vsjá Hóspoda tvár, prevoznósit vo vsjá víki.
 - Víďin býsť i: zemlí na tobóju, i S čelovíki poživé, íže bláhostiju nesravnénnyj i síloju, jemúže pojúšče vsí vírniji osuščestvovánnaja zovém: da pojét Hóspoda vsjá tvár, i prevoznósit vo vsjá víki.
- ii: Voistinnu ťá čístuju propovídajušče slávim Bohoródicu: tý bo jedína rodilá jesí Tróicy ot jemúže voploščénna, Otcém i Dúchom vsí pojém: da pojét Hóspoda vsjá tvár, i prevoznósit vo vsjá víki.

<u>Písň 9</u>

- I₁ Beznačáľna Rodíteľa Sýn, Bóh i Hospóď, voplóščsja ot Ďívy nám javísja, omračénnaja prosvitíti, sobráti rastočénnaja: ťím vsepítuju Bohoródicu veličájem.
 - i: Jáko v rají nasaždéno na lóbňim Spáse, trebohátoje drévo tvojehó prečístaho krestá, króviju i vodóju božéstvennoju, jáko ot istóčnika božéstvennaho, rebrá tvojehó Christé, napojájemo, živót nám prozjabló jésť.
- ii: Nizložíl jesí síľnyja, raspnýjsja vsesíľne, i jéže nízu ležáščeje vo ádovi tverdýni, jestestvó čelovíčeskoje voznés, na Ótčem posadíl jesí prestóľi. S nímže tebí hrjadúšču poklaňájuščesja, veličájem.
- iii: Tróičen: Jedínicu tričíslennuju, Tróicu jedinosúščnuju pravoslávno pojúšče vírniji, slávim: nepresikómo prebožéstvennoje jestestvó, trisvítluju, nevečérňuju zarjú, jedínu netľínnuju nám svít vozsijávšuju.

- \mathbb{I}_2 Ot Bóha Bóha Slóva. neizrečénnoju múdrostiju prišédšaho obnovíti Adáma, jádiju \mathbf{v} tľínije pádaho ľúťi: ot svjatý ja Ďívy neizrečénno voplotívšahosja rádi, vírniji nás jedinomúdrenno písňmi veličájem.
- Posreďí osuždénnych, jáko i: áhnec vozvýšen býl Christé, kresťí, iesí na lóbňim kopijém na rebró probodájem, živót darovál jesí nám pérstnym jáko bláh, víroju viii: čtúščym božéstvennoje tvojé voskresénije.
- ii: Íže svojéju smértiju, smérti deržávu síloju uprazdnívšemu Bóhu vsí vírniji poklonímsja, jáko íže ot víka mértvyja sovoskresí, vii: i vsím podajét živót i voskresénije.
- I₃ Vés jesí želánije, vés sládosť, Slóve Bóžij, Ďívy Sýne, Bóže bohóv, Hóspodi, svjatých presvjatýj. Ťím ťá vsí s róždšeju veličájem.
- i: Žézl kríposti dadésja jestestvú tľínnomu, Slóvo

Bóžije vo utróbi tvojéj čístaja: i sijé voskresí, do áda popólzšejesja. Ťímže ťá vsečístaja, jáko Bohoródicu veličájem.

ii: Júže izvólil jesí Vladýko, prijimí mílostivno molítvennicu, Máter tvojú o nás, i tvojejá bláhosti vsjáčeskaja ispólňatsja: da ťá vsí jáko blahoďíteľa veličájem.

Chvalite

Vsjákoje dychánije i vsjá tvár, ťá slávit Hóspodi, jáko krestóm smérť uprazdníl jesí, da pokážeši ľúdem, jéže iz mértvych tvojé voskresénije, jáko jedín čelovikoľúbec.

Da rekút Judée, káko vójini pohubíša strehúščiji carjá? Počtó bo kámeň ne sochraní kámene žízni? Ilí pohrebénnaho da daďát, ilí voskrésšemu da poklóňatsja, hlahóľušče s námi: sláva mnóžestvu ščedrót tvojích, Spáse náš, sláva tebí.

vi: Rádujtesja ľúdije i veselítesja, ánhel siďáj na kámeni hróbňim, tój nám blahovistí, rék: Christós voskrése iz mértvych, Spás míra, i ispólni vsjáčeskaja blahouchánija: rádujtesja ľúdije i veselítesja.

Ánhel úbo jéže rádujsja, tvojehó začátija préžde blahodátňij Hóspodi, prinesé: ánhel že kámeň slávnaho tvojehó hróba v tvojé voskresénije otvalí: óv úbo v pečáli místo, vesélija óbrazy vozviščája: séj v smérti místo, Vladýku žiznodávca propovíduja nám, ťímže vopijém blahoďíteľu vsích, Hóspodi sláva tebí.

iv: Vozlijáša míra so slezámi na hrób tvój žený, i ispólnišasja rádosti ustá ích, vnehdá hlahólati: voskrése Hospóď.

iii: Da pochváľat jazýcy i ľúdije Christá Bóha nášeho, vóleju nás rádi krest preterpívšaho, i vo áďi tridnévnovavšaho: i da poklóňatsja jehó iz mértvych voskreséniju, ímže prosvitíšasja vsehó míra koncý.

ii: Ráspjat i pohrebén býl jesí Christé, jákože izvólil jesí, isprovérhl jesí smérť, i voskrésl jesí vo slávi, jáko Bóh i Vladýka, dáruja mírovi žízň víčnuju i véliju mílosť.

O voístinnu bezzakónniji, pečátavše kámeň, bóľšich čudés spodóbiste! Ímut rázum strážije, dnés prójde iz hróba. hlahólachu: rcýte, jáko nám spjáščym, prijidóša učenicý, i ukradóša jehó. I któ krádet mertvecá, páče že i náha? Sám voskrése samovlástno Bóh, jáko ostávľ hróbi i pohrebáteľnaja prijidíte svojá: vídite judéje, káko ne rastórže pečáti, smérť poprávyj ródu čelovíčeskomu bezkonéčnuju žízň dárujaj, i véliju mílosť.

Tropar

T Voskrés iz hróba, i úzy rasterzál jesí áda, razrušíl jesí osuždénije smérti Hóspodi, vsjá ot sitéj vrahá izbávivyj, javívyj že sebé apóstolom tvojím, poslál jesí já na própoviď, i ťími mír

tvój podál jesí vselénňij, jedíne mnohomílostive.

Liturgia

Blažénna

- ST Blaženi milostiviji, jako tiji pomilovani budut.
- vi: Hlás tí prinósim razbójnič, i mólimsja: pomjaní nás Spáse, vo cárstviji tvojém.
- ST Blažéni čístiji sérdcem, jáko tíji Bóha úzrjat.
- v: Krest tebí prinósim v proščénije prehrišénij: jehóže nás rádi prijál jesí čelovikoľúbče.
- ST Blažéni mirotvórcy, jáko tíji Sýnove Bóžiji narekútsja.
- iv: Poklaňájemsja tvojemú Vladýko pohrebéniju, i vostániju: ímiže ot tľínija izbávil jesí mír čelovikoľúbče.
- ST Blažéni izhnáni právdy rádi, jáko ťích jésť cárstvo nebésnoje.
- iii: Smértiju tvojéju Hóspodi, požérta býsť smérť: i voskresénijem tvojím Spáse, mír spásl jesí.
- ST Blažéni jesté, jehdá ponósjat vám, i iždenút, i rekút vsják zól hlahól na vý lžúšče mené rádi.
- ii: Mironósicy srítil jesí, voskrés ot hróba, i učenikóm

- vozvistíl jesí, reščí tvojé vostánije.
- ST Rádujtesja i veselítesja, jáko mzdá váša mnóha na nebesích.
 - i: Íže vo ťmí spjáščiji ťá svít víďivše, v preispódňijšich ádovych Christé voskrésóša.
 - S: Otcá proslávim, Sýnu poklonímsja vsí, i svjatómu Dúchu vírno vospojím.
 - I: Bohoródičen: Rádujsja prestóle ohnezráčnyj. Rádujsja, nevísta nenevístnaja. Rádujsja, jáže Bóha čelovíkom Ďívo róždšaja.

Tropár i Kondák

- T Jehdá snizšél jesí k smérti, životé bezsmértnyj, tohdá ád umertvíl jesí blistánijem božestvá. Jehdá že i uméršyja ot preispódnich voskresíl jesí, vsjá síly nebésnyja vzyváchu: žiznodávče Christé Bóže náš, sláva tebí.
- W Voskrésl jesí ot hróba vsesíľne Spáse, i ád víďiv čúdo, užasésja, i mértviji vostáša: tvár že víďašči srádujetsja tebí, i Adám

- sveselítsja, i mír Spáse mój vospivájet ťá prísno.
- Vsjá páče Bohoródičen: preslávnaja smýsla, vsjá tvojá Bohoródice, tájinstva, zapečátannoj, čistoťí chranímu ďívstvu Máti poználasja nelóžna, jesí Bóha róždši ístinnaho: tohó molí spastísja dušám nášym.

Prokimen

- P Kríposť mojá i pínije mojé Hospóď, i býsť mňí vo spasénije.
- ST Nakazúja nakazá mja Hospóď, smérti že ne predadé mja.

Allilúia

- A Uslýšit ťá Hospóď v déň pečáli, zaščítit ťá ímja Bóha Jákovľa.
- ST Hóspodi spasí carjá, i uslýši ný, vóňže ášče déň prizovém ťá.

PONDELOK

Večiereň (v nedeľu večer)

Hóspodi, vozzvách

6: (ℙ : Jehdá ot dréva)

Imíjaj blahoutróbija istóčnik, istočájaj že bézdny mílostej, i potóki ščedrót, ótče preblahíj, i Sýne, Slóvo Ótčeje: i Dúše svjatýj, nesozdánnoje jestestvó, prijimí molénije i molítvu nášu, vsím v prehrišénijich súščym podajá proščénije, jáko Bóh ščédr i čelovikoľúbec.

- 5: Ímaši po jestestvú jáko Bóh, utróbu ščedrót, i mílosti i blahostýni: ťímže mólim ťá Christé Spáse náš, i pripádajušče zovém, prísno tí vopijúšče: dáruj rabóm tvojím prehrišénij mnóhich razrišénije i proščénije vsích, íchže sohrišíchom vsí, jáko Bóh ščédr i čelovikoľúbec.
- 4: Spastí choťá Spáse vsích, jáko Bóh, íchže rádi vočelovíčivsja, i javílsja

jesí čelovík, spasí nás tvojím poklaňájuščichsja zápovidem. Ne prišél jesí čelovikoľúbče, bo právedniki spastí: no prehrišénijich íže \mathbf{v} okovánnych nás mnóhimi hrichí, razrišíti blahodátiju kreščénija božéstvennaho, iáko Bóh ščédr čelovikoľúbec.

3: (P : Jehdá ot dréva)

Prestóli. Cheruvími Serafími: Hospóďstvija že síly, i vlásti čéstnýja: ánheli, archánheli i načála ťích netľínnoje ními: jestestvó sostávľšemu: písň neprestánnuju sohlásno pojút, jedíno Tróici \mathbf{v} suščestvó vsjá naučájušče čestí, srásleno, jedinočéstno i soprestóľno.

Pérviji neveščéstvennych 2: lícy, Bohonačáľstvija zarí, nechodátajstvennymi podjémľušče, sijáňmi čínu ích próčim prepodavájut božéstvennyja svétlosti: i prinósjat nám ľubóvnym zakónom, po dostojániju tákožde, k serdéčňij komúždo čistoťí s priľižánijem.

Horí vysoťí, duší k horí serdéčnoje óko, stremlénija, úmnaja božéstvennoju ľubóviju imúšče, v dušách svojích prostirájem vsehdá: jáko ottúdu íže lučámi oblistájemi, ubíhnem ťmý strastéj, čájušče ánhely predstáti strášnomu ziždíteľa. prestólu preobrazítisja ot svíta vo svít.

S:I: Bohoródičen: Mnóžestvo ánhel Sýna tvojehó vospivájut prečístaja, trisvjátými hlásy, jáko prestól ťá tohó súščuju ohnezráčen, palátu oduševlénnuju, móst božéstvennyj, íže ot zemlí prevoďášči vsehdá k nemú: rádujsja obrádovannaja, vopijúšče tí sohlásno archánhelom Havrijílom, istóčnika iáko róždšej rádosti.

Stichíry na stichovňi

i: Sohriších tí Christé Spáse, jáko blúdnyj sýn: prijimí mja Ótče kájuščasja i pomíluj mjá Bóže. ii: Vopijú ti Christé Spáse mytarévym hlásom: očísti mjá jákože ónaho, i pomíluj mjá Bóže.

iii: Íže zemnýja sládosti ne vozľúbľše strastotérpcy, nebésnym blahím spodóbišasja, i ánhelom sohráždane býša: Hóspodi, molítvami ích pomíluj, i spasí nás.

Bohoródičen: Rádujsja Maríje Bohoródice, chráme nerazrušímyj, páče že svjatýj, jákože vopijét prorók: svját chrám tvój, díven v právďi.

S:I:

Povečerie (v nedeľu v noci)

Písň 1

- I Vo hlubiňí postlá inohdá, faraonítskoje vsevójinstvo preoružénnaja síla, voplóščšejesja že Slóvo vsezlóbnyj hrích potrebílo jésť, preproslávlennyj Hospóď, slávno bo proslávisja.
- P Presvjatája Bohoródice spasí nás.
- i: Voobrážsja iz tebé po nám, Sólnce nevečérneje, ťá slovésnoje nébo, i svitľíjšeje, jávstvenňi pokazá. Ťímže mjá izbávi strástnaho smráda: jáko da vospojú ľubóviju ťá jedínu Máter Ďívu.
- ii: Kleščú mýslennyj úhľ nosívšuju, i čelovíčeskoje jestestvó očístivšuju, moľú ťa Vladýčice: mnóhich mojích prehrišénij skvérnu omýj, i ot oskverňájuščich strastéj izbávi mjá molítvami tvojími.
- S: Íže istóčnik mílosti Christá prečístaja róždši, i Jedém čelovíkom otvérzši,

- dvéri otvérzi mí mílosti tvojejá Bohoródice, i dáruj sohrišénij proščénije, Vladýčice míru.
- I: Mojích prehrišénij plenícy rastórhni Vladýčice tvojehó Sýna i Bóha moľášči, i tomjáščij mjá hrích nizloží prisnoďívo: jáko da vospojú ťa vsehdá preneporóčnaja spasájem.

<u>Písň 3</u>

- I Na kámeni mjá víry utverdív, razširíl jesí ustá mojá na vrahí mojá, vozveselí bo sja dúch mój vnehdá píti: ňísť svját, jákože Bóh náš, i ňísť práveden páče tebé Hóspodi.
- P Presvjatája Bohoródice spasí nás.
- i: Mhlú strastéj mojích i omračénije otžení, zarjámi molítv tvojích, i prosvití mja prečístaja Vladýčice, róždšaja vozsijávšaho préžde dennícy Christá, ot sólnca sólnce nezachodímoje.
- ii: Vozstávila jesí prečístaja, tvojím roždestvóm, skíniju pádšuju i sokrušénnuju,

Davída tvojehó práotca: ťímže vozstávi Bohoródice, i mené rabá tvojehó, sokrušénaho strasťmí i prehrišéniji.

- S: Prohoňájuščeje orúžije hrichí i strásti duší mojejá búdi Ďívo: i pokaží mja jákože druhíj ráj, beznavíten i sobľudén tobóju i prinosjášč cvíty Dúcha.
- I: Prostérši rúku blahoutróbija, prijimí mja Bohorodíteľnice: i vsjákaho ischití osuždénija k tebí pribihájuščaho, i tebí pripádajušča, i prizyvájuščaho tvojú pómošč.

Písň 4

- I Pojú ťa, slúchom bo Hóspodi uslýšach i užasóchsja: do mené bo ídeši, mené iščjá zablúždšaho. Ťím mnóhoje tvojé snizchoždénije, jéže na mjá, proslavľáju mnohomílostive.
- P Presvjatája Bohoródice spasí nás.
- i: Kvás čelovíčeskaho jestestvá, neskvérnyj i

- svjatýj, ot nehóže prijém ťísto, sozdá jehó ziždíteľ: i mňí strastéj skvérnu omýj, i kál prehrišénij mojích očísti.
- ii: L'ičbóju molítv tvojích Vladýčice, i plástyrem i máslom, duší mojejá strúpy, i jázvy hrichóvnyja nýňi iscilí čístaja, jáko róždši Bohonačáľnuju ciľbú jestestvá.
- S: Plenícu strastéj mojích razriší Vladýčice, i veríhi hrichóv mojích rastórhni orúžijem molítv tvojích, Christá róždšaja, podajúščaho izbavlénije svjázannym vo áďi.
- I: Strásti duší mojejá iscilí, omračívšyja mjá preokajánňi: i pómysl prosvití, daléče othoňájušči čístaja, ťmý bisóv oskorbľájuščich mjá i po vsjá dní síti prostirájuščich mňí.

Písň 5

Prosviščénije vo ťmí ležáščich, spasénije otčájannych Christé Spáse mój, k tebí útreňuju carjú míra, prosvití mja sijánijem

- tvojím: inóho bo rázvi tebé Bóha ne znáju.
- Presvjatája Bohoródice spasí nás.
- i: Ot kľátvy drévnija mír jáko izbávila jesí Vladýčice, míru blahoslovénije Christá róždšaja: pomyšlénij bezmístnych izbávi mjá, i vsjákija pečáli, jedína bo jesí vírnych rádovanije.
- ii: Okružájet duší mojejá hrád bisóvskij pólk, i razpľiníti ziló pokušájetsja: preslávnaja Vladýčice, hráde vsích carjá, ohradí mja stólpnymi sťinámi, tvojími molítvami, i spasí.
- S: Búrja ľutá razvraščénij, duchóv lukávstvija, mojú mýsľ smuščájet: predvarí skóro, i utíši sijú róždšaja vsjákija tvári jedínaho kórmčija Christá vsesíľnaho.
- I: Vozsijáj mí svít pokajánija Bohorodíteľnice. vo ťmí pohíbeľňij zatvorénnomu: rúku pómošči dáruj ležáščemu, tvojími i molítvami vozdvíhni mjá tvoríti Bóžija opravdánija.

Písň 6

- I V bézdňi hrichóvňij vaľájasja, neizsľídnuju milosérdija tvojehó prizyváju bézdnu: ot tlí Bóže mjá vozvedí.
- P Presvjatája Bohoródice spasí nás.
- i: Jáko žízň víčnuju róždši prečístaja, ot ťíla duší mojéj ischoďáščej, smérť tvojími molítvami umertví.
- ii: Lóvit iskušája mjá zmíj čelovikonenavístnyj: sehó uprazdní Vladýčice, jáko róždši hlavý sokrúššaho zmijév.
- S: Stropótnyja stezí šéstvovavšaho k právij stezí nastávi, jáže púť žízni róždšaja, Christá Bóha nášeho.
- I: Duší mojejá strásti iscilí, i pečáli nedoumínije pobidí, jáže Bóha róždšaja na spasénije čelovíkom, prečístaja.

Sidálen

(P : Podóben)

Milosérdija súšči istóčnik, mílosti spodóbi nás Bohoródice, prízri na ľúdi sohrišívšyja, javí jáko prísno sílu tvojú: na ťá bo upovájušče, rádujsja, vopijém tí, jákože inohdá Havrijíl bezplótnych archistratíh.

Písň 7

- I Ťílu zlatómu premúdryja díti ne poslužíša, i v plámeň sámi poidóša, i bóhi ích obruháša, sredí plámene vozopíša, i orosí já ánhel: uslýšasja užé úst vášich molítva.
- P Presvjatája Bohoródice spasí nás.
- i: Smuščájet mí úm, i koléblet dúšu volná strastéj: no róždšaja, móre volnújuščejesja poveľínijem božéstvennym obuzdavájuščaho, Ďívo, k tišiňí preloží bezstrástija, i plotskóje ustávi smuščénije.
- ii: Ťá dvér vídyj mýslennaho vostóka s nebesé jávľšujusja, vníti v nebesá tobóju Ďívo, ráb tvój moľúsja: ťímže prijimí mja Vladýčice, i svítom nastávi.
- S: Na kresťí Christós Sýn tvój raspénsja vóleju, načála ťmý posramí, i smértnuju razruší tletvórnuju sílu: ímže Vladýčice prečístaja,

- strástnoje mojé plóti mudrovánije umertví.
- I: Ne prestáj čístaja, moľášči ot tebé róždšahosja Bóha, o íže víroju pritekájuščich k tebí, i prosjáščich izbavlénija, jedína zastúpnice míru, otčájannym nadéžda i zastuplénije, oburevájemym v ľútych prísno pómošč.

<u>Písň 8</u>

- podóbiji zláťi nebréhše treblažéniji júnoši, neizmínnyj živýj i Bóžij óbraz víďivše. ohňá vospiváchu: sredí osuščestvovánnaja da pojét Hóspoda vsjá tvár, prevoznósit vo vsjá víki.
- P Presvjatája Bohoródice spasí nás.
- i: Bohoďílannaja skínije, súščaja svjatáho svjatých, pokazávšaho drévnija skíniji óbraz, archijeréja velíka vnútr imúšči, mojé sérdce Ďívo, javí výšňaho, i vsích carjá Christá skíniju svjátu.
- ii: Božéstvennyj kovčéh nosívšii skrižáli zavíta,neopísannaho Sýna tvojehó

- Christá Ďívo, Slóvo Bóžije prečístoje, semú napisátisja, jákože na dscí duší mojejá sotvorí pérstom Bóžijim, tvojími molítvami.
- S: Usičésja ot tvojích ložésn, preneporóčnaja Vladýčice, jáko ot horý čestnýj kámeň, i stolpý vsjákija prélesti, jáko vsederžíteľ jedín vsesíľnyj sokruší: ímže nýňi óbrazy strastém potrebí duší mojejá, mýslennych vráh sokrušívši čéľusti.
- I: Vodámi živótnymi, izsóchšeje mojé sérdce hrichóvnym plámenem, tý Ďívo napój Bohoródice, umiléniji vsehdá vo sobľudájušči mjá, stráchom pojúšča: da pojét Hóspoda vsjá tvár, prevoznósit jehó vo víki.

Písň 9

I Jáže préžde sólnca svitíľnika Bóha vozsijávšaho, plótski k nám prišédšaho, iz bokú Ďivíču neizrečénno voplotívšaja, blahoslovénnaja vsečístaja, ťá Bohoródice veličájem.

- P Presvjatája Bohoródice spasí nás.
- i: Právdy sólnce čístaja, Christá vozsijála jesí, i nébo pokazásja presvítlo, ímže nóšč strastéj mojích, tvojími molítvami razorí, i dúšu mojú prosvití, i sérdce mojé ozarí i ujasní.
- ii: Sudí Bohoródice, i preprí ľútaho mojehó sopostáta, i ot tohó mja oskorblénija izbávi: sudijú bo blaháho i právednaho rodilá jesí, íže v ňídrich Božestvá osudívšaho smérť.
- S: Íže bezplótnych suščestvá Bóh sostavléj, jáko Ďívo tehé otrokovíce voplotísja. Ťímže izbávi mjá plotskáho strastéj obstojánija i plotskáho mudrovánija, tvojehó rabá tvojími molítvami.
- I: Razrušíla jesí Jévinu pečáľ, Adáma nóvaho róždši, préžde Adámovo jestestvó sozdávšaho. Ťímže razriší i mojích prehrišénij rukopisánije, napástej skorbéj i strastéj mjá svoboždájušči.

Utiereň

Sidaleny

Po 1-om stichoslovii

- i: Jáko vólny morskíja vostáša na mjá bezzakónija mojá, i jáko korábľ v pučíňi, áz jedín pohružájusja sohrišéňmi mnóhimi: no v tíchoje pristánišče pokajánija nastávi mjá Hóspodi, i spasí mja.
- ii: Áz jésm drévo neplódnoje, Hóspodi, pokajánija plodá ne tvorjá otňúd, i posičénija bojúsja, i ohňá ónaho ustrašájusja nehasímaho. Ťímže ťá moľú: préžde ónyja bidý obratí i spasí mja.
- S:I: Bohoródičen: Milosérdija istóčnik. mílosti súšči nás Bohoródice, spodóbi prízri na ľúdi sohrišívšyja, javí jáko prísno sílu tvojú: bo upovájušče, ťá rádujsja, vopijém tí, jákože inohdá Havriíl, bezplótnych archistratíh.

Po 2-om stichoslovii

i: Pomíluj mjá, rečé Davíd: i áz tebí zovú: sohriších, Spáse,

- mojá hrichí pokajánijem očísti, i pomíluj mjá.
- ii: Pomíluj mjá Bóže, pomíluj mjá, o dvojú hrichú Davíd plákašesja, áz že o ťmách prehrišénij vopijú ti: ón postéľu slezámi omakáše, áz že kápli nijedínyja priťažách. Otčajavájusja i moľú: pomíluj mjá Bóže, po velícij mílosti tvojéj.
- iii: Tebé oďivájuščaho nébo óblaki, imúšče svjatíji oďijánije, v míri múki ot bezzakónnik preterpíša, i lésť ídoľskuju uprazdníša. Ťích molítvami i nás svobodí ot nevídimaho vrahá, Spáse, i spasí nás.
- S:I: Bohoródičen: Tebé veličájem Bohoródice, vopijúšče: rádujsja, nezachodímaho svíta óblače, sehó nosívši v ňídrich tvojích, slávy Hóspoda.

Po 3-om stichoslovii

i: (P : Milosérdija súšči)

V nevíďiniji i rázumi sohrišája, v noščí i vo dní, tebé Christé prohňívaju, jedín na zemlí bezzakóniji moími: jedíne blahíj bezhríšne, obratí i spasí mja moľbámi ánhel tvojích, prišédyj milosérdijem hríšnyja prizváti na pokajánije.

ii: Bezplótnych presvjatíji lícy, móľat ťá Bóha blaháho i Vladýku, poščadíti nás v čás osuždénija, i izbáviti nás hórkaho mučénija, bisóvskija zlóby, i strastéj omračénija, i vsjákaho preščénija, pribihájuščich ľubóviju k pokróvu vášemu.

S:l: Bohoródičen: Bohoródice beznevístnaja čístaja, jáže bez símene róždšaja vsích Vladýku, tohó so ánhely molí, izbávitisja nám ot vsjákaho nedoumínija, i dáti umilénije i svít dušám nášym, i sohrišénij očiščénije, jáže jedína vskóri zastupájušči.

Kanon

Písň 1

I₁ Hrjadíte ľúdije, pojím písň Christú Bóhu, razďíľšemu móre, i nastávľšemu ľúdi, jáže izvedé iz rabóty jehípetskija, jáko proslávisja.

i: Voplóščsja Slóve, i ne prišéd právedniki, jákože rékl jesí, no hríšniki prizváti na pokajánije, mnóho sohrišívša prijimí i spasí mja.

ii: Jedín áz hrichóm poraboščén jésm, jedín áz strastém dvéri otverzóch: blahopreminíteľu jedíne, obratív mjá, spasí milosérdijem tvojím.

iii: Múčeničen: Na sudíšči tvojém Hóspodi, vincý nosjášče predstoját strastonóscy, lukávaho pobidívše dérzosť, i bezsmértijem obohatívšesja.

iv: Múčeničen: Strují nám iscilénij istočájušče strastotérpcy, vsehdá tečénija plóti nášeja strásti izsušájut, síloju božéstvennaho Dúcha.

S:l: Bohoródičen: Jáže istóčnik bezstrástija róždšaja, ujázvenaho mjá strasťmí, Otrokovíce iscilí, i ohňá víčnaho ischití mja, jedína Bohoblahodátnaja.

- I₂ Netrénu, neobýčnu, nemókrenno morskúju šéstvovav stezjú, izbránnyj vopijáše Izráiľ: Hóspodevi pojím, jáko proslávisja.
- i: Úhlije Bohonósnoje, zaréju razžéhšejesja tvojehó suščestvá, bezplótnyja javíl jesí líki, tebé Christé slávjaščyja, jáko vsesíľna.
- ii: Sílu netľínija, i slávu sťažávše bezsmértija darovánnuju ánheli Christé, jéže k tebí približénijem prosviščájutsja.
- iii: Javíšasja svitonóscy, íže neveščéstvennuju pokazújušče, i po jestestvú obrazmí ánheli Christé, čúvstvenňi voobrazújuščiji čistotú.
- S:l: Bohoródičen: Číni ánheľstiji roždestvú tvojemú Ďívo, jéže páče jestestvá, slúžat rádujuščesja čístaja: sích bo rodilá jesí Bóha i Hóspoda.

Písň 3

Utverdí nás v tebí Hóspodi, drévom umerščvéj hrích, i strách tvój vsadí v serdcá nás pojúščich ťá.

- i: Íže vo črévo Christé všédyj netľínnoje, istľívšuju strasťmí dúšu mojú pokajánijem obnoví, i svíta prisnosúščnaho javí ispólnenu.
- ii: Poslúšach vrahá prohňívajuščaho, i vsják hrích soverších, i bezúmno prohňívach tebé čelovikoľúbče, jedínaho dolhoterpilívaho.
- iii· Múčeničen: Krestóm nepobidímiji ohraždéni múčenicy i orúžnicy, jákože Spásovy, sťíny Bózi razoríša o dóblestvenno, léstnaja utveržénija.
- iv: Múčeničen: Síloju božéstvennoju, nemoščnóe váše ukrípľše, dóbliji strástotérpcy, kríposť borcá vsekonéčňij páhubi predáste.
- S:l: Bohoródičen: Maríje, zlatája kadíľnice, strastéj mojích voňú otžení, i utverdí mja koléblemaho prilóhmi ľstívaho borcá.
 - \mathbb{I}_2 Lúk sokrušísja síľnych deržávoju tvojéju Christé,

- i síloju nemoščstvújuščiji prepojásašasja.
- i: Íže jestestvóm bezsmérten Bóh, premúdre soďivája blahodátiju, vóinstva bezsmértnaja javľájet.
- ii: Nýňi predstojášče želánijem krájnim Christú spastísja vsím nám, ánheli molítesja.
- S:I: Bohoródičen: Načálo podľítno prijém izvístno iz tebé, íže ľít soďíteľ Máti prisnoďíívo.

<u>Písň 4</u>

- I₁ Pojú ťa, slúchom bo Hóspodi S:l: uslýšach, i užasóchsja, do mené bo ídeši, mené iščjá zablúždšaho. Ťím mnóhoje tvojé snizchoždénije, jéže na mjá, proslavľáju mnohomílostive.
 - i: V kál hrichóvnyj vpád, i výšneje blahoobrázije pohubích, Hóspodi, i bojúsja mučénija. Ťímže pokajánija krasotóju, smirénnuju dúšu mojú prosvití.
- ii: L'stívymi hlahóly, l'stívyj ot tebé mja ukrád, sňíď sebí soďíla: Bóže vsích, sehó zlóby ischití mja, i

- pokajánija óbrazy prizoví mja.
- iii: Múčeničen: Predavájemi na sňíď zvirém, i ohném žhómi múčenicy, i odirájemi, i na údy razdrobľájemi, Christá pomóščnika imúšče ne otverhóstesja: tohó priľížno molíte, za mjá okajánnaho.
- iv: Múčeničen: Jedínicu čtúšče suščestvóm, Tróicu že lícy, Božestvó nesozdánno, sozdánije nikákože počétše vý Christóvy múčenicy poznástesja: sehó rádi múki vsjákija preterpíste.
- iz čístych krovéj tvojích, i čelovíkom sojediňájetsja vóleju Hospóď prečístaja, i prijémlet kájuščyjasja, íže drévle pohružénnyja hrichmí, tvojími moľbámi čístaja prísno preklaňájem.
- Uslýšach Hóspodi, slávnoje tvojé smotrénije, i proslávich čelovikoľúbče nepostižímuju tvojú sílu.
- i: Molítvenniki privoždú ti bezplótnyja: íchže Ščédre priím jáko blahoutróben, ot hrichóv mjá izbávi.

- ii: Umú približájuščesja vsevinóvnomu, úmove božéstvenniji očiščájemi, prosviščájutsja prevýšnimi rázumy.
- iii: Božéstvennaja ukrašénija nebésnaho činonačálija, božéstvennym Dúchom ukrašájemi, sochraňájemi súť neprelóžňi.
- S:I: Bohoródičen: Razumív ťá izdaléča Ďívo, Bóha nosjáščuju voploščénna na rukú tvojéju, Isáia predvozvistí.

<u>Písň 5</u>

- I₁ Svíta podáteľu, i vikóv tvórče Hóspodi, vo svíťi tvojích poveľínij nastávi nás: rázvi bo tebé inóho Bóha ne znájem.
- i: Íže prosvitívyj óči sľipáho, osľiplénnuju dúšu mojú prosvití, i bďíti sijú ukripí v ďijánija blahája, són že ľínostnyj do koncá voznenavíďiti.
- ii: Iscilí jedíne Spáse, ujázvlennuju mojú dúšu voístinnu, jázvoju ľútoju

- hrichá drévle v razbójniki vpádšemu jázvy iscilívyj.
- iii: Múčeničen: Sobór čestných stradálec, sobór bezzakónnych honítelej posramí mnohovídnyja boľízni preterpí: i nýňi so svjaščénnymi sobóry ánheľskimi prísno rádujetsja.
 - v: Múčeničen: Zvízdy mnohosvítlyja, zarí terpínija ispuščájušče, i vírnych dúšy Dúchom božéstvennym prosviščájušče, presvítliji javíšasja múčenicy.
- S:I: Bohoródičen: Nóvo jáko mlaďá nám predvíčnaho Sýna rodilá jesí, vo dvojú choťíniju i ďijániju súšča suhúba, jáko čelovíka vkúpi že i Bóha, vsepítaja.
 - L

 Úhľ Isáiji projavléjsja, sólnce
 iz ďívstvennyja utróby
 vozsijá, vo ťmí zablúždšym,
 Bohorazúmija prosviščénije
 dáruja.
 - i: Božéstvennaho Bohonačálija blíz sijájušče, Cheruvímy i Serafímy, svítlostiju, so prestóly prevzjátymi,

Bohopodóbno próčaja prosviščájut.

ii: Božéstvennaho Bohonačálija blíz ...

vsehó svitolítija iii: Jáko podáteľu, zercála svitovídnaja Slóve Bóžij, privél jesí tvojú zarjú vesélijem i rázumom iv: neuklónnym prijémľuščaja.

S:I: Bohoródičen: Rádosť tebí, íže práotcem sítovanije razrišájuščuju, Havrijíl svjaščénnyj archánhel, s nebesé sleťív S:I: blahovistvováše čístaja Bohonevísto.

Písň 6

I₁ V bézdňi hrichóvňij vaľájasja, neizsľídnuju milosérdija tvojehó prizyváju bézdnu: ot tlí Bóže mjá vozvedí.

i: Nizpadóchsja zlóboju zmijínoju, i na odrí otčájanija ležú: íže razsláblennyja hlahólom vozdvíhnuvyj Christé, i mené vozdvíhni.

ii: Víjema vítry zmiínymi,i potopľájema vsehdá

volnámi hrichóvnymi, spasí mja, jákože Petrá, čelovikoľúbče Hóspodi.

iii: Múčeničen: Preminúvše preďíly jestestvá, jáže páče jestestvá múki preterpíste: sehó rádi páče umá blahích spodóbistesja, múčenicy.

: Múčeničen: Jáko dóbriji, jáko krásniji, jáko čestníji, dobrotvórnomu i krásnomu sočetástesja, o nás vsehdá moľáščesja, preslávniji múčenicy.

S:l: Bohoródičen: Ot vsích rodóv tvoréc izbrá tebé vseneporóčnaja, dobrótu Jákovľu, júže vozľubí, i iz tebé vozsijáv javísja.

I₂ Hlás hlahól molébnych ot boľíznennyja Vladýko, duší uslýšav, ot ľútych mjá izbávi: jedín bo jesí nášeho spasénija vinóven.

i: Božéstvennaja mistá slávy tvojejá, načáľnaho svíta Vladýko Christé, svitoblistánnymi razžéhšesja sijáňmi, zaréju svitovídňi víčno prebyvájut.

ii: Božéstvennaja mistá slávy ...

iii: Síloju božéstvennoju ukripľájemi, Serafími zovúšče hlásy nemólčnymi, pínije trisvjatóje, počitáti vozvóďat nás jestestvó trijipostásnoje.

S:I: Bohoródičen: Kľátsja, jákože rečé Hospóď, ístinoju drévle Davídu, iz čréva tvojehó prošéd ispólni: rodilá bo jesí otrokovíce, nébom i zemléju cárstvujuščaho.

<u>Písň 7</u>

Óbrazu zlatómu I_1 na deíri póli služímu. trijé tvojí ótrocy bezbóžnaho iv: nebrehóša veľínija, posreďí že ohňá vvérženi, orošájemi pojáchu: blahoslovén jesí Bóže otéc nášich.

i: Úmnym razvraščénijem i bisóvskimi prilóhi vsjákaho studá ispólnichsja, daléče bých zápovidej tvojích, S:I: jákože blúdnyj. Nýňi že obraščájasja zovú: sohriších jákože ón, ne vozhnušájsja mené lisúse, voploščéjsja mené rádi.

ii: Bóže vsjáčeskich, Ninevíťany zapreščénija raždájuščaho smérť, pokájavšyjasja drévle spásl tákožde jesí: jedíne čelovikoľúbče, premnóhim bludóm oskvernénnoje mojé, nýňi sérdce ľútych obraščájuščejesja, izbávi múk.

iii: Múčeničen: Ujazvísja ľúťi, ujazvíti voschoťívyj Bohoblažénniji zloďíj, božéstvenniji múčenicy, i prebýsť, vsím neiscílen vírnym iscilénije že váša javíšasja, jázvy ujázvlenym prilóhom vétchaho zapináteľa.

Múčeničen: Ni zviréj ľútych, ni mučítelej preščénija, ni ohňá, ni rán, ni mečá sekúščaho, ni razžžénnych ubojástesja sosúd, no jákože v čuždích ťilesích vsjá preterpíste velikomúčency: sehó rádi vinčáni býste.

E: Bohoródičen: Neveščéstvennaho svíta žilíšče črévo tvojé býsť, prečístaja Bohonevísto otrokovíce, svítlosťmi božéstvennaho rázuma bezbóžije othnávšaho,

jehóže pojúšče zovém: blahoslovén Bóh otéc nášich.

- I₂ Vitíji javíšasja ótrocy, ľubomúdrijšiji drévle, ot Bohoprijátnyja bo duší, Bohoslóvjašče ustnámi pojáchu: prebožéstvennyj otcév i náš Bóže blahoslovén jesí.
- i: Ókrest prestóla neizrečénnyja tvojejá slávy, likújušče prísno nebésniji úmove, nemólčnymi ustnámi vospivájut: prebožéstvennyj otcév i náš Bóže blahoslovén jesí.
- ii: Ókrest prestóla neizrečénnyja ...
- iii: Jehdá víďiša ťá ánheľstiji číni na nebesá s plótiju voznosíma, vratá nebésnaja otverzóša tí, pojúšče: prebožéstvennyj otcév i náš Bóže blahoslovén jesí.
- S:l: Bohoródičen: Zakóna ťá načátok i prorókov Otrokovíce Havrijíl pokazúja vopijáše: sé tý raždáješi jedína vsepítaja, prebožéstvennaho otcém i nám Bóha blahoslovénnaho.

- I₁ Péšč inohdá óhnennaja vo Vavilóňi ďíjstva razďiľáše, Bóžijim veľínijem chaldéji opaľájuščaja, vírnyja že orošájuščaja, pojúščyja: blahoslovíte vsjá ďilá Hospódňa Hóspoda.
- i: Podpadóch lukávomu, i kozňmí jehó poraboščén bých, i zrjá mja ľstívyj v nebrežéniji mnózi, chválitsja: sehó mjá ischití, íže zablúždšym obraščénije ščédre.
- ii: Razriší mja nerišímymi úzami strastéj soderžíma ťilésnymi, íže nerišímyja razrišívyj ot víčnych úz, i teščí k stezjám naprávi spasíteľnym Christé Spáse míra.
- iii: Múčeničen: Íže strastém soďíteľije, na mňí smirénňim vsjú zlóbu sozidáša voístinnu: no íže strastém Christóvym jáko voístinnu podóbnicy blažénniji múčenicy, sehó izbáviti mjá vreždénija.
- iv: Múčeničen: Koľína ne preklónše istukánnym, v

péšč rán jákože ótrocy vvérženi býste drévle, i rosóju božéstvennoju jávľšesja neopálni prebýste, prechváľniji múčenicy, pojúšče Christá vo víki.

S:l: Bohoródičen: Iznemóhšuju mnóhimi prilóhmi lukávaho, okajánnuju mojú dúšu, Bohorodíteľnice, cilébnymi tvojími moľbámi Ďívo, zdrávu soďílaj, da ťá slávľu vo vsjá víki.

I₂ O podóbiji zláťi nebréhše treblažénniji júnoši, neizmínnyj i živýj Bóžij óbraz víďivše, sredí ohňá vospiváchu: osuščestvovánnaja da pojét Hóspoda vsjá tvár, i prevoznósit vo vsjá víki.

Podóbija tvojejá bláhosti i: sostávil jesí ánhely, zápovidi tvojá krípostiju soveršájuščyja Slóve, spospišestvújuščyja zváti: vsím vírnym osuščestvovánnaja da pojét Hóspoda vsjá tvár, prevoznósit vo vsjá víki.

ii: Božéstvennymi dobroďítelmi nebésnoje ukrasíl jesí žitijé, svjatých ánhel svjaščennonačálije, prosviščája sích tebé Christé vopijúščich: osuščestvovánnaja da pojét Hóspoda vsjá tvár, i prevoznósit vo vsjá víki.

Rádujuščesja svítlo, iii: vospojím božéstvennoje bezplótnych pínije neoskúdňi, i Vladýku Bohoslóvjašče, písň ními vozopiím: osuščestvovánnaja da pojét Hóspoda vsjá tvár, prevoznósit vo vsjá víki.

Bohoródičen: Právosť, múdri jáže vsjá právjaščaja, vozľubí dostójno ťá preneporóčnuju prečístuju Ďívu neskazánno presvjatája Bohoródice v ťá vséľšajasja, júže slavoslóvim, da pojét Hóspoda vsjá tvár, prevoznósit vo vsjá víki.

Písň 9

I₁ Ot Bóha Bóha Slóva, neizrečénnoju múdrostiju, prišédšaho obnovíti Adáma, jádiju v tľínije pádšaho ľúťi, ot svjatýja Ďívy neizrečénno

- voplotívšahosja nás rádi, vírniji jedinomúdrenno písňmi veličájem.
- Sé vrémja ďílanija, čtó i: umá spíši bez dušé. unýniji hlubóci? S:I: vo Vostáni. slezámi prosvití tvojú. Potščísja, sviščú približájetsja ženích dušám: ukosní, da ostánešisja božéstvennych dveréj vňijúdu.
- ii: O kóľ strášnoje tvojé sudíšče, javľájuščeje vsjáko ďijánije náho pred ánhely i čelovíki! O kóľ ľútoje izrečénije, jéže sohréššym chóščeši dáti! Ot nehóže izbávi mjá Christé préžde koncá, podajá mi obraščénija slézy.
- iii: Múčeničen: Známenavšesja božéstvennoju Áhnca i Pástyrja króviju, slávniji božéstvenniji stradáľcy, zakalájemi rádovachusja, jákože nezlóbiviji áhncy, i nýňi vsjú pervoródnych cérkov svjatúju, voístinnu na nebesích prosviščájut.
- iv: Múčeničen: Sólnečnych sijánij, jáko svitíľnicy jávľšesja, lučámi stradánij vášich vsjáku dúšu

- ozarjájete, i vsjáku ťmú prélesti othoňájete dóbliji stradáľcy: sehó rádi dostójno víroju blažími jesté.
- I: Bohoródičen: Poščadí mja Hóspodi, poščadí, jehdá chóščeši sudíti, i ne osudí mené vo óhň, ni járostiju tvojéju obličí mené: mólit ťá Ďíva, jáže tebé Christé, róždšaja, i ánhel mnóžestvo, i múčenik soslóvije.
- I₂ Vés jesí želánije, vés sládosť, slóve Bóžij, Ďívy Sýne, Bóže bohóv Hóspodi, svjatých presvjatýj. Ťím ťá vsí s róždšeju veličájem.
- i: Biloobrazújušče javíšasja ánheli svitoobrázno, božéstvennym učenikóm tvojím povídajušče tvojé vtoróje prišéstvije Christé: s nímiže ťá vsí Bohoslóvjašče veličájem.
- ii: Biloobrazújušče javíšasja ánheli ...
- iii: Jáko blahoďíteľ vsjákaho jestestvá slovésnaho, tvoríši pérvij sí zarí vtorúju svítlost, krájnija rádi

bláhosti: ťímže ťá vsí blahodarjášče veličájem.

S:l: Bohoródičen: Razumív tvojé prečístaja, svitoobráznoje ďívstvo, i udívlsja, rádosť tebí prinesé božéstvennyj S:l: archistratíh: ťímže ťá vsí jáko Bohoródicu veličájem.

Chvalite

iii: Soďíjannych mnóju ľútych pomyšľája bezmístnaja, k tvojím pribiháju ščedrótam, mytarjá podražája, slezívšuju bludnícu blúdnaho sýna: ťímže tí mílostive. pripádaju préžde dáže ne osúdiši mjá, poščadí mja Bóže, i pomíluj mjá.

ii: Bezzakónija mojá prézri Hóspodi, ot Ďívy roždéjsja, i sérdce mojé očísti, chrám sijé tvorjá svjatómu tvojemú Dúchu. Ne otríni mené ot tvojehó licá, bezmírnuju imíjaj véliju mílosť.

i: Po Chrisťí postradávše dáže do smérti, o strastotérpcy múčenicy, dúšy bo ímate na nebesích v rucí Bóžijej, i po míru vsemú počitájemi súť váša móšči. Svjaščénnicy poklaňájutsja i ľúdije vsí, rádujuščesja, sohlásno vopijém: són čésten pred Hóspodem smérť prepodóbnych jehó.

Bohoródičen: Na ťá upovánije Bohoródice vozložíchom, čájanija da ne otpadém, spasí nás ot bíd, pomóščnice nedoumíjemym, i soprotívnych sovíty razorí: tý bo jesí náše spasénije, blahoslovénnaja.

Liturgia

Blažénna

- ST Blažéni mirotvórcy, jáko tíji Sýnove Bóžiji narekútsja.
- iv: Hlás tí prinósim razbójnič, i mólimsja: pomjaní nás Spáse vo cárstviji tvojém.
- ST Blažéni izhnáni právdy rádi, jáko ťích jésť cárstvo nebésnoje.
- iii: Spasí mja Hóspodi Bóže, i óbščnika sotvorí části ot duší vozľúbľšym ťá.
- ST Blažéni jesté, jehdá ponósjat vám, i iždenút, i rekút vsják zól hlahól na vý lžúšče mené rádi.
- ii: Vsjá nebésnaja vóinstva so stráchom slúžat tí jáko Bóhu: íchže molítvami spasí nás.
- ST Rádujtesja i veselítesja, jáko mzdá váša mnóha na nebesích.
 - i: Orúžijem víry stradáľcy, pobidíste polkí vrážija, i prineséni býste k Bóhu.
 - S: Počitájut číni úmniji, s čelovíčeskim ródom, Tróicu próstu, jedínaho že suščestvá Božestvó.
 - I: Prečístaja Vladýčice, jáže Bóha bez símene róždšaja, tohó molí spastísja nám.

UTOROK

Večiereň (v pondelok večer)

Hóspodi, vozzvách

- **6:** (P : Jehdá ot dréva)
 - Jedíne bezhríšne Christé, jedíne nezlóbivyj, jedíne istóčniče bláhosti, vížď mojé sťisnénije, vížď skórb mojú: i jázvy strúp mojích očísti vsjá i mílostiju tvojéju spasí rabá tvojehó: jáko da ľínosti óblaki daléče othnáv, slávľu ťá prebláháho Spása mojehó.
- 5: Prízri. o dušé mojá smirénnaja! Vížď tvojá ďilá, kája súť vseskvérnaja: nahotú, vížď tvojú ĺbo jedínstvo! ímaši razlučítisja Bóha ot ánhelov, i k bezkonéčnomu vmetátisja mučéniju. Vosprjaní, vostáni, potščísja, vozopíj: sohriších Spáse, dážď mí proščénije, i spasí mja.
- 4: Télo oskverních ľúťi, rastlích dúšu i sérdce pomyšléňmi skvérnymi: vsjá čúvstva mojá ujazvích, óči

oskverních, okaľách ušesá slovesý, jazýk oskverních, i vsjá imíju stúdna. Ťímže tí pripádajaj zovú, Vladýko Christé: sohriších tí, sohriších, prostí, i spasí mja.

3: (ℙ : Jehdá ot dréva)

Potščísja, izmí mja o iskušénij slávnyj Hospódeň S:I: Predtéče, moľúsja tí: vsúje bo podvihóšasja na mjá borjúščiji mjá hórcyi démoni, íščušče voschítiti dúšu rabá tvojehó, jákože ptícu bídnuju. Ne ostávi mjá do koncá: da razumíjut že páče vseblažénne, jáko tý mojé jesí pribížišče.

- Neplódy 2: vsesvjatýj prozjabénije ótrasľ, pustýnnoje, krásnoje lástovica krásnaja, slavíi blahohlásnyj, holubíce zlatája, neplódstvujuščuju vsehdá okajánnuju dúšu mojú blahoplódnu pokaží blahích ďíl. jáko prozjabájušči klás da storíčestvujuščij blažénne, božéstvennuju prinósit tí pochvalú.
 - Izbávi víčnaho mjá ohňá, ťmý nesvítlyja i núždy i

vsjákija skórbi, i vsjákaho zlostradánija, vsjákaho sťisnénija, moľú ťa predtéče, i pokaží části spasájemych samoosuždénnaho súšča prehrišéňmi blažénne, molítvami tvojími, iďíže svjatých likovánija i rádosť jésť neskazánnaja.

Bohoródičen: Skórbi, naviďínija, ľútych strásti že razlíčnyja oburevájut smirénnuju mojú dúšu otrokovíce neiskusobráčnaja, Máti Christá Bóha, pravíteľnica mí javísja v móri žitéjsťim, i naležáščuju ukrotí búrju pristániščem tíchim pokajánija i prochlaždénija nastavľájušči, pokróvu božéstvennomu tvojemú pritekájušča.

Stichíry na stichovňi

- i: Sohriších tí Christé Spáse, jáko blúdnyj sýn: prijimí mja ótče kájuščasja, i pomíluj mjá Bóže.
- ii: Vopijú ti Christé Spáse mytarévym hlásom: očísti mjá jákože ónaho, i pomíluj mjá Bóže.

iii: Múčeničen: Svjátým múčenikom moľáščymsja o nás, i Christá pojúščym, vsjáka prélesť prestá, i čelovíčeskij ród víroju spasájetsja.

S:l: Bohoródičen: Vsé upovánije mojé na ťá vozlaháju, Máti Bóžija, sochraní mja pod króvom tvojím.

Povečerie (v pondelok v noci)

- I Vo hlubiňí postlá inohdá faraonítskoje vsevójinstvo preoružénnaja síla, voplóščšejesja že Slóvo vsezlóbnyj hrích potrebílo jésť, preproslávlennyj Hospóď, slávno bo proslávisja.
- P Presvjatája Bohoródice spasí nás.
- i: Pochvalénija tí prisnocvitúščij vinéc, jehóže prozjabé Dúchom cérkov čístaja, prinósit písnenno tebí so archánhelom Havrijílom Bohonevístňij, rádujasja pojúšči, i ťá čéstno vinčájušči.
- Vozďílavši ii: živonósnyj vinohrád, Bóžija Máti prepítaja Christá Bóha. Ótča svjatája zemlé smýsla páče javísja, Bohoblahodátnaja, i vés mír živonósnaho napojí píva čístaja.
- S: Volnújuščahosja ľúťi prehrišéniji vsehó míra, i potopľájemaho, rodilá

- jesí prečístaja Bóha i Hóspoda vsích nás, i okormíteľa Christá, ko spasíteľnomu pristánišču nás napravľájušča vírno.
- I: Pribížišče i spasénija hráde, vsí vírno mólim ťá, Maríje Máti Bóžija, i míli ďíjemsja tépľi: prijimí moľbý náša tvojích vírnych ráb, i razriší vsjá ný ot prehrišénij osuždénija.

Písň 3

- I Utverdí nás v tebí Hóspodi, drévom umerščvéj hrích, i strách tvój vsadí v serdcá nás pojúščich ťá.
- P Presvjatája Bohoródice spasí nás.
- i: Načálo otvraščénija Bóha býsť k čelovíkom, Jévino preľščénije: svjatája že Bohoródica privedé páki Bóha k nám.
- ii: Žízni ťá sokróvišče prepítaja raždájet mírovi, i rádujetsja blahočádiju slávnyj Joakím o tebí, jáko neplódnymi otcý prišédši nadéžda.
- S: Ot Ánny rádosť ródu procvité, raždáješi dvojú carjá: i srádujutsja

- roždestvú tvojemú žený, razríššasja tobóju kľátvy.
- I: Kupiná v Sináji proobražáše tvojé Ďívo, preslávnoje roždestvó: íbo ohném Božestvá ne opalísja, v ložesnách prijémši čístaja.

Písň 4

- Uslýšach Hóspodi, slávnoje tvojé smotrénije, i proslávich čelovikoľúbče, nepostižímuju tvojú sílu.
- P Presvjatája Bohoródice spasí nás.
- i: Jákov ťá jáko ľístvicu Bohoľípno províďaše Ďívo, na jejáže versí Bóh utverždášesja.
- ii: Ánheľskoje snítije, jéže k nám Slóva prišéstvije tobóju prečístaja projavísja.
- S: Utróba tvojá prepítaja, i soscá blažénna Ďívo: ťích bo rádi žízň vsí obritóchom.
- I: Tájno vospivájem ťá Máti Bóžija, hlásy pravoslávnymi, ímže cérkov bľudóma jésť molítvami tvojími.

<u>Písň 5</u>

- I Prosviščénije vo ťmí ležáščich, spasénije otčájannych Christé Spáse mój, k tebí útreňuju carjú míra, prosvití mja sijánijem tvojím: inóho bo rázvi tebé Bóha ne znáju.
- P Presvjatája Bohoródice spasí nás.
- i: Zakóna i kovčéha čestňíjšu ťá vospivájem, Bohoródice Maríje: íbo vsích ziždíteľa i Bóha, jáko skrižáli nosíla jesí prepítaja.
- ii: Prestól Bóžija Bóžija Slóva, proslavľájem Bohoródice, na némže jáko čelovík Bóh siďá javísja, i býsť Cheruvímov prevýšši.
- S: Razrišíla jesí Ďívo, ot hórkija rabóty vés ród čelovíč, i svobódoju Christóvoju jestestvó žénskoje počtíla jesí, v božéstvenňim tvojém roždeství.
- I: Rodilá jesí Sýna Ďíva, i pobiždájut žený vrahá jávi: ťímže i pritekájut otrokovíce, ďívstvo deržášče.

<u>Písň 6</u>

- I V bézdňi hrichóvňij vaľájasja, neizsľídnuju milosérdija tvojehó prizyváju bézdnu: ot tlí Bóže mjá vozvedí.
- P Presvjatája Bohoródice spasí nás.
- i: Jáže míru rádosť Bohoródice čístaja, rádujsja, tebí Ďívo zovém so ánhelom vírno, tvojejá rádosti spodóbi, i pečáľ nášu razorí.
- ii: Rádosti neotjémlemyja žilíšče ťá voschvaľájušče vírno Máti prisnoďívo, tvojejá rádosti spodóbi, i pečáľ nášu razorí.
- S: Nébo nebés výššeje javílasja jesí Bohonevístnaja, božéstvennoju tvojéju slávoju: v ťá Bóh náš vselívsja, javísja mí.
- I: Nýňi jestestvó žénskoje vozrádovasja, nýňi pečáľ prestá, rádosť procvité: jáko Maríja rodí rádosť, Spása Christá Bóha.

<u>Sidálen</u>

(P: Milosérdija súšči)

Duší mojejá ľínosť ľútuju, i sérdca mojehó prenemohánije, Máti Bóžija vozzrívši, iscilí molítvami tvojími, i spasénnych mjá části spodóbi, izbavľájušči mjá ťmý i mučénija, jáko jedína upovánije mojé i uťišénije.

Písň 7

- I Óbrazu zlatómu na póli Deíri služímu, trijé tvojí ótrocy nebrehóša bezbóžnaho veľínija, posreďí že ohňá vvérženi, orošájemi pojáchu: blahoslovén jesí Bóže otéc nášich.
- P Presvjatája Bohoródice spasí nás.
- Runó inohdá Hedeónovo, jéže na ťá čístaja Bóžija proobrazí Slóva snítije: jákože bo rósu začátije priját, netľínnaja Ďívo. Ťímže vsí tebí zovém: blahoslovén plód tvojehó čréva čístaja.
- ii: Nóva i strášna, i vírna i čúdna tvojá táinstva, Maríje Máti Christá Bóha nášeho: jáko tobóju primiríchomsja vsí Bóhovi i Vladýci, i so ánhely nýňi pojém: blahoslovén plód tvojehó čréva čístaja.
- S: Íže préžde Hedeón predvistvújet tebé čístaja,

- božéstvennoje roždestvó jávi: okrín prinošájet ispólnen vodý ot ocyždénija runóvnaho: vés bo v ťá božéstvenno vselísja, prečístaja: blahoslovén plód tvojehó čréva čístaja.
- I: Róždši Bóha i Spása vsjáčeskich Maríje, bylá jesí otčájannych ispravlénije, hríšnikov obnovlénije, i nenadéžnych nadéžda, i pojúščich pómošč: blahoslovén plód tvojehó čréva, čístaja.

- I V péšč óhnennuju ko otrokóm jevréjskim snizšédšaho, i plámeň na rósu prelóžšaho Bóha, pójte ďilá jáko Hóspoda, i prevoznosíte vo vsjá víki.
- P Presvjatája Bohoródice spasí nás.
- i: Nóv ráj nám javílasja jesí presvjatája Bohoródice, ne smértnoje drévo, no živótnoje, jáko sád bez símene prorastívši Hóspoda, ímže bezsmértnoju žízniju pitájemsja vsí.

- ii: Vospivájet vsjá Christóva cérkov Bohoródice, tvojé roždestvó, jáko spasájutsja hríšniji vsí i níščiji, íže ľubóviju k tebí pribihájušče: priíde bo Christós na zémľu, čelovíki spastí.
- S: Svoboždájetsja osuždénija prábaba tobóju Bohoródice Ďívo: i sé nýňi žený stráždut po Chrisťí, i rádujetsja jestestvó žénskoje, jákože pervomúčenca vopijét Thékla.
- I: Niktóže pohíbe čístaja, íže víry nadéždu sťažá k tebí pravoslávno, Ďívo Máti Bóžija, rázvi tóčiju závistiju otmetájajsja, tvojemú ne poklaňátisja óbrazu načertánnomu.

- I Jáže préžde sólnca svitíľnika Bóha vozsijávšaho, plótski k nám prišédšaho iz bokú ďivíču, neizrečénno voplotívšaja, blahoslovénnaja vsečístaja, ťá Bohoródice veličájem.
- P Presvjatája Bohoródice spasí nás.

- i: Prikloní mi úcho tvojé Ďívo presvjatája, vospivájuščemu vírno pochváľnymi slovesý tvojé roždestvó: i jáko dáry vdovíči, písň ustén mojích prijémši, prosí hrichóv mojích proščénija.
- ii: Sijájet dobróta tvojá, blistájet čistotý svítlosť, čístaja, i presijájet páče sích tvojé roždestvó: Bóh bo tvoréc sólnca i tvári vsejá, iz tebé rodísja: ťímže ťá vsí veličájem.
- S: Svít ťá čistotý, i žézl ďívstva, i Máter Bóžiju, Bohoľípno v písnech pojúšče Bohoródice, so hlásom chvalénija mólimsja tí: v ďívstvi utverdí nás, i v čistoťí sochraní.
- I: Ťílo i dúšu neskvérnu Bóhovi sobľúdši čístaja, cár voschoťí tvojejá dobróty Christós, i Máter svojehó voploščénija pokazá, Maríje preslávnaja, spasénije mojé soveršája.

Utiereň

Sidaleny

Po 1-om stichoslovii

- i: Pomyšľájušči dušé mojá, strášnaho dné ispytánija, trepéšči vozdajánija víčnyja múki, i pokajánijem vozopíj slezjášči: Bóže sohriších, pomíluj mjá.
- ii: Ispytújaj mojú sóvisť osuždénnuju, bojúsja tvojehó strášnaho sudíšča Hóspodi, jáko ňísť mí ot ďíl spasénija: no jáko imíjaj bohátstvo blahoutróbija, uščédri mjá Christé Bóže i spasí mja.
- S:I: Bohoródičen: Ťá veličájem Bohoródice vopijúšče: rádujsja žézle, ot nehóže bezsímenno Bóh prozjabýj, pohubí na drévi smérť.

Po 2-om stichoslovii

- i: Pomíluj mjá, rečé Davíd, i áz tebí zovú: sohriších Spáse, mojá hrichí pokajánijem očístiv, pomíluj mjá.
- ii: Pomíluj mjá Bóže, pomíluj mjá, o dvojú hrichú plákaše Davíd, o ťmách áz

sohrišénijich vopijú ti: ón postéľu slezámi omočaváše, áz že ni kápli jedínyja ímam, otčájachsja i moľú: pomíluj mjá Bóže, po velícij mílosti tvojéj.

iii: Múčeničen: Prosvitívyj svjatýja tvojá páče zláta, i proslávivyj prepodóbnyja tvojá, jáko bláh, ťími umoľájem byvája Christé Bóže, živót náš uprávi, jáko čelovikoľúbec, i molítvu naprávi jáko kadílo, jedíne vo svjatých počivájaj.

S:I: Bohoródičen: Bohoródice ne prézri mené trébujušča zastuplénija, jéže ot tebé: na ťá bo upová dušá mojá, pomíluj mjá.

Po 3-om stichoslovii

i: (P: Blahoutróbija súšči)

Blahoutróbija nezavístnyj istóčnik. Jordáňi pohruzíl jesí strují Joánne otňúduže priľížno moľú strasťmí mnóhimi ťa: potopľájema, pučínoju mjá žitéjskoju, vsjákij na déň ľúto, blahoprijátnymi tvojími molítvami, k životá pristánišču rukovodí.

- ii: Blahoutróbija rádi mílosti bláže, spastí tvojé sozdánije Christé prišél jesí, preklóň nebesá schoždénijem tvojím. Ťímže strášnoje smotrénije tvojé pojúšče, vopijém tí: moľbámi Predtéči tvojehó očiščénije hrichóv podážď nám, jáko jedín blahoutróben.
- Bohoródičen: víďi. S:I: Któ slýša Máter któ raždájuščuju svojehó neiskusomúžno, soďíteľa dojáščuju dajúščaho píšču vsjákoj plóti? Ole čudesé! prestól cheruvímskij javísja tvojé **Bohoródice** črévo blahodátnaja, molí o dušách nášich.

Kanon

- I₁ Moiséjskuju písň vospriímši, vozopíj dušé: pomóščnik i pokrovítel býsť mňí vo spasénije, séj mój Bóh, i proslávľu jehó.
 - i: Sebé brátije préžde ischóda vospláčim hórko, jáko da slezámi dóbrymi ubižím

- tohdá sléz mučénija, ničtóže imúščich polézno.
- ii: Ťmámi Christé, zaviščách pokájatisja, i nečúvstvennu dúšu imíjaj, v prehrišénija vpádaju: uščédri Spáse némošč mojú.
- iii: Múčeničen: ĺže mučénija óhň preterpívše, božéstvennym orošénijem strastotérpcy Christóvy, ohňá hejénny izbávite mjá, v strastéch ľútych sležáščaho.
- iv: Múčeničen: Krípcy na vrahí jávľšesja síloju božéstvennoju, nekrípostnuju ích nizložíste sílu, múčenicy Christóvy dostochváľniji.
- S:I: Bohoródičen: Plamenonósnaja kleščé, júže Isáia víďi inohdá, veščéstvennyja sérdca mojehó strásti Bohorodíteľnice popalí, i do koncá potrebí.
- I₂ Vo hlubiňí postlá inohdá faraonítskoje vsevóinstvo preoružénnaja síla, voplóščšejesja že Slóvo vsezlóbnyj hrích potrebílo jésť, preproslávlennyj

Hospóď, slávno bo

proslávisja.

i: Krestíteľu i Predtéče Christóv, pohružájemyj vsehdá slasťmí ťilésnymi, úm mój uprávi, i vólny strastéj ukrotí: jáko da v tišiňí božéstvenňij býv, pisnoslóvľu ťá.

ii: Nedoumínnym prosvitívsja prosviščénijem, jáko mnohosvítlaja zvizdá, mýslennomu vostóku predtékl jesí: ímže ozarítisja sérdcu mojemú Krestíteľu, molí, omračénnomu vsími bisóvskimi priložéniji.

iii: bézdnu V ricí vsemúdre inohdá pohruzíl jesí, potóp soďivájuščuju blahodátiju, prestuplénija. vsehó No moľúsja, potóki blažénne mojích prehrišénij božéstvennym izsuší, chodátajstvom tvojím.

S:l: Bohoródičen: Čístyja Ďívy, Bóha voplotívšija, sródnik býl jesí blažénne Predtéče, S:l: s néjuže ťá čtím i mólim, íže v božéstvenňim chrámi tvojém nýňi živúšče: chrámy i nás sotvorí Dúcha svjatáho.

Písň 3

Neplódstvovavšij mój úm, plodonósen Bóže pokaží mi, ďílateľu dóbrych, nasadíteľu blahích, blahoutróbijem tvojím.

i: L'ínostnym dremánijem oťahotích dúšu: vozdvíhni Christé ko bďíniju pokajánija, tvoríti tvojá poveľínija.

ii: Ne javí mené lisúse, v déň strášnyj otčájanna: no préžde koncá obratív, ľútyja izbávi múki.

iii: Múčeničen: Íže strásti Christóvy podražávše dóbri, božéstvennymi óbrazy strastotérpcy Christóvy, duší mojejá ľútyja strásti iscilíte.

v: Múčeničen: Da íže na nebesích prisnosúščnym blahím spodóbitesja vsjákoje iskušénije ľútych, strastotérpcy, na zemlí tvérdo preterpíste.

I: Bohoródičen: Doíši materoľípno pitáteľa vsích, i nósiši sehó na objátijach čístaja, vsjáčeskaja rukóju nosjáščaho vsehdá.

- \mathbb{I}_2 Na kámeni mjá víry utverdív, razširíl jesí ustá mojá na vrahí mojá. Vozveselí bo sja dúch mój, vnehdá píti: ňísť svját, jákože Bóh náš, i ňísť práveden páče tebé Hóspodi.
- Iscilí strúpy duší i: mój, mojejá, úm omračénnyj nebrežénijem, ozarí božéstvennym tvojím chodátajstvom Hospódeň Predtéče. vsjákaho i izbávi mjá soprotívnaho obstojánija, moľúsja.
- Neplódstvije razrišíl jesí ii: róždšija, rodívsja Bóžijim promyšlénijem premúdre neplódnoje úbo proróče: mojé, plodonósno sérdce soďílaj Hospódeň nýňi chodátajstvom Predtéče, tvojím, dobroďítelej prinosíti prozjabénija.
- iii: Ľubóviju tvojéju sozidájuščaho božéstvennyj výšňaho dóm, žitijá ulučíti molí. íže chrámu víroju tvojemú služáščyja, chrámy Dúcha božéstvennaho sotvorí. Krestíteľu Predtéče. chodátajstvy tvojími.

S:I: Bohoródičen: Veseľášesja predtéča v ložesnách nosím máternich, i poklaňášesja Hóspodu, nosímu v ložesnách blahodátnyja, jehóže molí, ot vsjákija skórbi izbáviti mjá.

- Toždestvó prorók predzrjá, vospropovídaše vopijá: slúch tvój uslýšach, i ubojáchsja, jáko ot júha, i iz horý svjatýja priosinénnyja prišél jesí Christé.
- i: Okrádena mjá otvsjúdu, i obniščávša Slóve, zrjá vráh, o pohíbeli mojéj rádujetsja, ľstívyj mudréc: Hóspodi slávy, obohatíteľu ubóhich, tohó mja zloďíjstvija izmí.
- ii: Rúci i óči oskverních Hóspodi, soďíjav jáže neľípo jésť tvoríti, i v hňív podvihóch ščedróty tvojá, iždív tvojé dolhoterpínije: prizrív uščédri mjá bláže.
- iii: Múčeničen: Kóľ díven Bóh náš vo svjatých jésť, poslúšavšich jehó, i nizlahájuščich istukánnyja pohíbeli, i nasľídovavšich

rajá prostránstvo, ot nehóže drévle izhnán býsť Adám.

iv: Múčeničen: Strujámi krovéj blažénniji ustáviste prinosímuju iii: króv. démonom, vsím inohdá pohíbeľnuju, na páhubu prinosjáščym čelovíkom. Sehó rádi ublažájemi jesté prísno.

Naučívsja S:I: Bohoródičen: Dúchom proróčeskij preslávnyj lík, jéže páče umá tvojéj tájňi Bohoródice, različnoobrázno sijú prednačertájek božéstvennym selénijem svjaščénnymi obrazý, íchže konéc zrím svítlo.

- Prišél jesí ot Ďívy, chodátaj, ni ánhel, no sám Hóspodi voplóščsja, i spásl jesí vsehó mja čelovíka. Ťím zovú ti: sláva síľi tvojéj Hóspodi.
- i: Preklónšemu nebesá besídovavšu, čelovíkom prikloníl hlavú desníceju tvojéju preboháte: mjá sobľudí, iéjuže smiréniji sobľudája sérdce mojé.
- ii: Pustýňa tebé hraždanína neprochódnaja imjáše,

blažénne Predtéče. Ťímže vopijú ti: pústu vsjákaho božéstvennaho ďijánija bývšu dúšu mojú snabdí.

božéstvennyj Zakón upravľája, bezzakónno býl jesí. zaklán Ťímže moľúsja tebí: bezzakónnujušča miá vsehdá, preľščájema i bisóvskimi preľščéňmi, isprávi.

Sozdáv sám sebé chrám Vladýci carjú, nýňi prešél jesí Predtéče: polučíti íchže molí. presvjatýj dóm tebí vozdvíhšaho.

S:I: Bohoródičen: Prízri mjá nedúhujuščaho na vseneporóčnaja, i razriší strásti mojá ľútyja neudoboiscíľnyja: jáko da veličáju ťá vozvelíčivšuju vsé čelovíčestvo.

Písň 5

Mhlú duší mojejá Spáse mój I_1 razhnáv, svítom zápovidej tvojích ozarí mja, jáko jedín cár míra.

- i: Hrichí sovokupľáju bezúmno hrichóm, i vosklonénija ňísť v smérti mojéj: uvý mňí, káko javľúsja Christóvi?
- ii: Bidú prijémľu jáko korábľ, pohubích mojé brémja, jéže mí dál jesí ščédre, i nýňi obniščáv zovú: ne prézri mené Christé.
- iii: Múčeničen: Jáko slávu prezrívše dóľňuju i popirájemuju, nebésňij strastotérpcy spodóbistesja slávi, soprebyvájušče Christú.
- iv: Múčeničen: Ľubvé jáže k plóti úm otlučívše, víroju múki usvóiste ľubézno strastotérpcy, usvojájemi Christú.
- S:l: Bohoródičen: Danijíl ťá hóru véliju dúchom zrjášče Bohoródice: ot nejáže kámeň otsíksja, sokrušájet iv: démonov istukánnaja.
 - I₂ Prosviščénije vo ťmí ležáščich, spasénije otčájannych Christé Spáse mój, k tebí útreňuju carjú míra, prosvití mja sijánijem

- tvojím: inóho bo rázvi tebé Bóha ne znáju.
- i: V tečénijich Jordánskich strujá netľínija Predtéče, krestív Christá molí istekánija strastéj mojích izsušíti, i potóki sládostnyja nasľídovati, i právednych krásnaho rádovanija.
- ii: Užé rydáju, i sodrahájusja stráchom, i nedoumínijem vsehdá soderžím jésm, pomyšľája mojá soďílannaja, i búduščij súd užásnyj: blahoutróbne Hóspodi, poščadí mja tvojehó krestíteľa moľbámi.
- iii: Zakonopolahájaj ľúdem spasénije, v raskájaniji Predtéče prehrišénij bývšeje, posreďí zakóna i blahodáti stál jesí. Sehó rádi mólim ťá: obrazmí pokajánija nás prosvití.
 - v: Dážď mí vrémja pokajánija, unýnno prešédšeje, vsé iždívšemu, blahoďíteľu, imíja na sijé moľáščaho ťá Slóve, Joánna velíkaho Predtéču, i pokajánija vsemírnaho propovídnika.
 - i lovléniji ľstívaho

umertvíchsja, Vladýčice iv: vseneporóčnaja, oživí mja, jáže róždšaja živót vsích Bohoródice ipostásnyj, da ťá pojú blahočéstno vseneporóčnuju.

- I₁ Vo hlubiňí hrichóvňij soderžím jésm Spáse, i v pučíňi žitéjsťij oburevájem: no jákože Jónu ot zvírja, i mené ot strastéj vozvedí, i spasí mja.
- i: Jákože drévle chananéja zovú ti Spáse, Sýne Bóžij, pomílovav mjá uščédri: dúšu bo stráždušču ímam v ľútych, i samú v čúvstvo prijití ne choťáščuju.
- ii: Smuščájet mjá bezmírnych strastéj búrja: jákože mórju inohdá zapretíl jesí, i spásl jesí svjatýja učenikí tvojá, i mené lisúse vozvedí, i spasí Christé.
- iii: Múčeničen: Udivíšasja ánheľstiji bezplótniji lícy terpíniju vášemu, jéže v ťilesí: i pochvalíša podajúščaho vám čestníji stradáľcy, i sílu i trudóv vozdajánija.

- v: Múčeničen: Okropľájemi krovéj svoích tečéňmi, i óčiju izbodájemi múčenicy, pomerzájemi stúdeniju ľútoju, k teploťí žízni preidóste, vospivájušče Christá.
- S:l: Bohoródičen: Jáko trapéza chľíb vmiščáješi tájnyj, ot nehóže jádše ne ktomú álčem vsepítaja, víduščiji ťá Christá vsích Bóha rodíteľnicu, i pitáteľnicu jáko voístinnu.
 - I₂ V bézdňi hrichóvňij vaľájasja, neizsľídnuju milosérdija tvojehó prizyváju bézdnu: ot tlí Bóže mjá vozvedí.
 - i: Hlás Slóvo propovídavyj, vsích hlásy vosprijém, prosí hrichóv proščénije darováti, víroju pojúščym ťá.
 - ii: Sokrušénije duší mojejá iscilí, i hrichóv bréma razreší, i páče nadéždy spasí mja molítvami tvojími, blažénne predtéče.
- iii: Iisúsa, jehóže rukóju tvojéju krestíl jesí, Predtéče molí, rukí mja izbáviti hrichá,

vzimájušča k nemú rúci prísno, vseslávne.

S:l: Bohoródičen: Dremánijem l'ínostnym oderžím jésm, són hrichóvnyj ťahotít iii: sérdce mojé: tvojím prečístaja bďínnym chodátajstvom vozdvíhni, i spasí mja.

Písň 7

I1 Cheruvímy podražájušče ótrocy v peščí, likovstvováchu vopijúšče: blahoslovén jesí Bóže, jáko ístinoju i sudóm navél jesí sijá vsjá hrích rádi nášich, prepítyj i preproslávlennyj vo vsjá víki.

i: Zakónov tvojích otverhóchsja, i pokoríchsja bezslovésnym pochotém, ďíja neľípaja Christé, jáko S:I: osujetíchsja v bezúmiji mojém, jákože ín niktóže ot čelovík na zemlí: ne ostávi úbo mené Spáse, pohíbnuti, čelovikoľúbija rádi.

ii: V bezzakónijich, Hóspodi, sé áz začát jésm, jákože Davíd zovú, i jáko bludníca slezjú, i jáko preohorčevájaj ráb, preohorčích ťá jedínaho súščaho Bóha blaháho: ne ostávi úbo mené Spáse pohíbnuti, čelovikoľúbija rádi.

Múčeničen: Múčeničeskij podvizásja sobór strastotérpec, múčeničeski vinčásja živonósnoju desníceju: jáko voístinnu Bóha vozľubí, sotvóršaho slóvom. nýňi nebesích na rádujasja, naslaždájetsja božéstvennaho nasľídija.

iv: Múčeničen: Óčiju izbodájemi, i otjémlemi rukámi i nohámi, blahotéčno k nebésnomu blahoslávniji posyláchusja šéstviju, prepinájušče šéstvija jedinobórca: ťích molítvami spasí vsjá Slóve, tebé slavoslóvjaščyja.

Bohoródičen: Cheruvímy slávjat, Serafímy vospivájut, i vlásti. prestóli, Hospóďstvija prísno, jéže páče umá tvojé roždestvó, Maríje vsepítaja, jáko jedína raždáješi plótiju. Bóha Jehóže molí čístaja, vsím ľubóviju spastísja, nám počitájuščym ťá.

- I₂ Bohoprotívnoje veľínije bezzakónnujuščaho mučíteľa, vysók plámeň voznesló jésť: Christós že prostré Bohočestívym otrokóm rósu dúchóvnuju, sýj blahoslovén i preproslávlen.
- i: Iz kórene sikíroju tvojehó pokajánija, istórh jázvy strástnaho sérdca mojehó, vsadí Predtéče božéstvennoje bezstrástije, i strách čisťíjšij Bóžij, vsjákija zlóby otčuždájuščij mjá.
- ii: Vo strujách Jordánskich, jáko krestíl jesí pokryvájuščaho vodámi prevýsprenňaja Hóspoda: tohó molí vódu darováti božéstvennaho umilénija prísno očíma moíma, slávnyj Predtéče.
- iii: Íže míru vzémľuščaho hrích áhnca Bóžija, Predtéče iii: propovídav, tohó molí ot kózlišč části javíti mjá čúžda, i desným jehó ovcám i mené sočetáti, slávne.
- S:I: Bohoródičen: Neplódnaja utróba nosjáše ťá Ďívo: iv: vo črévi nosívšuju Slóvo voploščénno, jehóže

božéstvennymi vzyhrániji, velíkij predtéča, neplódnyj vsesvjatýj plód pozná rádujasja, i poklonísja.

- I₁ V kupiňí Moiséju Ďívy čúdo, na sinájsťij horí proobrazívšaho inohdá, pójte, blahoslovíte, i prevoznosíte vo vsjá víki.
- i: Da obožíši nás, voplotílsja jesí za mílosť, nikákože razumích, poraboščén slasťmí: tvojéju bláhostiju obratí mja Christé, vsích spasénije.
- ii: Tý pástyrju dóbryj Slóve, zablúždšuju na horách prestuplénija, okajánnuju mojú dúšu obratí i spasí: da ne do koncá mja vráh ľstívyj požrét.
- ii: Múčeničen: Stánem múžeski vkúpi, vopijáchu drúh drúhu krásniji stradáľcy, uraňájemi ľúťi: sé Christós prostirájet pobídy vincý vo vsjá víki.
- iv: Múčeničen: Krípkimi žílami, tvérdymi vášimi boľízňmi udavíste zmíja, choťáščaho

vás zlokovárno preľstíti: i rájskija píšči javístesja nasľídnicy.

S:I: Bohoródičen: Da obožít nás Bóh, voplotísja iz čístych krovéj tvojích, i býsť čelovík Ďívo Bohoródice: jehóže molí prísno o čtúščich ťá.

I₂ Péšč inohdá óhnennaja vo Vavilóňi ďíjstva razďiľáše, S:I: Bóžijim veľínijem chaldéji opaľájuščaja, vírnyja že orošájuščaja, pojúščyja: blahoslovíte vsjá ďilá Hospódňa Hóspoda.

i: Dážď desnícu mňí na zemlí ležáščemu, Predtéče, íže desnícu prostér, i omýl jesí vodámi neskvérnaho: i izbávi mjá skvérny ťilésnyja, vsehó mja očiščája pokajánijem, i spasí mja.

ii: Imúšči dušé vrémja pokájatisja, ľínosti ťažčájšij són ottrjasí, i spíšno pobdí vopijúšči Vladýci tvojemú: milosérde, uščédri mjá, Krestíteľa tvojehó moľbámi.

iii: Potócy strastéj, i vódy zlóby do duší mojejá vnidóša, blažénne Predtéče: potščísja skóro izjáti mjá, íže ríčnymi strujámi izmýv bezstrástija tišájšuju pučínu.

iv: Uvý mňí, mnóha zlá sotvóršemu! uvý mňí. jedínomu prohňívavšemu Bóha preblaháho! Krestíteľu Christóv, pomozí mi, podážď prehrišénij mojích razrišénije, i dolhóv mojích otsičénije tvojími chodátajstvy.

:I: Bohoródičen: Výšňaho Bóhu plótiju róždšaja, ot hnója mjá vozstávi strastéj oskorbľájuščich mjá, i ľúťi vsehó obniščávša, božéstvennymi obohatí prečístaja dobroďítelmi, jáko da vospojú ťa spasájem.

Písň 9

Ot zemnoródnych któ slýša takovóje, ilí któ víďi kohdá? Jáko Ďíva obrítesja vo črévi imúščaja, i bezboľíznenno mladénca poróždšaja? Takovóe tvojé čúdo, i ťá čístaja Bohoródice veličájem.

i: O káko strášno jésť tvojé sudíšče, na némže Christé ožidáju sudítisja, i ne čúvstvuju otňúd sehó strácha, v ľínosti vsjá ľíta provoždája! Obratí mja jedíne soďíteľu, íže Manassíju obraščéj sohrišívšaho.

ii: Ustávi Christé potóki, vopijú ti, bezmírnych mojích zól, tóki mňí dajáj sléz umyvájuščyja skvérnu, jáže podjách bezúmijem: i spasí mja, spasýj bludnícu ot duší pokájavšujusja, mílostiju tvojéju.

iii: Múčeničen: Svitozárnaja božéstvennych strastotérpec pámjať, jáko sólnce nám vozsijávši, vsjá koncý zemnýja svitovódit, i ťmú prohoňájet božéstvennym Dúchom idoloneístovstva, i strastéj dušetľínnych pomračénije.

iv: Múčeničen: Pólk čésten. vóinstvo pobidonósnoje, i izbránnoje opolčénije, sobór svjatých múčenik. lík blažénnyj, likostojánijem sočetásja bezplótnych. Ťích molítvami Christé, cárstviju tvojemú pričástniki sotvorí.

S:I: Bohoródičen: Svítlymi zarjámi, iz čréva tvojehó

vozsijávšaho nám, i bezbóžija nóšč potrébľšaho, Ďívo Máti Maríje, prosvití vsjá víroju tebí čtúščyja, i ot nesvitímyja ťmý izbávi v čás osuždénija.

I₂ Beznačáľna rodíteľa Sýn, Bóh i Hospóď, voplóščsja ot Ďívy nám javísja, omračénnaja prosvitíti, sobráti rastočénnaja. Ťím vsepítuju Bohoródicu veličájem.

i: Kála mjá izbávi hrichóvnaho Hóspodi, bezhríšne jedíne i mnohomílostive, Krestíteľa moľbámi, íže tebé propovídavyj vsemú míru áhnca Bóžija, vzémľuščaho čelovíkov hrichí.

ii: Jáko šípok blahovónen, jáko blahouchánnyj kiparís, jáko neuvjadájemyj krín, jáko míro čéstno imíjaj ťá Hospódeň Predtéče, mojích ďíl zlosmrádija izbavľájusja molítvami tvojími, pritekája k pokróvu tvojemú.

iii: Neplódstvujušča mjá neplódnymi ďíly vseblažénne sotvorí, dobroďítelej blahoplódije prísno prinosjášča, čádo mjá Hospódne tvorjá, i pričástnika božéstvennomu cárstviju, i svjatých sobóru kupnožíteľa.

iv: Nám ľúbjaščym ťá, i ľubóviju počitájuščym, i v božéstvenňim chrámi tvojém likújuščym, dážď s nebesé razrišénije ľútych Predtéče Hospódeň, i žitijá ispravlénije, i prehrišénij izbavlénije.

S:I: Bohoródičen: Nosímu vo S:I: utróbi Bohomáterni, vsjá nosjáščemu mánijem, poklonílsja jesí proróče: s néjuže molí smirénňij spastísja duší mojéj, vo mnóhaja vpádajuščej po vsjá dní sohrišénija.

Chvalite

iii: Vsích prevoschoždú hrichóm, kohó naučú pokajániju? Ášče vozdochnú jáko mytár, nepščúju oťahčíti nebesá: ášče slezjú jákože bludníca, oskverňáju slezámi zémľu. No dážď mí ostavlénije hrichóv Bóže, i pomíluj mjá.

ii: Bezzakónija mojá prézri Hóspodi, ot Ďívy roždéjsja, i sérdce mojé očísti, chrám sijé tvorjá svjatáho tvojehó Dúcha: ne otvérži mené ot tvojehó licá, bezmírnuju imíjaj véliju mílosť.

i: Krest Christóv vzémše svjatíji múčenicy, orúžije nepobidímoje, vsjú diávoľu sílu uprazdníša, i prijémše vincý nebésnyja, steťiná nám býša, o nás tomú moľáščesja.

Bohoródičen: Rádujsja Maríje Bohoródice, chráme nerazrušímyj, páče že svjatýj, jákože vopijét prorók: svját chrám tvój, díven v právďi.

Liturgia

Blažénna

- ST Blažéni mirotvórcy, jáko tíji Sýnove Bóžiji narekútsja.
- iv: Hlás tí prinósim razbójnič, i vopijém tí: pomjaní nás Hóspodi vo cárstviji tvojém.
- ST Blažéni izhnáni právdy rádi, jáko ťích jésť cárstvo nebésnoje.
- iii: Razbójnika prevzydóch, i bludnícu strasťmí: uščédri mjá Spáse samoosuždénnaho.
- ST Blažéni jesté, jehdá ponósjat vám, i iždenút, i rekút vsják zól hlahól na vý lžúšče mené rádi.
- ii: Pohruzívyj bézdnu blahoutróbija vo voďí Predtéče, tvojími molítvami strásti mojá umáli.
- ST Rádujtesja i veselítesja, jáko mzdá váša mnóha na nebesích.
 - i: Íže preléstnaja tečénija, krovéj tečéňmi izsušívše, Christóvy strástotérpcy, dostójno slávimi jesté.
 - S: Vitíjstvujaj, jákože písano jésť, úm čelovíčeskij ne móžet Božestvá jedíno načálo píti triipostásnoje.
 - I: Jáže neopáľno róždšuju Bóha prebeznačáľna,

pochváľnymi vsí písňmi neprestánno vospojím.

STREDA

Večiereň (v utorok večer)

Hóspodi, vozzvách

6: (ℙ : Jehdá ot dréva)

Svitíti svitíla ne terpjášče omračíšasja, na kresťí zašédšu tebí Slóve: podvizášesja, zemľá že kámenije razsidášesja, cerkóvnoje blahoľípije razdirášesja posreďí, hróby otverzáchusja, mértviji vostajáchu, ád izdajáše vsjá súščyja dólu, bísy pobiždáchusja, i són vsím vmiňášesja smérť.

5: plodovítyj Jehdá ťá Christé vinohrád. blahonrávnyj razbójnik býsť víďiv, lúčšij blahoiskúsen, razbójnik ukrádajet proščénije drévnich sohrišénij, ziló blahojestéstvenňi málym hlásom: tomú revníteli býti potščímsja. Jéže pomjaní nás čelovikoľúbče, vsí zovúšče.

Sijájet jáko zvizdá na nebesí, božéstvennyj cérkvi tvói voístinnu krest Christé, opaľája úbo bísy, že prosviščája, vírnyja posramľája líca tebé raspénšich: ímže prarodíteli drévom voobražájuščim krestá, préžde ot rabóty izvél jesí, i ot kámene méd ssáti v pustýni sotvoríl jesí.

3: (ℙ : Jehdá ot dréva)

Vsím predstáteľnicu ťá čelovíkom, vsím pribížišče velíkoje, vsím zastúpnicu ťá pokazá, Vladýčice, christijánom, íže iz tebé v náše smišénije obólksja blahoutróbňi, i raspjátije i smérť nás rádi podját. Tohó úbo molí neprestánno, vsím očiščénije nizposláti prehrišénij, Bohonevístnaja.

2: Drévle Ďíva i áhnica, zrjášči iz čréva jejá, na drévi povíšena, jáko osuždéna so dvimá osuždénnoma, vosklicájušči hlahólaše: Sýne i Bóže mój, stránno vídimoje strášnoje tájinstvo: obáče múdrosti tvojejá bézdnu ispytáti niktóže móžet: pojú tvojé dolhoterpínije.

Hďí tvojehó viďínija blahoľípije? Hďí krasotá skrýsja dobróty tvojejá, Sýne? Káko íže dobrótoju neizrečénnaja sotvorívyi Bóže, krásnyj v dobrótach, za vsjá čelovíki, bezsláven bezčésten drévie na vísiši. vída. ni dobróty ne imíjaj, čádo? Predóbraja Ďíva vopijáše, steňášči i pláčušči.

S:I: Krestobohoródičen: Zájde svitílov zarjá, zemným svítom pobíždšisja, S:I: (P: Jehdá ot dréva) obnážšimsja na kresťí: pobiždájetsja úbo prísno chúždšeje bóľšim, i lúčšemu dajét méňšeje místo, podobáše úbo káko ne sviťášču Christú, skrýtisja zarí čúvstvenňij? Dostójnym hlahólaše, ťá zrjášči prečístaja, svitílom svíta.

Stichíry na stichovňi

Spasí mja Christé Spáse, síloju kréstnoju, spasýj Petrá v móri, i pomíluj mjá Bóže.

Da ráspnetsja vopijáchu, ii: tvojích darovánij íže prísno naslaždájuščijisja, i

zloďíja blahodáteľa vo místo prošáchu prijáti, íže právednikov ubíjcy: molčál jesí Christé, terpjá ích surovstvó, postradáti choťá, i spastí nás jáko čelovikoľúbec.

Múčeničen: Lícy múčeničestiji protívišasja mučítelem, hlahóľušče: mý vójinstvujem carjú síl, ášče i ohňú i múkam predáste nás: no ne otmetájemsja Tróičeskija síly.

Krestobohoródičen: Boľízni preterpívši mnóhija Sýna raspjátiji i Bóha tvojehó prečístaja, steňáše, slezjášči i vosklicájušči: uvý mňí čádo sládkoje, bez právdy káko stráždeši, choťá izbáviti iáže ot Adáma zemnoródnyja? Ťímže prečístaja Ďívo, tebé mólim víroju: mílostiva nám tohó soďílaj.

Povečerie (v utorok v noci)

Písň 1

- I Hrjadíte ľúdije, pojím písň Christú Bóhu, razďíľšemu móre, i nastávľšemu ľúdi, jáže izvedé iz rabóty jehípetskija, jáko proslávisja.
- P Presvjatája Bohoródice spasí nás.
- i: Slóvo mojehó priobrítenija otňúd ňísť k pisnoslóviju vsečístaja, jáko pokryvájet mjá hrichóv mojích ťmá: no o Bohorodíteľnice uťisňájema prijimí mja.
- ii: Pod tvój pokróv pribiháju prečístaja, ot hrích bezčíslennych v konéc, i Bóha i Vladýku blahopremínna sotvorí čístaja, i spasí mja.
- S: Tý mňí Vladýčice téploje očistílišče, k tebí pribihája spasúsja, i priobrjášču dušévnoje spasénije: móžeši bo vsjá, jáko súšči Máti vsích Bóha.
- I: Íže dušám ľstéc, privlečé mja v pohíbeľnyj róv: no mňí prostrí deržávnuju tvojú

rúku, Bohoródice Ďívo, i skóro ko svítu vozvedí.

Písň 3

- I Utverdí nás v tebí Hóspodi, drévom umerščvéj hrích, i strách tvój vsadí v serdcá nás pojúščich ťá.
- P Presvjatája Bohoródice spasí nás.
- i: Vo mnóhija vpád razbójniki okajánnyj, obnažén bých, ujázvlen že i ostávlen: no tý Bohoródice čístaja, ne prézri mené.
- ii: Obnaží Adáma préžde zmíj, preľstív drévom, nýňi že udóbno pľiní dúšu mojú: moľúsja tí Vladýčice, uščédri mjá.
- S: Nýňi tebí mojá prinošú tájnaja, ístinňij predstáteľnici mojéj i pokróvu: jáko da sijá mňí ne obličít Sýn tvój, na suďí právedňim svojém.
- I: Pomíluj nás čístaja, pomíluj: íbo ot ďíl spasénija otňúd ňísť nám. Ťímže víroju téploju k tebí vopijém: pomíluj rabý tvojá.

<u>Písň 4</u>

- I Pojú ťá, slúchom bo Hóspodi, uslýšach i užasóchsja, do mené bo ídeši, mené iščjá zablúždšaho. Ťím mnóhoje tvojé snizchoždénije, jéže na mjá, proslavľáju mnohomílostive.
- P Presvjatája Bohoródice spasí nás.
- i: Boľášča mjá neiscíľno Vladýčice, i obniščávša ne prézri: no dážď mí jeléj bláhosti tvojejá Ďívo, i tvojími promyšléňmi obohatí mja, jéže ot Bóha zlátom netľínnym.
- ii: Dóbrych vsích obnažíchsja, i ležú vo zlých, obólksja páče vsích drévle pádšich: i nýňi préžnimi ukrasí mja, i vtorých izbávi Bohonevísto.
- S: Bludnícu prevzydóch v bluďích, i mytarjá lichoímstvom vsehdá, slóvom i izvolénijem: no úbo obojú pokajánije, préžde koncá sťažáti mí Vladýčice spodóbi.
- I: Vodvoríchsja v pustýni pečáľňij, udalíchsja ot tebé Bohorodíteľnice, któ dást mí kriľí, i poleščú, i priidú k tebí nadéždi mojéj,

spasájuščej malodúšije mené okajánnaho?

- I Svíta podáteľu, i vikóv tvórče Hóspodi, vo svíťi tvojích poveľínij nastávi nás: rázvi bo tebé inóho Bóha ne znájem.
- P Presvjatája Bohoródice spasí nás.
- i: Jáko nevečérnij svít ot čréva tvojehó Vladýčice, súščym na zemlí vozsijávšij, smrádnuju dúšu mojú ozarí čístaja, i otžení vsjáku mhlú sérdca mojehó.
- ii: Nóšč mjá pokryvájet ľútaja lukávych mojích i zlých ďijánij, no vopijú ti Vladýčice: nastávi mjá k svítu božéstvennomu tvojehó Sýna i Vladýki vsepítaja.
- S: I mené prijimí čístaja, jákože blúdnaho sýna priját tvój Sýn i ziždíteľ vsjáčeskich, vopijúščaho s ním: sohriších voístinnu, i spasí mja Vladýčice.
- I: Ujazvívšejesja mojé sérdce prilóhi lukávaho, prečístaja, jáko mílostiva iscilí, na

kresťí plótiju ujázvlennaho, neizhlahólanno róždši.

Písň 6

- I V bézdňi hrichóvňij vaľájasja, neizsľídnuju milosérdija tvojehó prizyváju bézdnu, ot tlí Bóže mjá vozvedí.
- P Presvjatája Bohoródice spasí nás.
- i: V róv hrichóvnyj vpadóch, i k nezabyvájuščemu ne vziráju Bóhu, stráchom oderžím: no k tebí primetájusja Bohonevísto.
- ii: Pokrývšejesja ľúťi sérdce mojé nedovídomych prehrišénij voľnóju, vsesíľnoju tvojéju molítvoju Bohoródice Ďívo okormí.
- S: Krasotú mňí víďiti slávy tvojejá spodóbi, jehdá ot plóti mojejá choščú razlučítisja, jáko utverždénije mojé Vladýčice: da otsjúdu uvím ostavlénije.
- I: Napástej i bíd i skorbéj izbávi rabý tvojá, svjatája Vladýčice, jáže k Bóhu tvojími molítvami, víroju k tebé pribihájuščyja.

Sidálen

Ťá veličájem Bohoródice, vopijúšče: rádujsja žézle, ot nehóže bezsímenno Bóh prozjabýj, pohubí na dréve smérť.

<u>Písň 7</u>

- I Óbrazu zlatómu na póli Deíri služímu, trijé tvoí ótrocy nebrehóša bezbóžnaho veľínija, posreďí že ohňá vvérženi, orošájemi pojáchu: blahoslovén jesí Bóže otéc nášich.
- P Presvjatája Bohoródice spasí nás.
- i: Nýňi tščítsja zijája vráh prijáti mjá vo utróbu svojú: íbo prinošájet mí otvsjúdu iskušénija i síti, vés presikája, spích mój: no predvarívši izbávi mjá Ďívo Máti, ot tohó navíta lukávaho.
- ii: Oskverňájet i smuščájet čúvstvija i úm sopostát, i v róv otčájanija svestí mja tščítsja. Ťímže vopijú ti jedíňij: pribížišče mojé Bohonevísto, izbávi mjá ot rukí sehó ľstívaho.
- S: Íže drévle trí júnoši ot péšči horjáščija, Christé mój,

- izbavléj, sám Slóve, i mené moľbámi neiskusobráčnyja Mátere tvojejá ot plámene, jehóže razžehóch bezmírnymi zlými, izbávi i orosí.
- I: Véščno obrít sérdce mojé tlíteľ, umertví jé: no tý mja úbo síloju božéstvennoju odoždí neiskusobráčnaja Máti, i pobidíti mí spodóbi sehó, jáko da víroju zovú ti: blahoslovénnaja, jáže Bóha plótiju róždšaja.

Písň 8

- I V péšč óhnennuju ko otrokóm jevréjskim snizšédšaho, i plámeň v rósu prelóžšaho Bóha, pójte ďilá jáko Hóspoda, i prevoznosíte vo vsjá víki.
- P Presvjatája Bohoródice spasí nás.
- i: Mnóhimi zlými moími pohorblén býv ľúťi, mnóžestvom ťahót, i óko mojé otňúd na nebesá ne smíju vozvestí, no vopijú ti: pomíluj jedína Bohoródice, mené pádšaho.
- ii: Vóňže vpadóch hňív tvojehó Sýna i Bóha, čístaja izbávi

- mjá: i v čás, vóňže chóščet tvoríti ispytánije, búdi mí pómošč prečístaja, i ot šúich kózlišč izbávi mjá.
- S: Umerščvlénnaho mjá mýslenno, ot bezčíslennych mojích zól, vozdvíhni Bohonevísto otrokovíce: i moľbóju tvojéju izbávi mjá ot vsjákija prélesti dušetľínnaho vrahá i ubíjcy.
- I: Zloneisprávlennaja dušé, káko očerníla jesí zľí pérvuju dobrótu? Káko otvérhla jesí vsjá, jáže k ziždíteľu tvojemú obíty, i prijála jesí zlóbnaja? No hrjadí i pritecý blahočéstno k Bohoródici.

<u>Písň 9</u>

- I Ot Bóha Bóha slóva, neizrečénnoju múdrostiju, prišédšaho obnovíti Adáma, jádiju v tľínije pádšaho ľúťi, ot svjatýja Ďívy neizrečénno voplotívšahosja nás rádi, vírniji jedinomúdrenno písňmi veličájem.
- P Presvjatája Bohoródice spasí nás.
- i: Ďíly ťážkimi čúvstva oskverních voístinnu,

i vsehó studoďijánija ispólnen jésm: no očísti úbo prečístaja, vrémja mňí isprošájušči blahoumilénija, da neprestánno ťá veličáju.

- ii: Tý mja Bohoródice, opravdáj, jehdá javjátsja ďilá sokrovénnaja kojehóždo jávi, ímaši bo voístinnu sílu: i ťmý mjá izbávi i vo straňí učiní svíta molítvami tvojími, iďíže jésť rádosť neizhlahólannaja.
- S: Moľú ťa Slóve, préžde prišéstvija koncá pokajánije mí dáruj téploje, i umilénije slezám, cilomúdrije vkúpi i smirénije, i ľubóv božéstvennuju, i stádu tvojemú ustrojénije, moľbámi róždšija ťá.
- I: Úmnych že i čúvstvennych, preminúvši Ďívo slávoju i čéstiju, rázvi Bóha, ne omerzí mené preminúvšaho v prehrišénijich, vétchich že i nóvych čelovík sohríššich na zemlí: no tvojéju molítvoju spasí mja.

Utiereň

Sidaleny

Po 1-om stichoslovii

- i: Spasénije soďílal jesí posreďí zemlí Christé Bóže, na kresťí prečísťiji rúci tvoí prostérl jesí, sobirája vsjá jazýki, zovúščyja: Hóspodi, sláva tebi.
- Ímže óbrazom pľiníl jésť ii: Adáma drévom vráh sňídnym: tákože Hóspodi, pľiníl jesí sám vrahá drévom krestnym, i strástiju tvojéju: na sé bo prišél jesí vtorýj Adám, vzyskáti zablúždšaho. oživíti uméršaho: Bóže sláva tebí.
- S:I: Krestobohoródičen: Ťá veličájem Bohoródice vopijúšče: rádujsja žézle, ot nehóže bezsímenno Bóh prozjabýj, pohubí na dréve smérť.

Po 2-om stichoslovii

i: Životvorjáščij krest tvojejá bláhosti, jehóže darovál jesí nám nedostójnym Hóspodi, tebí prinósim v molítvu: spasí hrád tvój, mír dárujaj Bohoródicy rádi, jedíne čelovikoľúbče.

ii: Prosvitívyj zemnája krestóm i prizvávyj na pokajánije hríšnyja, ne otlučí mené stáda tvojehó, Pástyrju dóbryj: no vzyščí mené zablúždšaho Vladýko, i svjatómu tvojemú stádu sopričtí, íže jedín bláh i čelovikoľúbec.

ĺže prosvitívyj iii: svjatýja tvojá páče zláta. proslávivyj prepodóbnyja tvojá, jáko bláh: ot níchže umolén byvája Christé Bóže, umirí, jáko S:I: žízň nášu čelovikoľúbec. molítvu i isprávi jáko kadílo, íže jedíne vo svjatých počivájaj.

S:I: (P: Milosérdija súšči)

Krestobohoródičen: Ďíva i

Máti tvojá Christá na krostí

Máti tvojá, Christé, na kresťí zrjášči ťá mértva prostérta, pláčušči hórko hlahólaše: Sýne mój, čtó strášnoje sijé táinstvo? Íže vsím dárujaj živót víčnyj, vóleju na kresťí káko umiráješi smértiju ponósnoju?

Po 3-om stichoslovii

i: (P : Milosérdija súšči)

Raspjátisja preterpíl jesí nás rádi, i mértv býti lisúse žiznodávče, jáko da rukú tvojéju sozdánije ot smértnaho osuždénija izbáviši, jáko blahoutróben Bóh i čelovikoľúbec, za mnóžestvo ščedrót: íže jedín sýj bezhríšen.

ii: Jáko razbójnik ispovíduju, i vopijú ti blahómu: pomjaní mja Hóspodi, vo cárstviji tvojém: i s ním mjá sopričtí, íže vóleju strásti nás rádi prijémyj.

Krestobohoródičen: Čéstným krestóm Sýna tvojehó sochraňájemi, Vladýčice čístaja Bohoródice, vsják prilóh boríteľa vsí udóbňi pobiždájem: rádi sehó ťá dólhu ublažájem, jáko Máter Bóžiju, jedínu upovánije dušám nášym.

Kanon

Písň 1

I₁ Vo hlubiňí postlá inohdá faraonítskoje vsevójinstvo preoružénnaja síla, voplóščšejesja že Slóvo

- vsezlóbnyj hrích potrebílo jésť, preproslávlennyj Hospóď, slávno bo proslávisja.
- i: Prestupív pérvuju zápoviď drévle pervozdánnyj, ot sadá smérť objém: vozdvíhnuvyjsja že na drévo bezsmértnyj, i smérti vkusívyj, bezsmértije vsím čelovíkom darová.
- vodruzívšusja ii: Krestú zemlí, nizpadé šatánije vrahá, i otňúd potrebísja: otrinovénnyj préžde že páki čelovík \mathbf{v} rái vchódit. Sláva tebí táko jedínomu blahoizvólivšemu Bóhu nášemu.
- Múčeničen: Jáko iii: ovní. áhncy slovésniji, jáko zakalájemi, vsí na údy nemílostivno ssikájemi prechváľniji múčenicy, prineséni býste Zaklánomu jáko ovčáta: i nýňi cérkov pervoródnych svjatúju prosviščájete.
- iv: Múčeničen: Krípkoje stojánije múdriji vsehdá tvorjášče, lukávyja vrahí nizložíste, mečí ssikájemi, i vo óhň i v vódu vmetájemi:

- ťímže blažénnyja končíny strastotérpcy spodóbistesja.
- v: Bohoródičen: svjaščénnyj ťá proróčeskij lík naricáše dvér neprochódnuju, zémľu izbránnuju, i hóru nesikómuju, prečístaja Vladýčice: Vladýku bo vsích rodilá jesí vóleju raspjátije plótiju prijémšaho.
- I₂ Hrjadíte ľúdije, pojím písň Christú Bóhu, razďíľšemu móre, i nastávľšemu ľúdi, jáže izvedé iz rabóty jehípetskija, jáko proslávisja.
- i: Vsí vírniji prijidíte, sohlásno vospojím Bohoródicu: tá bo Christá rodilá jésť páče umá čelovíča, i neprestánno mólit spastí vsích nás.
- ii: Íže óbraz Ótči ipostási, iz tebé priját smišénije Bohorodíteľnice, i istľívšij óbraz proslávi, i sehó nóva sotvorí.
- iii: Cheruvím čestňíjši súšči, i nebésnych krúh prevýšši bylá jesí: Bóha bo páče umá vo utróbi tvojéj bezstrástno vmistíla jesí.

iv: Izbavlénije nášich hrichóv iv:
rodilá jesí blahodáteľa
Hóspoda, izminívši
mértvosť práotca Adáma,
vozvelá jesí jestestvó k
nebésnym.

Písň 3

- I₁ Procvilá jésť pustýňa, jáko krín Hóspodi, jazýčeskaja neploďáščaja cérkov, prišéstvijem tvojím v néjže utverdísja mojé sérdce.
- i: Raspinájem pokolebál jesí vsjú tvár Hóspodi, i vírnyja utverdíl jesí, vospivájuščyja sílu tvojú, i neizrečénnoje Slóve snizchoždénije tvojé.
- ii: Ráj otvérzl jesí krestóm tvojím Vladýko, i razbójnika vvél jesí poznávšaho cárstvije tvojé, i bohátstvo božéstvennaho tvojehó blahoutróbija.
- iii: Múčeničen: Procvitóša múčenicy jákože šipcý blahouchánniji, v mýslennych débrich, i zlosmrádnuju prélesť othnáša, i vírnych serdcá oblahoucháša.

v: Múčeničen: Svitíľnicy vselénnyja, vírnych spasítelije svjatíji, svítlymi Dúcha zarjámi vsích prosvitíte, vás po dólhu ublážájuščich.

- v: Bohoródičen: Vozdvizájema na drévo žiznodávca víďašči, i vóleju umirájušča, vsím žízň podajúščaho, boľáše utróboju vseneporóčnaja.
- I₂ Utverdí nás v tebí Hóspodi, drévom umerščvéj hrích, i strách tvój vsadí v serdcá nás pojúščich ťá.
- i: Zlatúju jáko voístinnu kadíľnicu, i rúčku mánny, i Bóžiju hóru, i palátu krasnú božéstvennuju, ťá Ďívo imenújem.
- ii: Cérkov i svjáščénnoje žilíšče Slóva súšči Bohoródice: sohrišénij očistílišče, prečístaja, búdi mí prisnoďívo.
- iii: Ni jazýk zemnoródnych, ni úm bezplótnych vozmóžet roždestvó tvojé skazáti: výše jestestvá bo i smýsla, Bohoródice ziždíteľa rodilá jesí.

iv: Utverždénije búdi i pribížišče, i pokróv Ďívo Bohorodíteľnice, víroju k tebí pribihájuščym, i Bóžiju ťá Máter provozviščájuščym.

- I₁ Prišél jesí ot Ďívy, ne chodátaj, ni ánhel, no sám Hóspodi voplóščsja, i spásl jesí vsehó mja čelovíka. Ťím zovú ti: sláva síľi tvojéj Hóspodi.
- i: Uprazdníl jesí načálo ľútaho mirodéržca, na drévo voznosím, i kľátvu potrebíl jesí. Ťímže ťá slávim, íže tobóju spaséni, jedíne Hóspodi.
- ii: Rasprostérta na dréve víďivšeje ťá sólnce skrý svít, hóry i kámenije raspadóšasja, i zavísa cerkóvnaja razdrásja vsesíľne.
- iii: Múčeničen: Umerščvľájemi, vrahá do koncá umertvíste, želézom strúžemi, kóžnaho umerščvlénija debeľstvá sovlekóstesja múčenicy Hospódni, i slávoju oblekóstesja.

- i iv: Múčeničen: Usikájemymi
 v hlavámi múčenicy, užásno
 u lukávych síl hlavý otsikóša,
 n, i prebyvájuščuju slávu
 r nasľídovaša rádujuščesja.
 - v: Bohoródičen: Vozsijá iz utróby tvojejá, otrokovíce neiskusobráčnaja, Ótčeje zarénije Christós, i prosvití vselénnuju, raspinájem, i bisóvskuju ťmú potrebíl jésť.
 - I₂ Prišél jesí ot Ďívy, ne chodátaj, ni ánhel, no sám Hóspodi voplóščsja, i spásl jesí vsehó mja čelovíka. Ťím zovú ti: sláva síľi tvojéj Hóspodi.
 - i: Kápľu mí umilénija odoždí Vladýčice, vzimájušči vsják sérdca mojehó znój, i pomyšlénija mojehó mútnyja potóki ustavľájušči.
 - ii: Orúžijem mjá slastéj ujázvlena, i ležášča uránena, prečístaja ne prézri, no iscilí kopijém i króviju raspjátaho Sýna tvojehó i Bóha nášeho.
 - iii: Obohatívši vladýčestvom vsjú tvár, ľúťi mjá obniščávša blahodátiju

božéstvennoju uščédri: jáko da veličáju ťá, jáko blahúju mojú predstáteľnicu, vseneporóčnaja.

iv: Prochladí mjá Ďívo pokajánijem, i odoždí sérdce mojé izsóchšeje znójem strastéj, izlivájušči na mjá iv: jeléj i cilénije mílosti tvojejá.

<u>Písň 5</u>

- I₁ Chodátaj Bóhu i čelovíkom býl jesí Christé Bóže: tobóju bo Vladýko k svitonačáľniku Otcú tvojemú, ot nóšči nevíďinija privedénije ímamy.
- i: Na kresťí prihvozdívsja, zemnája osnovánija pokolebál jesí, i kopijém probodájem, zmíja načalozlóbnaho zaklál jesí, i tóki spasénija vsím Christé istočíl jesí.
- ii: Ne terpíl jesí zríti zabluždájema, jehóže rukáma sozdáv, rúci rasprostérl jesí Slóve na drévi umerščvľájem, i oživíl jesí sehó drévom drévle uméršaho.

iii: Múčeničen: Drúzi
Christóvy, tépliji
čelovíkom zastúpnicy, cvíti
čestníji, preudóbrenniji
sosúdi Dúcha, múdriji
strastotérpcy, dostójňi
ublažájutsja.

iv: Múčeničen: Zakónno postradá lík svjatých tvojích stradálec, bezzakónnych posramí jedíne zakonodávče, síloju tvojéju, i skončáv tečénije, múčeničeski vinčásja.

- v: Bohoródičen: Javílasja jesí čístaja, po roždeství netľínna, Bóh bo iz tebé rodísja voploščájem: jehóže usmotrívši raspinájema, ne terpjášči, utróbnoju boľízniju vosklicála jesí.
- I₂ Svíta podáteľu i vikóv tvórče Hóspodi, vo svíťi tvojích poveľínij nastávi nás: rázvi bo tebé inóho Bóha ne znájem.
- i: Voploščénna iz tebé Bohorodíteľnice, vírniji poznáchom, bez símene Sýna róždšasja Bóha ístinna, i čelovíka jestestvóm. Ťímže ťá slávim.

- ii: Pod króv tvój, prečístaja, i zastuplénije vírniji vsehdá pribihájušče víroju, tebé rádi Ďívo, izbavľájemsja vsjákaho ľútaho obstojánija.
- iii: Izbávi nás iskušénij, i ot búri pomyšlénij prečístaja, vsjákaho hňíva, i vsjákaho iii: hrichá, hláda že i hubíteľstva, i víčnaho Ďívo mučénija.
- iv: Predstáteľnice náša, spasénije i upovánije Vladýčice christiján súšči, spásáj ľubóviju ťá prísno vírno vospivájuščich Ďívo vsepítaja.

- I₁ Ko Hóspodu ot kíta Jóna vozopí: tý mja vozvedí iz hlubiný áda, moľúsja, da jáko izbáviteľu vo hlási chvalénija, ístiny že dúchom požrú tebí.
 - i: Na júnyja hlavý polóž dláni inohdá Jákov, krest propisováše, na némže Slóve rasprostérl jesí dláni: i ot rukí ľstívaho borcá izbávil jesí Christé čelovíčestvo.

- ii: Raspénšusja Christé vsecárjú tebí vóleju, cárstvujuščij hrích potrebísja: Adám že íže drévle inohdá iz rajá izhnánnyj, v tój vseľájetsja páki, tebé vospivája.
- ii: Múčeničen: Krasný súšče v ránach svjaščénnyja, íže blahoľípijem ukrasívšyjasja nebésnym, voístinnu vozľúblennyja Hospódni múčeniki, nesumňínnym sérdcem vospoím.
- iv: Múčeničen: Neuhasímu sviščú svojú sobľúdše, božéstvenniji múčenicy, napoíša bohátno krovmí svojími, i božéstvennaho čertóha polučíša vchód rádujuščesja.
 - v: Bohoródičen: Pojém ťá vsepítaja, jáko Bóha prepítaho, róždšuju drévi soprotivoborcá vrahá pohúbľša, i iz tlí izbávľšaho vospivájuščich tohó stradánija.
 - I₂ V bézdňi hrichóvňij vaľájasja, neizsľídnuju milosérdija tvojehó

prizyváju bézdnu: ot tlí Bóže mjá vozvedí.

i: Íže vóleju vsjá soďílavyj, izvóli vo črévo neiskusobráčnyja vselítisja: i íže tľínijem boľáščyja, netľínijem obohatíl jésť, jáko milosérd.

ii: Prevýšši výšnich síl, i svjaťíjši jesí preneporóčnaja, páče jestestvá vmistívši, nevmistímoje Slóvo vo črévo tvojé.

iii: Na putí mja žitéjstem zabluždájušča, i v bezpútije částo vpádajušča hrichóvnoje, k stezí pokajánija Vladýčice nastávi mjá.

iv: Ne prézri čístaja, moľbý náša, na ťá vozlóžšich nadéždu ráb tvojích: pribížišče bo Vladýčice, i dušám očistílišče tý jesí.

<u>Písň 7</u>

I₁ Bohoprotívnoje veľínije bezzakónnujuščaho mučíteľa, vysók plámeň voznesló jésť: Christós že prostré Bohočestívym otrokóm rósu duchóvnuju, sýj blahoslovén i preproslávlen.

i: Orúžije jéže préžde obraščájemoje, pleščí mňí dajét, otnéľiže kopijém probodésja, na kresťí vozdvíženyj, blahoutróbne Hóspodi. Ťímže veličáju ťá, tvojéju čestnóju strástiju obrít bezstrástije.

ii: Zmíj, íže Moiséjem vozvyšájemyj na drévo, božéstvennoje vozvyšénije proobražáše Christóvo, ľstívaho zmíja umertvívšaho, vsích že oživívšaho nás umertvívšichsja prestuplénijem.

iii: Múčeničen: Sýnove byvájete božéstvennym priobščénijem, beznačáľna rodíteľa Sýnu sobeznačáľnu svjatíji strásti prečísťij upodóbľšesja, ťímže brátiju vás naricájet, i nasľídniki cárstvija svojehó.

iv: Múčeničen: Na krest vozvyšájemi, jáko Vladýka, i kopijém probodájemi, i mečí ssicájemi, na óhň že i vódu razďiľájemi, i sdrobľájemi kolesý

Bohonósniji rádovachusja iii: Péšč múčenicy. rožd

- v: Bohoródičen: Hrózd sozrívšij, jehóže nevozďílanno čístaja vozrastíla jesí na drévi jáko uzrí povíšena vzyváše: čádo mojé sládkoje, mstó iskápaj, ímže strastéj pijánstvo otímetsja.
- I₂ Bohoprotívnoje veľínije bezzakónnujuščaho mučíteľa, vysók plámeň voznesló jésť: Christós že prostré Bohočestívym otrokóm rósu duchóvnuju, sýj blahoslovén i preproslávlen.
- i: Kríposť mojá i pínije i spasénije, i izvístnoje zastuplénije, i sťiná neoborímaja: súšči Vladýčice, borjúščyja mjá démony poborí, prísno íščuščyja umertvíti mjá.
- ii: Bóha voplóščši ot d'ívstvennych tvojích krovéj, obožívšaho Ďívo čelovíčestvo: ďímže mjá strasťmí oskvernénnaho, i istľívša vrážijimi kózňmi, izbávi molítvami tvojími.

Péšč proobražáše tvojé roždestvó vseneporóčnaja: ótroki bo ne opalí, jákože ni utróbu tvojú óhň nepostojánnyj. Ťímže mólim ťá: rabý tvojá ohňá víčnaho izbávi.

- Péšč inohdá óhnennaja vo Vavilóňi ďíjstva razďiľáše, Bóžijim veľínijem chaldéji opaľájuščaja, vírnyja že orošájuščaja, pojúščyja: blahoslovíte vsjá ďilá Hospódňa Hóspoda.
- i: Króviju iz tvojích rébr netľínnych iskápavšeju Dolhoterpilíve, tvár osvjatísja: ríki že mnohobóžija izsušény býša: že javíšasja túčy prélestei blahočéstija, bezdóždije potrebľájuščyja.
- ii: Raspjátija tvojehó sólnce ustyďísja, svojá lučý i sokrý: kámenije že ád raspadóšasja, nízu ustrašísja: právednych vzyhrášasja, že dúsi čájušče vsekonéčnaho Slóve izbavlénija.

iii: Múčeničen: Iscilénija vírnym tóčat ostánki moščéj strastotérpec, i vsehdá vrédy neudoboiscíľnych boľíznej iscilevájut: jáko díven jesí Hóspodi, zovém blahodárno, vo svjatých tvojích múčenicich.

Múčeničen: iv: Ustá zviréj, vrénija konóbnaja, pomerzánija že i stúdeni, ťážesť znója, nohtéi isterzánija preterpiste tvérdostiju, i zatvorénija, jij: núždnuju smérť strastotérpcy. Ťímže Christóm proslavľájetesja.

v: Bohoródičen: Plóť iz tvojehó čréva prijémlet choťáj, i zrím byvájet nevídimyj, i raspjátije prijémlet, i kľátva naricájetsja, ot kľátvy izymája vsích Sýn tvój, Bohorádovannaja Vladýčice.

I₂ Drévle orosívšaho jevréjskija ótroki v plámeni, i opalívšaho Hóspoda chaldéji preslávno v ném, vospojém hlahóľušče: blahoslovíte i prevoznosíte jehó vo víki.

i: Žívo i nezavístno spasénije nám zemnoródnym, neskvérnaja áhnica, jáže porodilá jesi áhnca Bóžija, ne prézri mené zovúšča: blahoslovíte vsjá ďilá Hospódňa Hóspoda.

ii: Božéstvennoje tvojé prečístaja, roždestvó obnoví nás, i vsích čáda pokazá i sýny dné i svíta, i spásšesja vzyvájem: blahoslovíte vsjá ďilá Hospódňa Hóspoda.

żivúju vódu porodilá jesí čístaja, ot ložésn ďivíčeskich, i ostavlénije istočíla jesí ot istóčnika iscilénij vírnym. Ťímže vsí zovém: blahoslovíte vsjá ďilá Hospódňa Hóspoda.

Písň 9

I₁ Hrózd zrílyj žízni tý vozrastíla jesí čístaja: lozá bo jesí uslaždájušči zémľu blahími, júže pojúšče zovém: blahoslovíte vsjá ďilá Hospódňa Hóspoda.

i: Beznačáľna rodíteľa Sýn, Bóh i Hospóď, voplóščsja ot Ďívy nám javísja, omračénnaja prosvitíti, sobráti rastočénnaja: ťím vsepítuju Bohoródicu veličájem.

ii: Iscilí sokrušénije i okajánstvo mojé tvojéju ránoju Slóve neizsľídovanne, i pohrebénnyj óbraz lukávymi strasťmí, očísti strástiju tvojéju, Hóspodi Bóže spasénija mojehó.

iii: Víďin býl jesí voznosím, na kiparísi Vladýko, i na pévki, i kédri rádi bláhosti, jedín sýj svjatýja Tróicy, jedínu ipostás imýj vo dvojú jestestvú, da spáséši čelovíčestvo.

iv: Múčeničen: Krestóm jákože ščitóm oblékšesja múčenicy, nevredími javístesja, vsími strilámi soďílateľa zlóby. Ťímže nýňi tohó popirájete, tomú ruhájuščesja jáko chuďíj ptíci vsehdá.

Múčeničen: Zemľá úbo v: zínuvši, króvi váša priját, nébo že božéstvennyja priját dúchi, óhnennymi čínmi SO božéstvennomu prestólu strastonósny predstoité, múčenicy, cerkóvniji stolpí nepokolebímiji.

Bohoródicu vi: Bohoródičen: Istľívšeje obnovíla jesí jestestvó práotčeje, páče jestestvá róždši, i ďívstvujušči, zsľídovanne, yj óbraz jehóže na kresťí povíšena drévle víďašči, vosklicála jesí prečístaja Máti Ďívo.

I₂ Ot Bóha Bóha Slóva, neizrečénnoju múdrostiju, prišédšaho obnovíti Adáma, jádiju v tľínije pádšaho ľúťi, ot svjatýja Ďívy neizrečénno voplotívšahosja nás rádi, vírniji jedinomúdrenno písňmi veličájem.

Čelovikoľúbija mjá božéstvennaho spodóbi jedína otrokovíce, jáže čelovikoľúbca Bóha, plóť zaimovávša, ot. tebé neizhlahólanno róždši. búduščaho izbávi mjá plámene, i múki vsjákija, ľubóviju tebé slávjaščaho.

ii: Jáko tvérduju predstáteľnicu, jáko upovánije i sťínu, i nadéždu, i pokróv tvérd, i neoborímoje utverždénije, i nebúrnoje pristánišče, jedínu krípkoje pribížišče

sťažávše ťá vsí, spasájemsja vsepítaja.

iii: Svít róždšaja božéstvennyj, mnóhimi pomračívšejesja strastéj naviďíňmi, i pomyšléňmi čuždáho, sérdce mojé prosvití otrokovíce, kápľu podajúšči mí prísno, ot skvérn hrichá Ďívo, očiščájuščuju mjá.

Chvalite

iii: Krestá tvojehó drévo Bóže. Christé drévo živótnoje pokazál jesí nám vírujuščym v ťá, i sím uprazdníl jesí deržávu imúščaho smérti: oživíl že jesí ný umerščvlénnyja hrichóm. Ťímže vopijém tí: blahodáteľu vsích, Hóspodi sláva tebí.

ii: Vóleju obniščáv obniščánija rádi Adámova Christé Bóže, prišél jesí na zémľu ot Ďívy voplóščsja, i raspjátije prijál jesí, da nás svobodíši ot rabóty vrážija, Hóspodi sláva tebí.

i: Múčeničen: Vsják hrád i straná čtút móšči váša, o strástotérpcy múčenicy: vý bo zakónno postradávše, vincý nebésnyja prijáste, i sehó rádi svjatítelem jesté pochvalá i cérkvam blahoľípije.

i S:I: (\mathbb{P} : Jehdá ot dréva)

Krestobohoródičen: Hrózd vsezrílyj čístaja, jehóže utróbi nevozďílanno vo nosíla jesí, na drévi jáko uzríla jesí sehó povíšena, rydájušči vosklicála jesí, i vzyvála: čádo, sládosť iskápaj, jéjuže otímetsja pijánstvo vsjákoje strastéj, blahodáteľu. mené rádi róždšija, tebé svoím blahoutróbijem umoľájem.

Liturgia

Blažénna

- ST Blažéni mirotvórcy, jáko tíji Sýnove Bóžiji narekútsja.
- iv: Hlás tí prinósim razbójnič, i mólimsja: pomjaní nás Spáse, vo cárstviji tvojém.
- ST Blažéni izhnáni právdy rádi, jáko ťích jésť cárstvo nebésnoje.
- iii: Na krest voznésšusja tí Spáse, sovoznésl jesí vsé čelovíčeskoje jestestvó, neprestánno pojúščeje ťá.
- ST Blažéni jesté, jehdá ponósjat vám, i iždenút, i rekút vsják zól hlahól na vý lžúšče mené rádi.
- ii: Adámovo rukopisánije kopijém tvojím razdrál jesí, tohó napisúja v knízi živých čelovikoľúbče.
- ST Rádujtesja i veselítesja, jáko mzdá váša mnóha na nebesích.
 - i: Podóbnicy bývše raspjátije Preterpívšemu, tohó óbščnicy i slávi javístesja múčenicy.
 - S: Otéc prebeznačáľnyj, Sýn sobeznačáľnyj, da pojétsja vo jedínoj čésti i slávi kúpno so svjatým Dúchom.
 - I: Na kresťí jáko víďivši, jehóže bez símene rodilá jesí, tohó

dolhoterpínije otrokovíce, vospivála jesí slezjášči.

<u>ŠTVRTOK</u>

Večiereň (v stredu večer)

Hóspodi, vozzvách

6: (ℙ : Jehdá ot dréva)

Vsjú napojíste zémľu, jákože ríki razďíľšesja duchóvnyja iz Jedéma, júže i poorávše vsíjaste spasíteľnoje propovídanije, i klás blahoplóden požáste múdriji, dúšy spasénnych, sích v mýslennych sokróviščach sokryvájušče učenicý Hospódni, jáko mnohocínnoje bohátstvo.

- 5: ťmý Ot strastéj slastéj mnohostrástnoje sérdce svobodíte. mojé svitíľnicy súšče vostóka mýslennaho, i prosvitítelije sólnca, presvítliji vsím vozviščájušče razóršaho lésť zlovírija: jehóže nóšči umolíte i náša prosvitíti smýsly, jáko samovídcy sehó.
- 4: Nóvyja voístinnu blahodáti vý skrižáli Bohonačertánnyja, tajínnicy i svítcy

oduševlénniji javístesja, slóvo spasíteľnoje nosjášče napísannoje Dúchom, Ótčim pérstom: ťímže proidóste vsjá koncý, víru pravoslávnuju, i k nebésnym stezjú vedúščuju, vsím čelovíkom jávi pokazújušče.

3: (P : Jehdá ot dréva)

Mírich požív čúvstvenňi, míro voístinnu javílsja iesí: mírom pomázan býv úmnym, svjáte Nikólaje svjatíteľu oblahoucháješi Christóv, bezsmértnuju voňú blahouchánija, víroju pritekájuščym pod króv tvój, razrišája sích napástej i bíd i skorbéj ótče, ko Hóspodu tvojími molítvami.

Mnóžestvom iskušénij soderžím, i trevolnénijem žitéjskim obchodím, volnámi že potopľájem obstojánij, i pečáľmi oblahájem, na ťá nadéždu mojú vsjú vozlaháju ótče vsích ľútych Nikólaje, podážď mí razrišénije molítvami tvojími, blažénne, jéže ko Vladýci i Bóhu nášemu.

Mrákom i potemňínijem pomyšlénij i bisóvskimi lesťmí obnosíma, i plotskími oburevájema, strasťmí zakónom pobiždájema hrichóvnym, postíhnuv mjá ozarí svítom blahodáti: svít jesí \mathbf{v} božéstvennoju prosviščájem dostoblažénne zaréju, Nikólaje.

Bohoródičen: Slóvo, jéže S:I: Otcú, i svjatómu Dúchu ravnočéstnoje sýj iáko velíkoje sólnce, iz Ďívy Bohootrokovícy vozsijávšeje zemlí v posľídňaja, na poslá vás zarí. jáko slávniji apóstoli, svítom víry prosviščájuščich vsjá iii: čelovíki. vo mráci i prélesti, ťích néj učéňmi božéstvennymi privoďáščich.

Stichíry na stichovňi

i: Vozvelíčil jesí Spáse, vo vselénňij verchóvnych apóstol imená: navykóša bo nebésnym, i neizrečénna dáša zemným iscilénija: i síni ích jedíny nedúhi uvračeváchu, íže

ot rýbarej čudotvorjášče, i íže ot Judéj bohoslóvjašče blahodáti učénija: íchže rádi Milosérde, dážď nám véliju mílosť.

ĺže ii: neprávednych ot ďijánij vsehdá borími. tebí pribihájušče k súščemu voístinnu Bóhu, tvojích učeník prinósim tí. hlahóľušče: spasí nastávniče, ny pohibájem. Pokaží i nýňi vrahóm nášym, mólimsja jáko pokryváješi ľúdi, i spasáješi ot bíd, molítvami apóstol, prezirája hrichí, mnóhuju blahostýňu, Hóspodi sláva tebí.

i: Vélija sláva júže sťažáste svjatíji víroju: ne tókmo bo vo stradánijich vrahá pobidíli jesté, no i po smérti dúchi prohoňájete, nedúžnyja isciľájete, dúš i ťilés vráčeve, molítesja ko Hóspodu, pomílovatisja dušám nášym.

S:l: Bohoródičen: Jáko plodovíta máslina, Ďíva izrastí tebé plodá živótnaho, plodonosíti míru véliju i bohátuju mílosť.

Povečerie (v stredu v noci)

Písň 1

- I Hrjadíte ľúdije, pojím písň Christú Bóhu, razďíľšemu móre, i nastávľšemu ľúdi, jáže izvedé iz rabóty jehípetskija, jáko proslávisja.
- P Presvjatája Bohoródice spasí nás.
- i: Íže blahočéstno ťá čístaja, súščuju Bohoródicu ispovídajuščaho dušéju i ustý, ot ľútych bíd, i nedúh i prehrišénij nýňi spasí prečístaja.
- ii: Vsjú v tebí blahodátej bézdnu ležášču uvíďichom: ťímže pribihájušče Bohoródice usérdno k pokróvu tvojemú božéstvennomu, spasájemsja.
- S: O nás ťá pojúščich prečístaja, molí voploščénnaho ot prečístych tvojích i čestných krovéj, izbávitisja ot prehrišénij, i boľíznej hórkich.
- I: Ťá pochvalú vírniji vsí sťažáchom, pribížišče i

utverždénije i rádovanije, i dušám spasénije, nadéždu že i sťínu, Bohoblahodátnaja.

- I Utverdí nás v tebí Hóspodi, drévom umerščvéj hrích, i strách tvój vsadí v serdcá nás pojúščich ťá.
- P Presvjatája Bohoródice spasí nás.
- i: Molítvami tvojími jehóže čístaja, Bóha podážď jesí, rodilá blahopremínna tvojím pritekájuščym rabóm, pokróvu tvojemú, i vírno kláňajuščymsja tvojemú roždestvú.
- ii: Hlahóly mojejá molítvy uslýši Ďívo, iz hlubiný mojehó sérdca, jáže prinošú ti prepítaja, i ot strastéj i napástej spasí mja.
- S: Vsjú mojú žízň okormí Ďívo, upovánije mojé i predstáteľnice, iskušénij i naítija izbavľájušči, i núžnych Bohonevísto.
- I: Premúdrosť Bóžiju ipostásnuju na rukú jáko nosívši Bohomáti, ot

nevíďinija i zabluždénija izbávitisja nám, molísja.

Písň 4

- I Uslýšach Hóspodi, slávnoje tvojé smotrénije, i proslávich čelovikoľúbče nepostižímuju tvojú sílu.
- P Presvjatája Bohoródice spasí nás.
- i: Jázvam moím dušévnym, i plotskím skvérnam, jáže Bóha róždšaja Vladýčice, razrišénije podážď.
- ii: Oskvernénnaho mjá strasťmí, i pomyšléniji, i žitijá trevolnéniji, upovánijem Ďívo, i víroju utverdí.
- S: Ot naítija izbávi mjá Máti Bóžija, i búri, i bíd tvojími molítvami, jedína prepítaja.
- I: Oburevájema volnámi žitéjskimi, ischití Ďívo, k tvojemú pristánišču nastavľájušči mjá.

Písň 5

I Svíta podáteľu, i vikóv tvórče Hóspodi, vo svíťi tvojích poveľínij nastávi nás: rázvi bo tebé inóho Bóha ne znájem.

- P Presvjatája Bohoródice spasí nás.
- i: Orúžije nepobidímoje imúšče, na razlíčnaja iskušénija vrážija, vsjákaho ozloblénija izbavľájemsja jávi, íže ťá Bohoródicu čístuju víduščiji.
- ii: Zakóna ispolnénije, výššaja Cheruvím, rodilá jesí Bóžija Slóva voploščénna, Sýna jedinoródna: jehóže o rabích tvojích umolí.
- S: Vsjáčeskich tvorcá na rukú tvojéju čístaja nosjášči, sehó nám tvojími molítvami blahopremínna daváj, nýňi vsím sérdcem k tebí pribihájuščym.
- I: Ot uťisnénija i boľízni dúši, moľbú prinošú ti okajánnyj: ščedrót jedína róždšaja vinóvnoje Slóvo, uščédriv spasí mja.

- I V bézdňi hrichóvňij vaľájasja, neizsľídnuju milosérdija tvojehó prizyváju bézdnu: ot tlí Bóže mjá vozvedí.
- Presvjatája Bohoródice spasí nás.

- i: Spasénija pristánišče vídyj ťá, plávaja mnohopečáľnaho žitijá móre, prizyváju Vladýčice: okormíteľnica duší mojéj búdi.
- ii: Obnažíchsja odéždy cilomúdrija mojehó, ozlóblen býv, no Máti prisnoďívo Bóha róždšaja, rádosti odéždu podážď mí.
- S: Čístaho žitijá otpadóch, k ľínosti žív strástnyj: no vozvedí blahoslovénnaja Vladýčice, poveľínijem Sýna tvojehó sočtávši.
- I: Mílosti tvojejá Bohoródice spodóbi mjá, premílostivaho Slóva poróždšaja, svojéju króviju ot tlí čelovíki izbávľšaho.

<u>Sidálen</u>

(ℙ : Božéstvennaho býchom)

Božéstvennaho mjá vchóda čístaja spodóbi, molítvami tvojími prisnoďívo, i sojúzy ľútych strastéj rastórhši, plámene búduščaho mjá svobodí.

<u>Písň 7</u>

I Óbrazu zlatómu na póli Deíri služímu, trijé tvojí ótrocy

- nebrehóša bezbóžnaho veľínija: posreďí že ohňá vvérženi, orošájemi pojáchu: blahoslovén jesí Bóže otéc nášich.
- P Presvjatája Bohoródice spasí nás.
- i: Na krestí prihóžďsja, íže iz tebé voplotívyjsja Bohorodíteľnice, Adámovo razdrá rukopisánije: jehóže nýňi Ďívo molí, vsjákija zlóby izbávitisja víroju zovúščym: blahoslovénnaja, jáže Bóha plótiju róždšaja.
- ii: Nadéžda blahája, zastúpnica že vírnych jesí Vladýčice: i nýňi mólimsja tebí, darováti mílosti pučínu vsím na ťá naďíjuščymsja, i zovúščym tí: blahoslovénnaja, jáže Bóha plótiju róždšaja.
- S: Ťmóju ľútoju žitijá obját býv, soskorbjáščaho i sboľíznujuščaho ne obritóch: tvojéju Ďívo svítlostiju razriší ťmú prehrišénij, i ozarí píti tebí blahoslovénnaja, jáže Bóha plótiju róždšaja.
- I: V krásnuju odéždu spasíteľnych zápovidej kreščénijem oďíjavsja,

očerních ľínostiju okajánnyj, nýňi že k tebí pritekáju Ďívo, vo odéždu prosjá spasénija tobóju páki obleščísja.

Písň 8

- I V péšč óhnennuju ko otrokóm jevréjskim snizšédšaho, i plámeň v rósu prelóžšaho Bóha, pójte ďilá jáko Hóspoda, i prevoznosíte vo vsjá víki.
- P Presvjatája Bohoródice spasí nás.
- i: Iznemohájet mój nýňi úm, vo hlubinú vpád bezčéstija, jáko otvsjúdu razlíčnymi obját jésm zlými: no tý Ďívo iscilí, bezstrástija svítom oďíjavši.
- ii: Stólp kríposti tvérd, i stepéň, i chraníteľnicu, i zastúpnicu sťažávše ťá víroju, spasájemsja nýňi, pojúšče roždestvó tvojé prečístaja, i prevoznosjášče jehó vo vsjá víki.
- S: Bezsmértija zarjú, i istóčnik vímy ťá Bohoródice, jáko róždšuju Slóvo bezsmértnaho Otcá, vsjá ot smérti izbavľájuščeje,

- prevoznosjáščyja jehó vo vsjá víki.
- I: Strují iscilénij nám vsehdá vírnym čístaja istočáješi, jehóže nezavístnuju blahodáť vzémľušče, vospivájem roždestvó tvojé čístaja, i prevoznósim vo vsjá víki.

- I Ot Bóha Bóha Slóva neizrečénnoju múdrostiju, prišédšaho obnovíti Adáma, jádiju v tľínije pádšaho ľúťi, ot svjatýja Ďívy neizrečénno voplotívšahosja nás rádi, vírniji jedinomúdrenno písňmi veličájem.
- Presvjatája Bohoródice spasí nás.
- i: Bohoblažénnaja otrokovíce, nadéždu mojú vsjú usérdno vozložích na ťá: spasí mja Máti ístinnaho životá, i píšči prisnosúščnyja nasýtitisja, molí čístaja, víroju ťá i ľubóviju písňmi veličájuščemu.
- ii: Jávľšisja Ďívo dvér božéstvennaho svíta, duší mojejá mhlú svítom tvojím neveščéstvennym i blistániji

ozarí, i ot víčnaho ohňá izbávitisja mí spodóbi čístaja, chodátajstvy tvojími: jáko da neprestánno veličáju ťá.

- S: Boľáščyja zrjášči dušéju i ťílom, i vvérženyja v strásti ľútyja, blahoutróbijem tvojím Vladýčice iscilívši razriší, íže nýňi stužájemyja pečáľmi: da víroju i ľubóviju ťá písňmi veličájut.
- I: Vo črévo tvojé vselísja, jehóže iz čréva prevéčnyj Otéc rodí Sýna, býsť čelovík, soveršén istóčnik blahodátej ťá pokazá Bohomáti nám, vírno kláňajuščymsja neskazánnomu tvojemú roždéstvú.

Utiereň

Sidaleny

Po 1-om stichoslovii

- i: ĺže umudrívyj lovcý páče rítorov, i poslávyi jákože propovídniki vséj zemlí, neizhlahólannym čelovikoľúbijem tvojím ťích Christé Bóže: rádi utverdí cérkov tvojú, i vírnym nizposlí blahoslovénije tvojé, jedíne vo svjatých počivájaj.
- Premúdrosti Bóžija súšče ii: samovídcy, učenicý i premúdrych rítorov i jáko nemúdruju múdrosť ochudíša. prostotóju própovidi jazýki umudrívše božéstvenniji apóstoli, vospiváti pravoslávno soďíteľa jedínaho i Hóspoda.
- S:I: Bohoródičen: Tebé veličájem Bohoródice, vopijúšče: rádujsja nezachodímaho svíta óblače: tohó bo nosíla jesí v ňídrich tvojích, slávy Hóspoda.

Po 2-om stichoslovii

i: Ulovívše lovcý jazýki mréžeju Dúcha, i naučíša koncý zemnýja tebí kláňatisja so Otcém, i Dúchom Christé Bóže: ťích rádi utverdí cérkov tvojú, i vírnym nizposlí blahoslovénije tvojé, íže jedíne mílostive i čelovikoľúbče.

ii: Ulovívše lovcý jazýki ...

iii: Múčeničen: Strastonóscy Hospódni, blažénna zemľá napívšajasja króve vášeja, S:I: i svjáti chrámi prijémšiji váša: ťilesá na sudíšči vrahá obličíste. bo Christá so derznovénijem propovídaste. Tohó jáko spastísja, bláha molíte mólimsja, dušám nášym.

S:I: Bohoródičen: Božéstvennaho jestestvá óbščnicy býchom, tobóju Bohoródice prisnoďívo: Bóha bo nám voploščénna rodilá jesí. Ťímže ťá po dólhu vsí blahočéstno veličájem.

Po 3-om stichoslovii

i: (P: Milosérdija súšči) Íže svitíla svítlaja, svjatýja tvojá učenikí Slóve v mír posláv, i prosvitíl jesí podsólnečnuju, ťmý nerazúmija izbavľája vsích čelovík. Ťích molítvami prísno umolén byvája, júže vo ťmí dúšu mojú prosvití čelovikoľúbče, i spasí mja.

ii: Lučámi čudés Nikólaje, prosviščáješi podsólnečnuju vsjú, i razrišáješi mrák skorbéj, i bíd othoňáješi našéstvije, predstátel sýj tepľíjšij.

Bohoródičen: Neiskusobráčnaja prečístaja, svjatája Bohoródice beznevístnaja, Sýna tvojehó, jehóže páče jestestvá plótiju rodilá jesí, so apóstoly prísno molí sohrišénij proščénije, i žitijá ispravlénije, i strastéj preminénije darováti vsím pojúščym ťá.

Kanon

Písň 1

I₁ Vo hlubiňí postlá inohdá, faraonítskoje vsevójinstvo preoružénnaja síla, voplóščšejesja že Slóvo vsezlóbnyj hrích potrebílo jésť, preproslávlennyj Hospóď, slávno bo proslávisja.

- i: Svíta božéstvennaho mólnija víroju bývše, svitovídniji Spásovy apóstoli, vsehó mja prosvitíte omračájema slastéj čérnostiju, i v ľínosti vsé mojé žitijé prošédša.
- ii: Svíta božéstvennaho mólnija ...
- iii: Učenicý i drúzi Christóvy, drúha mjá bývša vrahú, zlých rádi prisvojénija, ot sehó mja izbavľájte spodvížušče mojú dúšu kľubví, vozľubívšaho ród čelovíč blahostýni rádi.
- Smirénnaja dušé iv: préžde smérti mojá, potščísja pokájatisja, umerščvlénnuju sebé pláči: jáko da Lázarja četverodnévnaho voskresívyj jáko milosérd, i tebé voskresít apóstol moľbámi.
- S:I: Bohoródičen: Blaháho róždši Bóha, prečístaja, vsích blahotvorjáščaho, tľínijem soderžímych, tohó molí preneporóčnaja, so proróki, i múčeniki, i apóstoly, vsích izbáviti ot napástej.

- I₂ Hrjadíte ľúdije, pojím písň Christú Bóhu, razďíľšemu móre, i nastávľšemu ľúdi, jáže izvedé iz rabóty jehípetskija, jáko proslávisja.
- i: Vsehdá božéstvennomu prestólu blahodáti predstojá Nikólaje, blahodáť i mílosť darováti molísja, tebé prizyvájuščym víroju rabóm tvojím.
- ii: Na zemlí velíka predstáteľa ťá pokazá Bóh bídstvujuščym: ťímže mí predstáni v noščí i vo dní, sochraňája mjá ot soblázn borcá.
- iii: Jákože dnevnúju zvizdú uvíďiv ťá, tvojími svitozárnymi lučámi ťmý da izbávľusja iskušénij, i bíd i vsjákaho hrichá, ótče Nikólaje.
- S:I: Bohoródičen: Ťilésnych boľíznej izbávi mjá, i duší mojejá iscilí nedovídomyja strúpy, i ohňá víčnaho ischití mja, jedína Bohoblahodátnaja.

- I₁ Procvilá jésť pustýňa, jáko krín Hóspodi, jazýčeskaja neploďáščaja cérkov, prišéstvijem tvojím, v néjže utverdísja mojé sérdce.
- i: Učíteľa sťažávše svjatíji premúdrosť Ótčuju dúchom, jéllinskuju obuíste premúdrosť, bohovídcy dostočúdniji.
- ii: Neplódije duší mojejá razrišíte vsechváľniji, i blahočádije ďijánij, v dobroďítelech prinosíti sotvoríte, jáko Slóva samovídcy dostoblažénniji.
- iii: Ľúťi mjá ujadéna nýňi jadovítym uhryzénijem vrážijim, iscilí moľbámi apóstol tvojích, blahoďíteľu vsích mnohomílostive.
- S:l: Bohoródičen: Bóha preblaháho umolí prečístaja, so apóstoly vsími, ot vsjákaho vréda, i obstojánija, i bíd izbávitisja čtúščym ťá.
 - Utverdí nás v tebí Hóspodi, drévom umerščvéj hrích, i strách tvój vsadí v serdcá nás pojúščich ťá.

- i: Iscilénij istóčnik sýj svjáte, strásti uvračúj duší mojejá, i žízň mojú sobľudí, nevrédna mjá sochraňája rabá tvojehó.
- ii: Umá mojehó pobiždénije ispravľája, ot vréda vídimych i nevídimych borjúščich mjá spasáj, jáko predstáteľ mój velíkij Nikólaje.
- iii: Íže jedín blahíj ťá bláha zastúpnika čelovíkom dadé blažénne, sehó rádi moľú ťá: ot vsjákich mjá zól svobodí.
- Slóva S:I: Bohoródičen: Kríposť mojá nniji. i rádosť i vesélije, i sťiná nýňi tvérdaja i predstáteľnice, nijem tý jesí vseneporóčnaja, ľbámi iskušénij i bíd izbavľájušči mjá.

- I₁ Prišél jesí ot Ďívy, ne chodátaj ni ánhel, no sám Hóspodi voplóščsja, i spásl jesí vsehó mja čelovíka. Ťím zovú ti: sláva síľi tvojéj Hóspodi.
 - i: Álčušča mjá vsehdá, i hládom istájema, spasénija sňíďmi nasýti

jedíne čelovikoľúbče, božéstvennymi moľbámi apóstol, vo vsém míri propovídavšich ťá.

ii: Álčušča mjá vsehdá, ...

iii: Na móre mirskóje navél jesí vsích, jáko kóni čelovikoľúbče, slávnyja apóstoly tvojá, tohó vozmuščájuščyja slányja nevérstvija hórkija vódy.

iv: Sólnca Christá súščym vo ťmí vozvistívše, vo ťmí mja ležášča hrichóvňij prosvitíte apóstoli prechváľniji, vozbraňájušče lukávym pomyslóm sérdca mojehó.

S:I: Bohoródičen: Vsepítaja, jáže Bóha prepítaho róždšaja, o pojúščich ťá so apóstoly molí, jáko da izbávimsja ot hrichóv, i bíd i ozloblénija.

I₂ Pojú ťa, slúchom bo Hóspodi uslýšach, i užasóchsja: do mené bo ídeši, mené iščjá zablúždšaho. Ťím mnóhoje tvojé snizchoždénije, jéže na mjá, proslavľáju mnohomílostive.

i: Ukrasív prestól dobroďíteľmi Nikólaje, ukrašénije javílsja jesí svjatítelem čestnóje. Ťímže ťá moľú: neľipótu duší mojejá ukrasí, i ot mirskích soblázn spasí mja.

ii: Stezjú támo vedúščuju uhládi mí preblažénne: ot žitéjskich vóln oblehčí mja, i ko pristánišču žízni vozvedí Nikólaje, ot tebé predstáteľa velíkaho obohatívšasja.

iii: Hlahól božéstvennych poslúšateľu, uslýšav mojá hlahóly, izbávi mjá bisóvskich soblázn, ot bezzakónnych mužéj, i obstojánij vsjákich nachoďáščich. velíkij Nikólaje.

S:l: Bohoródičen: Svjatája
Bohoródice Vladýčice, v
noščí mja i vo dní
osvjatí, i sochraní, i nastávi
ko spaséniju mnóhimi
hrichí pádajušča, i prilóhmi
bisóvskimi nizríjema.

Písň 5

I₁ Chodátaj Bóhu i čelovíkom býl jesí Christé Bóže: tobóju bo Vladýko k svitonačáľniku Otcú tvojemú, ot nóšči nevíďinija privedénije ímamy.

i: Velíkij pástyr posreďí volkóv poslá jáko óvcy, božéstvennyja učenikí svojá, ťích pretvorjájuščja Bóžijeju síloju kreščénija, i dobrótoju slovés.

ii: Velíkij pástyr posreďí ...

iii: Božéstvennym svítom, jáže vo ťmí prélesti prosvitíste apóstoli serdcá. Ťímže moľú vý, otemňínaho mjá slasťmí mráčnymi, prosvitíte Bohoblažénniji.
 iv: Okajánnaja dušé, préžde

iv: Okajánnaja dušé, préžde koncá potščísja i pokájsja, Hóspodevi zovúšči: sohriších tí Vladýko, prostí apóstol rádi, i spasí mja jáko S:I: milosérd.

S:I: Bohoródičen: Svítom tvojím ozarí vo ťmí ležášča mjá, svíta žilíšče, i so apóstoly molísja preneporóčnaja, ot vsjákija núždy izbáviti mjá tvojími molítvami.

rázvi bo tebé inóho Bóha ne znájem.

i: Zakóna Bóžija ispólniteľu, molí blaháho Bóha, zakóny božéstvennyja mí sobľudáti, i bezzakónnujuščich vráh izmí mja, i bisóvskaho vréda, vseblažénne Nikólaje.

ii: Jákože drévle predstáv svjáte, izbavľája júnoši trí: síce i mené ot vsjákaho hrichá izbávi tvojími k Bóhu molítvami, Bohomúdre Nikólaje.

iii: Svjaščennoďílateľu Christóv, hríšnikom isporúčniče, velíkij čudotvórče, blahodávca molí Bóha, da ne posramít mené v čás súdnyj.

Bohoródičen: Hospodorodíteľnice čístaja, obladájema mjá mnóhimi strasťmí, jáko blahá predstávši izbávi ot sích: jáko da ťá vospiváju dušéju i sérdcem i jazýkom, spasájem.

Písň 6

I₂ Svíta podáteľu, i vikóv tvórče Hóspodi, vo svíťi tvojích poveľínij nastávi nás: I₁ V bézdňi hrichóvňij vaľájasja, neizsľídnuju milosérdija tvojehó

prizyváju bézdnu: ot tlí Bóže mjá vozvedí.

i: Íže vódu živótnuju nosjášče, tájemuju dúšu mojú znójem hrichóvnym moľúsja, učenicý Spásovy napójte.

ii: Nebesá mýslennaja bývše, Bohozárniji apóstoli, slávu Bóžiju ispovídaste neizrečénnuju, júže ulučíti nám vsím molítesja.

iii: V pučíňi ľúťi volnújuščijsja, k tebí Christé, íže vsích okormíteľu prichoždú, rádi apóstol tvojích, ko spasíteľnomu pristánišču uprávi mjá.

iv: So vsími výšnimi sílami, so proróki, i apóstoly, i múčeniki, o nás molí Sýna tvojehó Bohonevísto.

S:l: Bohoródičen: V bézdňi hrichóvňij vaľájasja, neizsľídnuju milosérdija tvojehó prizyváju bézdnu: ot tlí Bóže mjá vozvedí.

I₂ Íže Mírjanom býv pervoprestóľnik Nikólaje, i oblahouchál jesí vírnych sostavlénija blahími tvojími ďijániji: ot zlosmrádna prehrišénija izbávi mjá.

i: Svitľíjše sólnca sťažáv ótče sérdce, vsehó mja prosvití, iskušénij i skorbéj othoňája ťmú Nikólaje.

ii: Ot vsjákija izbávi mjá ťisnotý, prostránstvo jáko imíja mílosti Nikólaje, ťísnym šéstvovati mjá ukripí putém ko Hóspodu.

iii: Na vsjáko vrémja tebé prizyváju prečístaja, da obrjášču ťá pomóščnicu, izimájuščuju mjá ot vsjákaho ozloblénija i strášnych múk.

S:l: Bohoródičen: Bohoprotívnoje veľínije bezzakónnujuščaho mučíteľa vysók plámeň voznesló jésť: Christós že prostré Bohočestívym otrokóm rósu duchóvnuju, sýj blahoslovén i preproslávlen.

Písň 7

I₁ Ohném božéstvennaho Dúcha predvozžžéni bývše apóstoli, prélesti úhlije uhasíste, Bóžije že račénije vo umích vsích vírnych

- vospalíste: ťímže velehlásno vás čtím.
- i: Ohném božéstvennaho Dúcha ...
- ii: Mír voznenavíďiste, i jáže v míri, Christá vozľubíste, v míri plótiju čelovíkom primisívšasja: jehóže molíte božéstvenniji apóstoli, jáže v žitijí mja vsích ľútych svobodíti.
- iii: Sudijé právedne serdcevídče, íže jedín sokrovénnaja vídyj mojá sohrišénija, v čás sudá ne osudí mené, nižé otsléši mjá vo óhň, molítvami apóstol tvojích.
- iv: Ohném Božestvá ne opalílasja jesí, neizrečénno róždši Ďívo, bráku neiskúsna bývši. Ťímže so apóstoly molísja čístaja, víčnaho mjá plámene svobodíti, tebé slávjaščaho.
- S:l: Bohoródičen: Óbrazu zlatómu na póli Deíri služímu, trijé tvojí ótrocy nebrehóša bezbóžnaho veľínija: posreďí že ohňá vvérženi, orošájemi pojáchu: blahoslovén jesí Bóže otéc nášich.

- I₂ Ohňú iskušénij na vsják déň primišájusja, ótče Nikólaje, posreďí sítej mimochoždú, jákože ptíca, pod tvój ščédryj pokróv pritekáju: nevrédna mjá sochraní, blaháho moľá Bóha i Hóspoda.
 - Hlahóly mojá uslýšav ótče Nikólaje, spíšno, potščísja prijití mi na pómošč, oburevájemu skorbmí núždami žitéjskimi. bisóvskimi i ozlobléniji: jáko da spasájem pojú predstáteľstvo tvojé.
- ii: Íže drévle jávľsja vo sňí carjú, nepovínnyja imúščyja umréti izbavľája, napástej mjá izbávi nachoďáščich vsehdá, i nedúh ťilésnych, i dušévnych boľíznej, ótče Nikólaje.
- iii: jedínu prečístaja Tebé pomóščnicu, tebé imíju napisúju mňí vsích žitijá chraníteľnicu, ne prézri tvojehó, mené rabá jedína predstáteľnice míra, spasí mja pojúšča: no blahoslovén Bóh otéc nášich.
- S:I: Bohoródičen: Péšč inohdá óhnennaja vo

Vavilóňi ďíjstva razďiľáše, iv:
Bóžijim veľínijem chaldéji
opaľájuščaja, vírnyja že
orošájuščaja, pojúščyja:
blahoslovíte vsjá ďilá
Hospódňa Hóspoda.

- I₁ Ťilovídno na vás našéd vo óhnennom víďi presvjatýj Dúch, soďíla jáko svitíla, popaľájušča úbo bezbóžije, prosviščájušča že vsjá blahočéstvujuščyja, božéstvenniji Slóva apóstoli.
- i: Ťilovídno na vás ...
- ii: Strasťmí ľúťi oburevájemoje neisprávlennoje sérdce mojé iscilí ščédre, moľúsja: dúšu mojú prosvití, i úm mój naprávi preklónšijsja v zlóbu, učenikóv tvojích moľbámi.
- iii: Vozdochní dušé mojá, i proslezísja priľížno, i sebé préžde koncá vospláči, préžde dáže ne postíhnet tebé pláč neuťíšimyj, i vozopíj Hóspodevi: spasí mja mílostive, molítvami apóstol tvojích.

- r: Péšč inohdá neopáľšaja ditéj, tvojé roždestvó proobražáše Ďívo vseneporóčnaja. Sehó rádi moľú ťa: so apóstoly molísja, so vsími proróki, ohňá hejénny izbáviti mjá.
- S:l: Bohoródičen: V péšč óhnennuju ko otrokóm jevréjskim snizšédšaho, i plámeň v rósu prelóžšaho Bóha, pójte ďilá jáko Hóspoda, i prevoznosíte vo vsjá víki.
 - I₂ Vjazáti i rišáti priím vlásť ot Bóha, ótče Bohomúdre Nikólaje, zól mojích soúzy razriší tvojími molítvami: i božéstvenňij mjá privjaží ľubví vočelovíčitisja voschoťívšaho Vladýki.
 - i: Posiščénijem tvojím božéstvennym vo dní i v noščí posiščáj mjá, uhlaždája stezjú smirénňij mojéj duší, i sochraňáj mjá svjáte Nikólaje, neujázvlena ot nachoďáščich lukávaho soblázn.
- ii: Rúku mí podážď k Bóžijej pómošči Nikólaje, i sochraní ot ľútaho vrážija čájanija,

íže júnoši inohdá smérti hórkija izbávil jesí: da počitáju ťá jáko blaháho predstáteľa.

iii: Jehdá sjádeši Bóže, na prestóľi strášňim sudíti míru, ne vnídi v súd s rabóm tvojím: no části spodóbi spásájemych, molítvami Nikolája.

S:l: Bohoródičen: Páče jestestvá tvojím roždestvóm Bohorodíteľnice vozvelíčila jesí nás umálennych velíkimi neisčétnymi zlými. Ťímže mólimsja tí prečístaja: vozvelíči v nás bohátyja tvojá mílosti.

<u>Písň 9</u>

I₁ Beznačáľna rodíteľa Sýn, Bóh i Hospóď, voplóščsja ot Ďívy nám javísja, omračénnaja prosvetíti, sobráti rastočénnaja: ťím vsepítuju Bohoródicu veličájem.

i: Apóstoli slávniji, apóstoli blažénniji, učenicý Spásovy, propovídnicy vsemúdriji, ot vsjákaho mjá izbávite vréda, vsjákaho hňíva, vsjákaho hrichá, vsjákaho

obstojánija, i razlíčnych napástej.

ii: Apóstoli slávniji, apóstoli ...

iii: Mené osuždénnaho, mené neisprávlennaho, tvojá poveľínija nebréhšaho, i bisóvskim preľščénijem umovrédno posľídovavša, vozvratí Hóspodi, molítvami apóstol tvojích.

iv: Dúšu neisprávlenu prinošú, i sóvisť pohrebénuju s veščmí prehrišénij, i oskvernénnoje sérdce, i pómysl okaľán, vopijú ti čelovikoľúbče: apóstol rádi uščédri mjá mílostiju tvojéju.

S:l: Bohoródičen: Apóstoli prečístaja, tvojehó Sýna propovídaša vo vsém míri, Bóha i čelovíka. Ťímže s ními molísja, vo strášnom dní sudá izbávitisja múk, víroju tebé veličájuščym.

I₂ Ot Bóha Bóha Slóva, neizrečénnoju múdrostiju, prišédšaho obnovíti Adáma, jádiju v tľínije pádšaho ľúťi, ot svjatýja Ďívy neizrečénno voplotívšahosja nás rádi, vírniji jedinomúdrenno písňmi veličájem.

i: Svjaščénstva právilo, i krótosti óbraz, vím ťá Nikólaje múdre: na mjá vozstajúščuju búrju po vsjá dní strastéj i bíd, ukrotí molítvami tvojími, i sobľudí mja nevreždénna svjaščénňijšij ótče.

ii: Jáko svjaščénňijšij sosúd božéstvennaho prijáten míra. mílostivno izlijávšahosja zémľu. na vsích nás oblahoucháj serdcá, Mírjanom býv pervosvjatíteľ, múdre iskušénija zlovónije othoňá molítvami tvojími.

Τý iii: mojú uťíši ótče dúšu, nevídimo mnóžestvom ozlóblennuju ľúťi: tý bezmírnaja mí ukrotí iskušénija, jáže ľstívyi podvížet mí vo dní i v noščí, jáko blahíj mój predstáteľ javľájasja Nikólaje.

iv: Strášnyj Vladýčnij déň pri dvérech približájetsja, čtó sotvoríši o dušé, hrichóv mnóžestvo imúšči? Potščísja úbo préžde koncá, i vozopíj Hóspodu priľížno: molítvami Nikoláa svjatíteľa tvojehó spasí mja.

právilo, i S:I: Bohoródičen: Poščadí mja az, vím ťá Hóspodi, poščadí, jehdá dre: na mjá chóščeši sudíti i ne osudí búrju po mené vo óhň, nižé járostiju tvojéju obličí mené: mólit ťá vami tvojími, Ďíva róždšaja ťá Christé, i apóstol mnóžestvo, i slávnyj otče. Nikoláj.

Chvalite

iii: Vozvelíčil jesí Spáse, vo vselénňij verchóvnych apóstol imená, navykóša nebésnym, neizrečénna dáša zemným iscilénija, síni ích jedíny nedúhi uvračeváchu: íbo rýbarej čudotvorjášče, íže o Judéj Bohoslóvjašče blahodáti učénija, íchže rádi blahoutróbne, dážď nám véliju mílosť.

ii: ĺže neprávednych ot ďijánij vsehdá borími, pribihájušče k tebí voístinnu súščemu Bóhu, hlás tvojích učeník prinósim hlahóľušče: tí. spasí ny nastávniče, pohibájem. Pokaží i nýňi vrahóm nášim, mólimsja, jáko pokryváješi

ľúdi, i spasáješi ot bíd, molítvami apóstol prezirája hrichí, za mnóhuju blahostýňu, Hóspodi sláva tebí.

- i: Svjatých tvojích mnóžestvo, mólit ťá Christé: pomíluj i spasí nás jáko čelovikoľúbec.
- S:I: Bohoródičen: Vsé upovánije mojé na ťá vozlaháju, Máti Bóžija, sochraní mja pod króvom tvojím.

Liturgia

Blažénna

- ST Blažéni mirotvórcy, jáko tíji Sýnove Bóžiji narekútsja.
- iv: Hlás tí prinósim razbójnič, i mólimsja: pomjaní nás Spáse, vo cárstviji tvojém.
- ST Blažéni izhnáni právdy rádi, jáko ťích jésť cárstvo nebésnoje.
- iii: Mirskíja koncý prošédše apóstoli, ot ťmý prélesti i zločéstija čelovíki izbávili jesté premúdriji.
- ST Blažéni jesté, jehdá ponósjat vám, i iždenút, i rekút vsják zól hlahól na vý lžúšče mené rádi.
- ii: Mréžeju blahodáti iz hlubiný sújetstva, vsích čelovík, učenicý Spásovy múdri vozvelí jesté.
- ST Rádujtesja i veselítesja, jáko mzdá váša mnóha na nebesích.
 - i: Íže tečénije skončávšyja, i víru sobľúdšyja, strastotérpcy Hospódni, sohlásno vírniji vospoím.
 - S: Ravnoďíteľna Rodíteľu Sýna, so Dúchom propovídavše, vospojím Tróicu nesozdánnuju.
 - I: Apóstolov pochvalá, stradáľcev udobrénije, tý

jesí prečístaja Ďívo, i míra spasénije.

PIATOK

Večiereň (vo štvrtok večer)

Hóspodi, vozzvách

6: (P : Jehdá ot dréva)

Spáse, kresťí na prihvozdívsja, sólnce víďiv pomračísja ot strácha tvojehó, zavísa cerkóvnaja razdrásja: zemľá potrjasésja, kámenije tákožde trépetom raspadóšasja, zríti terpjášče ziždíteľa svojehó i Bóha, na drévi stráždušča neprávedno vóleju, i ot bezzakónnik dosaždájema.

5: Vés nizložén býsť na zémľu, vés ujazvívsja, padénijem čúdnym ležít zmíj vselukávyj, voznesénu bývšu tí drévo na čelovikoľúbče: Adám že ot kľátvy razrišájetsja, i spasájem byvájet, íže préžde osuždényj. Ťímže i mólimsja: spasí nás ščédryj vsích, i cárstvija tvojehó spodóbi.

4: Jehdá vozdvíhlsja na krest, i v rébra probodén býl jesí kopijém bezhríšne, sólnce sokryvášesja, zríti ne choťá Spáse, i zemľá kolebášesja, i kámenije stráchom tohdá raspadášesja, dosaždájemu tebí. Tvár že vopijáše vsjá: sláva raspjátiju tvojemú Slóve, ímže vsích spásl jesí čelovikoľúbče.

3: (ℙ : Jehdá ot dréva)

drévi krestňim ťá Na lisúse, vozdvížena zrjášči neiskusobráčnaja, plákaše i S:I: hlahólaše: čádo sládkoje, vskúju ostávil jesí jedínu róždšuju mené Svíte nepristúpnyj ťá? prebeznačáľnaho Otcá, proslávi, potščísja i slávu iáko da polučát božéstvennuju, íže božéstvennyja strásti tvojá slávjaščiji.

2: Jehdá drévi živót na Ďíva. umirájušč zrjáše rébra jehó kopijém boľíznenno probodájema, pláčušči vzyváše: Sýne i Bóže mój, čtó ti vozdadé sobór bezblahodátnyj? Uvý boľízni terpiá mňí, ne

sňidájusja utróboju, víďašči sijá stráždušča ťá Vladýko!

dréva Sýna Jehdá ot víde snémlema otrokovíca neiskusomúžnaja, prósta že položéna bez dychánija zemlí jáko čelovíka, na objémši, ňídrich oblobyzájušči ustňí že óči, tomú vzyváše dívno: vsjá oživľájuščaho káko bezhlásna, ne dvížima nýňi zrjú ťa? Voístinnu čúdo vélije.

S:I: (P : Jehdá ot dréva)

Krestobohoródičen: Jehdá neskvérnaja áhnica víďi svojehó áhnca, na zakolénije čelovíka jáko vóleju vlekóma, pláčušči hlahólaše: bezčádstvovati mjá nýňi tščíšisja Christé, róždšuju Čtó ťá. sijé sotvoríl jesí, izbáviteľu vsjáčeskich? Obáče vospiváju i slávľu tvojú, júže páče umá slóva, krájňuju bláhosť čelovikoľúbče.

Stichíry na stichovňi

i: Spasí mja Christé Spáse síloju krestnoju, spasýj Petrá v móri, i pomíluj mjá Bóže.

- ii: ráspnetsja vopijáchu, Da íže tvojích darovánij naslaždájuščijisja, prísno zloďíja vo blahoďíteľa místo prošáchu prijáti, íže právednikom ubíjcy: molčál jesí Christé, terpjá surovstvó, postradáti choťá, i spastí nás jáko čelovikoľúbec.
- iii: Múčeničen: Íže zemných naslaždénij ne vozľubívše strastotérpcy, nebésnych blahích spodóbišasja, i ánhelom sožítele býša: Hóspodi, molítvami ích pomíluj i spasí nás.
- S:I: (P: Jehdá ot dréva) Krestobohoródičen: Jehdá ťa bezzakónniji ľúdije Spáse, žízň vsích. na drévo voznesóša, tohdá čístaja i preneporóčnaja Máti tvojá predstojášči i rydájušči vzyváše: čádo mojé sládkoje, svíte mojíma očíma, uvý mňí, káko posreďí zloďíju kresťí prihvozdítisja preterpíl jesí, íže zémľu povíšej na vodách?

Povečerie (v štvrtok v noci)

- I Vo hlubiňí postlá inohdá, faraonítskoje vsevóinstvo preoružénnaja síla, voplóščšejesja že Slóvo vsezlóbnyj hrích potrebílo jésť, preproslávlennyj Hospóď, slávno bo proslávisja.
- P Presvjatája Bohoródice spasí nás.
- i: Jáko krásnuju, jáko predóbruju vsjú, jáko neporóčnuju v ženách, Bóh ťá izbrá, i vo utróbu tvojú vselísja neporóčnuju: jehóže molí vseneporóčnaja, poróka hrichóv izbáviti vsjá pojúščyja ťá.
- ii: Psalómski, čístaja, odesnúju jákože caríca, ot tvojejá utróby vozsijávšaho carjá predstá: jehóže molí vseneporóčnaja, da desnáho predstáteľa pokážet mjá v déň vozdajánija.
- S: Presóchšeje jestestvó čelovíčeskoje bezmístnymi ďíly, róždšaja dóžď nebésnyj vsjá obnoví:

- ťímže moľúsja, duší mojejá brazdú izsóchšuju pokaží plodonósnu, Bohonevísto.
- I: Umertvívšesja sádom rázuma, drévom že žízni víčňij čístaja, k žízni prizváni býchom, ot tebé Bohoródice, procvítšim páče smýsla, Christóm Bohom: so derznovénijem iehóže dušám molí. spastísja nášym.

Písň 3

- I Procvilá jésť pustýňa, jáko krín, Hóspodi, jazýčeskaja neploďáščaja cérkov, prišéstvijem tvojím, v néjže utverdísja mojé sérdce.
- P Presvjatája Bohoródice spasí nás.
- i: Oblečésja v mjá čelovíka, ot čréva tvojehó prošéd, tvoréc prečístaja, netľínija odéždu dáruja obnážšemusja mnóhimi zloďíjstvy.
- ii: Prečestnóje rodilá jesí Bóha Slóvo Vladýčice: jehóže priľížno molí, uščédriti smirénnuju mojú

- dúšu, sládostnymi bezčéstiji sítujuščuju.
- S: Jázvy iscilí duší mojejá prečístaja, i smirénnoje sérdce mojé, ohorčénnoje jádom zmiínym, ďíjstvennoju tvojéju ľičbóju uvračúj.
- I: Jáko Máti imúšči derznovénije, Vladýčice, k Sýnu tvojemú, prosí pómošč ozlóblennym ľúdem, bezzakónnych že nizloží šatánije.

<u>Písň 4</u>

- I Prišél jesí ot Ďívy, ne chodátaj, ni ánhel, no sám Hóspodi voplóščsja, i spásl jesí vsehó mja čelovíka. Ťím zovú ti: sláva síľi tvojéj Hóspodi.
- P Presvjatája Bohoródice spasí nás.
- i: Kápľu mí umilénija odoždí Vladýčice, otjémľušči vés sérdca mojehó vár, i pečáľ mojú, i pákostnyja prilóhi othoňájušči.
- ii: Orúžijem mjá slástnym ujázvlena, i ležášča v ránach, prečístaja ne prézri, no iscilí kopijém i króviju

- raspénšahosja Sýna tvojehó, i Bóha nášeho.
- S: Obohaščénnaja Vladýčnim vsjákim zdánijem, ľúťi mjá obniščávša, blahodáti božéstvennyja spodóbi: jáko da veličáju ťá, jáko blahúju mojú zastúpnicu, vseneporóčnaja.
- I: Vozsijá iz utróby tvojejá, otrokovíce neiskusobráčnaja, Ótčaja zarjá Christós. I prosvití vselénnuju raspinájem, i bisóvskuju ťmú potrebí.

<u>Písň 5</u>

- I Chodátaj Bóhu i čelovíkom býl jesí Christé Bóže: tobóju bo Vladýko, k svitonačáľniku Otcú tvojemú, ot nóšči nevíďinija, privedénije ímamy.
- P Presvjatája Bohoródice spasí nás.
- žízni i: Púť róždšaja prečístaja, nastávi mjá púť nýňi na právyj, bezpútije i bréh ľútych padénij bezslovésno nizrinovénnaho.
- ii: Ustránsja bez umá ot rázuma Bóžija, blúdno

- požích, vo straňí dáľňij strastéj zabludív: no vozvráščši Ďívo čístaja, spasí tvojím uťišénijem.
- S: Vodámi tvojími živótnymi napój rabá tvojehó, plámenem razžihájemaho hrichóvnym, i opaľájemaho prilóhi bisóvskimi, Ďívo Máti prečístaja.
- I: Sé vo črévi Bohoródice prečístaja, Christá Bóha páče slóva imíla jesí, jákože Isáia provozhlasí, i páče jestestvá sehó Bohorodíteľnice, rodilá jesí.

<u>Písň 6</u>

- I V bézdňi hrichóvňij vaľájasja, neizsľídnuju milosérdija tvojehó prizyváju bézdnu: ot tlí Bóže mjá vozvedí.
- Presvjatája Bohoródice spasí nás.
- i: Ne javí mené bisóm v rádosť na sudíšči búduščem, Vladýčice: no bláhopremínno vozzrívši na mjá, sudijú i Sýna tvojehó umolí.
- ii: Pómysly prohňívav ťá Hóspodi, i lukávymi i

- nečístymi mojími ďijáňmi, v molítvu privoždú ti Máter tvojú, uščédriv spasí mja.
- S: Osuždénija izbávi mjá Vladýčice, samoosuždéna súšča prehrišéňmi, jáko sudijú róždšaja, i Bóha vsjáčeskich prepítaja.
- I: Iisúsa Spása molí, jehóže páče jestestvá plótiju rodilá jesí, Ďívo Máti prečístaja, izbávitisja ot bíd rabóm tvojím.

<u>Sidálen</u>

(P: Milosérdija súšči)

Ďíva i Máti tvojá Christé, tvojín na drévi zrjášči ťá mértva S: Péšč prostérta pláčušči hórko rožde hlahólaše: Sýne mój, čtó vsene stránnoje sijé táinstvo, vsím ne op dárujaj žízň víčnuju, vóleju na tvojá kresťí káko umiráješi smértiju ťímže ponósnoju?

<u>Písň 7</u>

I Bohoprotívnoje veľínije bezzakónnujuščaho mučíteľa vysók plámeň voznesló jésť: Christós že prostré Bohočestívym otrokóm rósu duchóvnuju, sýj blahoslovén, i preproslávlen.

- P Presvjatája Bohoródice spasí nás.
- i: Kriposť mojá i pínije, i spasénije, i tvérdoje zastuplénije, i sťiná nepobidíma súšči Vladýčice, borjúščyja mjá bísy pobidí, prísno íščuščyja umertvíti mjá.
- ii: Bóha voplóščši ďivíčeskimi tvojími krovmí, obožíla jesí Ďívo, čelovíčestvo: ťímže moľúsja tí strasťmí oskvernénnaho mjá, i rastľínnaho vrážijimi kovárstvy izbávi molítvami tvojími.
- S: Péšč proobrazováše roždestvó tvojé vseneporóčnaja, ótroki bo ne opalí, jákože ni ložesná tvojá óhň nepostojánnyj: ťímže mólim ťá, izbávi rabý tvojá ohňá víčnaho.
- I: Prečístoje začátije, i netľínnoje roždestvó, tý jedína javíla jesí, Ďívoju prebývši: Christá bo začénši, čístaja, nad vsími Bóha, čelovíka bývša, vírnym na spasénije i izbavlénije.

<u>Písň 8</u>

- I Péšč inohdá óhnennaja vo Vavilóňi ďíjstva razďiľáše, Bóžijim veľínijem chaldéi opaľájuščaja, vírnyja že orošájuščaja, pojúščyja: blahoslovíte vsjá ďilá Hospódňa Hóspoda.
- P Presvjatája Bohoródice spasí nás.
- i: Revnúj dóbrym, zlých udáľšisja, popečénijem božéstvennych ďijánij, dušé mojá, moľáščujusja o tebí Bohorodíteľnicu, i vsích nepostýdnuju imúšči zastúpnicu, jáko mílostivu i blahoľubívu.
- ii: Razrišíla jesí soúz čelovíčeskij drévňaho osuždénija: ťímže moľú ťa Bohorodíteľnice, razriší vsják soúz zlóbnyj sérdca mojehó, svjazávši mjá prečístaja, božéstvennoju ľubóviju ziždíteľa.
- S: Slávy Ótčuju zarjú róždši Bohoródice, bezslávijem prehrišénij sítujuščeje sérdce mojé ujasní i slávy prisnosúščnyja pokaží mja pričástnika. Jáko da víroju slávľu ťá.

I: Javísja nám iz tebé Bohorodíteľnice, právdy ístinnoje sólnce, prosviščája vsjáčeskaja lučámi Božestvá, voplóščsja výšnij, jehóže pisnoslóvim.

- I Beznačáľna rodíteľa Sýn, Bóh i Hospóď, voplóščsja ot Ďívy nám javísja, omračénnaja prosvitíti, sobráti rastočénnaja: ťím vsepítuju Bohoródicu veličájem.
- P Presvjatája Bohoródice spasí nás.
- i: Vkusív Adám sňíď smérti, primísnuju ot. dréva hóresť obját: na drévi že prihvóžďsja Sýn prečístaja, tvói sládosť bezsmértija istočí: sehó rádi ťá voschvaľájem:
- ii: Caríca jesí carjá Christá i Hóspoda páče slóva róždši, razóršaho ádova cárstva: jehóže priľížno molí otrokovíce, výšňaho cárstvija spodóbiti vsjá čtúščyja ťá.
- S: Ublaží Vladýčice, smirénnoje sérdce mojé, ozlóblenoje

slastnými zatvóry, jáko blaháho rodíteľnica, i blahája súšči vsjá: i k pokajániju mjá blahích dveréj vvedí.

I: Mértv býv na krest voznosím, sím umorívyj zmíja. Ťímže zovú ti: umerščvlénnuju dúšu mojú lukávymi ďíly, pomíluj Slóve, i oživí molítvami róždšija ťá.

Utiereň

Sidaleny

Po 1-om stichoslovii

- i: Spasénije soďílal jesí posreďí zemlí Christé Bóže, na kresťí prečísťiji rúci tvojí prostérl jesí, sobirája vsjá jazýki zovúščyja: Hóspodi sláva tebí.
- Ímže óbrazom pľiníl jésť ii: Adáma drévom vráh sňídnym: tákožde sám Hóspodi pľiníl jesí tý vrahá drévom krestnym, i strástiju tvojéju. Na sé priíde vtorýj Adám, vzyskáti zablúždšaho. oživíti uméršaho: Bóže. sláva tebí.
- S:l: Krestobohoródičen: Ďíva i Máti tvojá Christé, na drévi zrjášči ťá mértva prostérta, pláčušči hórko hlahólaše: Sýne mój, čtó stránnoje sijé táinstvo? Íže vsím dárujaj živót víčnyj, vóleju na kresťí káko umiráješi smértiju ponósnoju?

Po 2-om stichoslovii

i: Životvorjáščij krest tvojejá bláhosti, jehóže darovál jesí nám nedostójnym, Hóspodi, tebí prinósim v molítvu: spasí hrád tvój, mír dáruja Bohoródicy rádi, jedíne čelovikoľúbče.

ii: Prečístomu óbrazu tvojemú poklaňájemsja blahíj, prosjášče proščénija prehrišénij nášich Christé Bóže: vóleju bo bláhovolíl jesí plótiju vzýti na krest, da izbáviši jáže sozdál jesí ot rabóty vrážija. Ťím blahodárstvenno vopijém tí: rádosti ispólnil jesí vsjá Spáse náš, prišédyj spastí mír.

iii: Múčeničen: Tebé oďivájuščaho nébo óblaki, imúšče svjatíji oďijánije v míri, múki ot bezzakónnych preterpíša, i prélesť ídoľskuju uprazdníša. Ťích molítvami i nás svobodí ot nevídimaho vrahá, Spáse, i spasí nás.

S:I: Krestobohoródičen: Predstojášči tvojehó, jáže u krestá róždšaja símene Christé, i terpjášči ne zríti neprávedne stráždušča, rydáše pláčem, vopijáše tí: káko stráždeši, íže jestestvóm bezstrásten,

sladčájšij Sýne? Pojú tvojú krájňuju bláhosť.

Po 3-om stichoslovii

i: Jáko razbójnik ispovíduju, i vopijú ti blahómu: pomjaní mja Hóspodi, vo cárstviji tvojém: i s ním mjá sopričtí, íže vóleju strásti nás rádi preterpívyj.

ii: Prosvitívyj zemnája krestóm tvojím, i prizvávyj na pokajánije hríšnyja, ne otlučí mené stáda tvojehó, pástyrju dóbryj: no vzyščí mené zablúždšaho Vladýko, i svjatómu tvojemú stádu sopričtí jedíne mílostive i čelovikoľúbče.

Krestobohoródičen: Čéstným krestóm Sýna tvojehó sochraňájemi Vladýčice, čístaja Bohoródice, vsják prilóh boríteľa vsí udóbňi pobiždájem: sehó rádi po dólhu ťá ublažájem, jáko Bóžiju Máter, i jedínu upovánije dušám nášym.

Kanon

<u>Písň 1</u>

- I₁ Netrénu, neobýčnu, nemókrenno morskúju šéstvovav stezjú, izbránnyj vopijáše Izráiľ: Hóspodevi poím, jáko proslávisja.
- i: Raspjátije prijím, i hvozďmí prihvoždén býv bezčéstno, Slóve, vsjá čelovíki počtíti choťáj, íže tvojá vóľnaja stradánija slávjaščyja.
- ii: Prostérl jesí na kresťí dláni Spáse, íže prostrýj nébo jáko kóžu, ímiže obját jazýki i ľúdi, íže tvojá vóľnyja strásti slávjaščyja.
- iii: Múčeničen: Vzémše krest na rámo strastotérpcy, raspénšemusja posľídovaša Christú tépľi, tohó soobrazújuščesja božéstvennym strastém.
- iv: Múčeničen: Vospíša ánheľskija síly, víďivše váša stradánija, vosplákasja že bisóv mnóžestvo, pobidonóscy múčenicy Bohozríteľňijšiji.
 - v: Bohoródičen: Slóvo čestnáho proróka ispólnisja: orúžije bo sérdce tvojé prójde, Vladýčice, jehdá na kresťí prihvoždéna víďila jesí tvojehó Sýna.

- I₂ Hrjadíte ľúdije, pojím písň Christú Bóhu, razďíľšemu móre, i nastávľšemu ľúdi, jáže izvedé iz rabóty jehípetskija: jáko proslávisja.
 - i: Jáže istóčnik bezstrástija róždšaja, ujázvlenaho mjá strasťmí otrokovíce iscilí, i ohňá víčnaho ischití, jedína Bohorádovannaja.
- ii: Ťilésnych nedúh izbávi mjá, i duší mojejá iscilí bezmístnyja strásti: i ohňá víčnaho ischití mja, jedína Bohoblahodátnaja.
- iii: Pod tvojú nýňi pribiháju bláhosť, Ďívo Máti prečístaja, izbávi rabá tvojehó dušévnych boľíznej, i strastéj dušetľínnych, i víčnaho ohňá.
- iv: Tý Vladýčice mojé téploje očistílišče, k tebí priríšču i spasájusja, i priobritáju dušévnoje spasénije: móžeši bo vsích spastí, jáko Máti súšči Bóha.

Písň 3

I₁ Na kámeni mjá víry utverdív, razširíl jesí ustá mojá na vrahí mojá. Vozveselí bo sja dúch mój vnehdá píti: ňísť svját, jákože Bóh náš, i ňísť práveden páče tebé Hóspodi.

- netľínnyj i: Hrózd vísjašč, iskápa drévi božéstvennuju sládosť, veseľáščuju serdcá čelovíkov: zlóby pohubľájuščuju pijánstvo blahodátiju, lisús izbáviteľ dúš nášich.
- ii: Voznéslsja jesí na drévo vóleju lisúse, i vsé dijávole zloďijánije svérhl jesí: pádšyja že čelovíki v páhubu umóm razvraščénnym, voznésl jesí mnohomílostive.
- iii: Múčeničen: Ohném božéstvennyja ľubvé raspáľšesja, ohňá ne ustrašíšasja dóbliji, užasóšasja ne smérti, bezsmértnyja dáry naďíjuščesja vosprijáti, rádosť bezkonéčnuju, i svít nezachodímyj.
- iv: Múčeničen: Ot krovéj svojích strastotérpcy, presvítluju očervleníša bahrjanícu, i tóju oďíjavšesja, desnóju

že rukóju jáko skíptr nosjášče božéstvennyj krest, s Hóspodem vsehdá cárstvujut.

- v: Bohoródičen: Čtút ťá čínove bezplótnych, vsích bo Vladýku plotonósca rodilá jesí, razrišívšaho drévom svjázannyja vsjá, otrokovíce Bohonevísto, i vírnyja privjazávšaho k ľubví svojéj.
- I₂ Na kámeni mjá víry utverdív, razširíl jesí ustá mojá na vrahí mojá. Vozveselí bo sja dúch mój vnehdá píti: ňísť svját, jákože Bóh náš, i ňísť práveden páče tebé Hóspodi.
- i: Rodilá jesí beznačáľnaho carjá, iz tebé Ďívo Máti plóť prijémša: tohó úbo jáko čelovikoľúbca molí, spastí rabá tvojehó ot vsjákija skórbi, i búduščaho osuždénija.
- ii: Razorí nedoumínije sérdca mojehó, jázvy iscilí, i hnojénija otžení božéstvennoju tvojéju síloju: i umilénija strujú podážď mí, jáže istóčnik róždši prisnoživótnyj.

iii: Boľívšuju dúšu mojú bisóvskimi napásťmi i unýnijem, Bohorodíteľnice iscilí: i slézy pokajánija dážď sérdcu mojemú, i Vladýki mojehó strách vsadí v ném prečístaja.

iv: Ľínostiju žízň mojú iždív, i strasťmí sérdce mojé oskvernív, prichoždú k tebí Vladýčice umilénijem duší, i moľúsja: uščédri i spasí mja, pokajánija mjá óbrazy utverždájušči.

<u>Písň 4</u>

- I₁ Prišél jesí ot Ďívy, ne chodátaj, ni ánhel, no sám Hóspodi voplóščsja, i spásl jesí vsehó mja čelovíka. Ťím zovú ti: sláva síľi tvojéj Hóspodi.
- i: Povíšen býl jesí na drévi, povíšej zémľu na vodách vsesíľne: i kopijém v rébra probodájem, króv že s vodóju iskápal jesí na izbavlénije vsích.
- ii: Probodénym tvojím rébrom, iscilí bolézň mojá: rukóju po laníťi bijénu tí svobódu ulučích: žélči že vkušénijem,

slastnáho izbávichomsja Christé brášna.

iii: Múčeničen: Strupmí ľstívaho, ostrúpľše zmíja isciľájete strúpy serdéc nášich, vsehdá blahodáť istóčnik istočájušče ot Spásovych, božéstvenniji múčenicy.

z: Múčeničen: Vseťilésnuju jázvu vrahú naneslí jesté vsečestníji, jázvami okrovavľájemi, na kresťí že proťazájemi, i odirájemi, Bohozráčniji strastotérpcy.

- v: Bohoródičen: Voplotísja iz prečístych krovéj tvojích Výšnij: jehóže víďašči na drévi prečístaja, bez právdy vozdvizájema, steňáše slezjášči, i tohó blahoutróbije veličála jesí.
- I₂ Pojú ťa, slúchom bo Hóspodi uslýšach, i užasóchsja: do mené bo ídeši, mené iščjá zablúždšaho. Ťím mnóhoje tvojé snizchoždénije, jéže na mjá, proslavľáju mnohomílostive.
- i: Pojú ťa voístinnu vsepítaja, prepítaho Bóha Slóvo páče jestestvá róždšuju: i

moľúsja, smirénnyja duší mojejá boľízni iscilí, i ot ľútaho mjá izbávi osuždénija.

ii: Obýčno na ný bohátyja tvojejá mílosti Ďívo orošáj, nedúhi ustavľájušči, strásti razrušájušči razlíčnyja duší: ťímže razriší sérdca mojehó plenícy hrichóvnyja, i boľíznej mnóhich.

iii: Oskverních dúšu mojú strasťmí: čísťíjšeje tý bývši prečístomu žilíšče, očísti Bohorodíteľnice, k svítu pokajánija nastavľájušči mjá, i ohňá búduščaho izymájušči.

iv: Úm mój prečístaja Vladýčice prosvití, moľúsja tebí. Vólny utiší strástnaho sérdca mojehó, plotskája choťínija potrebľájušči, i ko pristánišču božéstvennomu privoďášči:

Písň 5

I₁ Úhľ Isáiji projavléjsja, sólnce iz ďívstvennyja utróby vozsijá, vo ťmí zablúždšym, Bohorazúmija prosviščénije dáruja. i: Za milosérdije priobščívsja krestú Vladýko, iz hlubiný mja zlých istórhl jesí, i počtíl jesí sosiďínijem Ótčim, obezčéstvovannyj vóleju.

ii: Térnijem vinčávsja, íže vinčavájaj cvíty vsjú zémľu, strastéj mojích térnije iz kórene sičéši Slóve, i nasaždáješi vo mňí tvój rázum.

iii: Múčeničen: Krípostiju nemožénija vášeho, svjatíji múčenicy vóleju oblóžšesja, i ukrípľšesja, bisóv kríposť otňúd pohubíste.

iv: Múčeničen: Veľmí podvíhšesja svjatíji na zemlí, na nebesích véliju slávu obritóste, i velíkich bíd izbavľájete nás, vás čtúščich.

v: Bohoródičen: Íže na pleščú cheruvímsku, na nebesích Bohoľípno nosímyj, jáko voístinnu prečístaja, na rukú tvojéju sídyj, ráspjat býv, vsích iz tlí izbávi.

I₂ Prosviščénije vo ťmí ležáščich, spasénije otčájannych Christé Spáse mój, k tebí útreňuju carjú míra, prosvití mja sijánijem

- tvojím: inóho bo rázvi tebé Bóha ne znáju.
- i: Navíty i lovléňmi ľstívaho, umerščvlénaho oživí mja vseneporóčnaja Vladýčice Bohoródice, jáže róždši žízň vsích ipostásnuju: da ťá pojú blahočéstno vsepítuju.
- ii: Jáže áhnca i pástyrja, jávľšisja Ďívo Máti, upasí mja nrávom zabluždénnaho, i desným mjá sočetátisja ovcám. súdnyi \mathbf{v} déň spodóbi: jáko da tvojú blahodáť pojú spasíteľnuju.
- iii: Ot strastéj omračénija, ot soblázn pribyvájuščich napásťmi čuždáho, búduščich že múk víčnych sohrišájuščym, izbávi mjá otrokovíce tvojími moľbámi, moľúsja.
- iv: Bóžija, Nevísto jedíno vselísja ňúže božéstvennoje Slóvo, vsjú prosviščájuščeje vselénnuju, vozsijáj mí zarjú ístinnaho pokajánija: ozarí spasíteľnyja lučý, mňí razorjájušči strastéj mojích tvojími moľbámi, ťmú moľúsja.

- I₁ Hlás hlahól molébnych ot boľíznennyja Vladýko, duší uslýšav, ot ľútych mjá izbávi: jedín bo jesí nášeho spasénija vinóven.
- i: Pleščí vdáv na rány, i laníťi tvojí na udarénije, licé že Spáse na oplevánije, spásl mjá jesí mnóho tebí sohrišívšaho v rázumi i nevíďiniji.
- ii: Jákože áhnec, vo jéže zaklátisja, vedén býl jesí Christé Bóže mój: vólka mýslennaho jadovítym uhryzénijem uméršich páki vozvoďá k životú: sláva raspjátiju tvojemú.
- iii: Múčeničen: Zakóny sobľudájušče múčenicy Vladýčnija, bezzakónen sovít zakonoprestúpnych otňúd ukloníša, i umérše, žízň búduščuju prijáša.
- iv: Múčeničen: Opolčívšesja svjatíji rádujuščesja, k soprotívnym načálom božéstvennymi orúžiji sích pobidíste, i vincý pobídnyja prijáste ot Bóha.
 - v: Bohoródičen: Da obožít čelovíka, iz tebé Ďívo raždájetsja Bóh, i

raspinájetsja, i smérť vkušájet, ubivája krestóm mené drévle ubívšaho.

- I₂ V bézdňi hrichóvňij vaľájasja, neizsľídnuju milosérdija tvojehó prizyváju bézdnu: ot tlí Bóže mjá vozvedí.
- Nýňi k tebí i: pribiháju prepítaja, spasí mja molítvami tvojími i sobľudí: ielíka bo chóščeši, jáko Máti móžeši ukripľájuščaho.
- ii: Oburevájema búreju pečálej, i potopľájema nastojáňmi trevolnénija, spasí mja Bohoródice Ďívo rabá tvojehó.
- iii: Milosérdija tvojehó spodóbi mjá, nemilosérdijem i zlóboju oderžímaho, i tomlénij predležáščich i ohňá víčnaho ischití mja.
- iv: Hrichí míra vzémľuščaho, prečístaho áhnca začénši rodilá jesí vseneporóčnaja, hrichóv proščénije darováti mí, moľáščisja jemú ne prestáj.

<u>Písň 7</u>

- I₁ Bohoprotívnoje veľínije bezzakónnujuščaho mučíteľa, vysók plámeň voznesló jésť: Christós že prostré Bohočestívym otrokóm rósu duchóvnuju, sýj blahoslovén i preproslávlen.
- i: Pádša mjá prestuplénijem vozdvíhl jesí, na vozdvížen krest íže Voskresénije, vsích sovozdvižénije Slóve: nizvérhl jesí svérhšaho boríteľa, vsehó bezďíľna mértva pokazál jesí. Sláva deržávi tvojéj.
- ii: Hvozďmí prihvozdíl jesí
 Christé hrichí práotca,
 tróstiju že bijém,
 napisál jesí svobódu
 vsím čelovíkom. Sláva
 stradániju tvojemú, ímže
 izbávichomsja ťmý strastéj.
- i iii: Múčeničen: Sikómi býša po ťilesém skvernoubíjstvennymi o, rukámi, dobropobídniji Christóvy velikomúčenicy, i prebyváchu dúchom ot Bóha nerazlučími, sikúšče múžestva mečém, i zakalájušče ľstívaho vrahá.
 - iv: Múčeničen: Kríposť nepoborímuju raspénšahosja

Christá imíja, vóinstvo nepobidímoje, hubíteľnoje vóinstvo v konéc pohubí: postradáv že, vinéc pobídy priját, žízň blažénnuju i nehíblemuju.

- v: Bohoródičen: Paláta oduševlénnaja caréva, i prestól ohneobráznyj Ďívo pokazálasja jesí, na némže siďá, vozdvíže ot pérvaho padénija vsjá čelovíki, i sosidénijem otéčeskim počté.
- I₂ Bohoprotívnoje veľínije bezzakónnujuščaho mučíteľa, vysók plámeň voznesló jésť: Christós že prostré Bohočestívym otrokóm rósu duchóvnuju, sýj blahoslovén i preproslávlen.
- i: Živót ipostásnyj nám róždši, smértiju smérť jávi pohúbľšij, strásti umertví sérdca mojehó, i istóčnik sléz podážď mí čístaja: jáko da prísno slávľu ťá.
- ii: Nadéžda nepostýdnaja, upovánije izvístnoje, i sťiná neoborímaja, pokróv že i pomóščnica búdi mňí vseneporóčnaja,

upovájuščemu na ťá: i k svítu nastávi čístaja pokajánija i umilénija.

iii: Izbávitisja rabú tvojemú vsjákija zlóby bisóvskija i pečáli, i osuždénija, i víčnaho ohňá, Sýna tvojehó umolí: jáko da víroju prísno slávľu ťá.

v: Prečístoje začátije, i netľínnoje roždestvó, tý jedína pokazála jesí, Ďíva prebývši: Christá bo začénši čístaja, nad vsími Bóha, čelovíka bývša, vírnym na spasénije i izbavlénije.

<u>Písň 8</u>

- I₁ O podóbiji zláťi nebréhše treblažénniji júnoši, neizmínnyj i živýj Bóžij óbraz víďivše, sredí ohňá vospiváchu osuščestvovánnaja da pojét Hóspoda vsjá tvár, i prevoznósit vo vsjá víki.
 - i: Ľúdije nepokoríviji, bez strácha že bezzakónnaja vsjá tvorjášče, posreďí bezzakónnoju ťá ščédre, opravdájušča bezzakónnyja, na drévi vozdvíhše raspjáša: tebé že vsjá tvár

- slávit, jáko Hóspoda i Vladýku, vospivájušči tvojé dolhoterpínije.
- Okrovavíl jesí ii: Christé tvojá pérsty na drévi prihvoždájem, íže prinosímuju bisóm króv páhubu drévle. na prinosjáščym jú, prestávil jesí: ťímže ťá slávit vsjá tvár, Bóže vsích, vospivájušči tvojé čelovikoľúbije.
- iii: Múčeničen: Vód živótnych súšče ispólň múčenicy, potóki léstnyja izsušíša božéstvennymi strujámi krovéj, víroju neuklónnoju zovúšče: osuščestvovánnaja da pojét Hóspoda vsjá tvár, i prevoznósit jehó vo vsjá víki.
- Múčeničen: iv: Neisčétnoje krovéj vášich mnóžestvo nečéstija óhň svjatíji, jéllinskuju pohasí, i mnohobóžnuju razruší prélesť, vsích že vírnych prosvití pojúščich: da pojét vsiá tvár Hóspoda, prevoznósit jehó vo vsjá víki.
 - v: Bohoródičen: Neporóčnaja áhnica, prorókov že

- i múčenikov ukrašénije, jákože áhnca ťá vozdvížena na drévo uzrívši, beznačáľnoje Slóvo, plákaše hórko, i hlahólaše: osuščestvovánnaja da pojét Hóspoda vsjá tvár, i prevoznósit jehó vo víki.
- I₂ V péšč óhnennuju ko otrokóm jevréjskim snizšédšaho, i plámeň v rósu prelóžšaho Bóha, pójte ďilá jáko Hóspoda, i prevoznosíte vo vsjá víki.
- i: Pribížišče christijánom i pomóščnice, v ľútych oderžíma mjá, prečístaja Ďívo ne prézri, bidámi obchodímaho vsehdá, i mnóhimi ustremléniji lukávych bisóv.
- ii: Ne zabúdi hlása molítvennik tvojích, predstáteľnice strášnaja, no ot vsjákija boľízni, i ot vsjákaho preščénija moľbámi tvojími ischití: prekloňájet bo Bóha tvojá Máterňaja molítva.
- iii: Utolí strastéj mojích ľútuju nýňi búrju, čístaja blahoslovénnaja: i pobidí otrokovíce, neščádno na

mojú niščetú napádajuščich, vsjá vrahí bezplótnyja, jáko da víroju pojú ťa.

iv: Ot péšči iskušénij, ot plámene hrichóv i ohňá strastéj i hejénny, i bisóvskaho našéstvija, v čás skončánija ischití iii: mjá jedína Bohorodíteľnice, predstáteľnice vírnych.

Písň 9

- I₁ Nedoumíjet vsják jazýk blahochvalíti po dostojániju, izumivájet že úm i premírnyj píti ťá Bohoródice, obáče blahája súšči, víru prijimí: íbo ľubóv vísi božéstvennuju nášu, tý bo christiján jesí predstáteľnica, ťá veličájem.
- i: voobrazít drévle Da tvojú strásť, Isaák svjazújetsja Slóve: razrišájet svjázannoje ovčá óbraz, tójže \mathbf{v} Savékovi ostavlénija, otpustísja nevóľnaja tohdá žértva voístinnu: tebí bo vóleju požéršusja, ot zól razrišíchomsja.
- ii: Krasén dobrótoju páče synóv čelovíčeskich, Christé

sýj dobróty ne imýj, nižé vída, v strásti na drévi krestňim povíšen, ukrašája neľipótu vsehó róda čelovíča: sláva blahoutróbiju tvojemú, jedíne milosérde Hóspodi.

Múčeničen: Sióna výšňaho javístesja žítelije božéstvenniji, i ánhelom ravnočéstniji múčenicy, jáko súščiji sohráždane: i cérkov svjatíji pervoródnych svítlo prosviščájete, sijájušče svítom božéstvennym, i mučénija vincý ukrašájemi.

iv: Múčeničen: Vozľúblenniji drúzi, vás preslávno vozľúbľšaho, izbávite mjá drúžby ľstívyja, jáže k plóti, svjatíji Hospódni múčenicy: osvjaščénije že i prosviščénije i razrišénije prehrišénij ľútych, vsím soveršájuščym pámjať vášu isprosíte.

v: Bohoródičen: Svitíl dobróta tečénija obýčnaho ustupí, jehdá ťa víďiša sólnca právdy vozneséna na krest choťínijem: Ďíva že so učenikóm ďívstvennym vosklicáše s pláčem, uvý

mňí, vopijúšči, čtó sijé iv: Ublaží stránnoje zrínije? smirén

- I₂ Beznačáľna rodíteľa Sýn, Bóh i Hospóď, voplóščsja ot Ďívy nám javísja, omračénnaja prosvitíti, sobráti rastočénnaja. Ťím vsepítuju Bohoródicu veličájem.
- i: Čelovikoľúbca Hóspoda jedínaho mnohomílostivaho, páče umá že i slóva rodilá jesí: tohó molí Ďívo, v čás strášnyj sudá izbáviti rabá tvojehó ohňá víčnaho.
- ii: Nám pojúščym ťá, i víroju slávjaščym, i k božéstvennomu tvojemú pokróvu prísno pritekájuščym, podážď s nebesé razrišénije ľútych, i múčaščich strastéj, Bohonevísto, i múki i sudá izbávi.
- iii: Krasén vo viďíniji, vo vkušéniji že horčájšij, íže mené umorívyj hrichá plód, jehóže napitáchsja v sýtosť, strášnaho čáju sudá, ot nehóže mjá ischití presvjatája Ďívo Máti.

Ublaží prečístaja, smirénnoje sérdce mojé, ozlóblennoje slastnými zatvóry, jáko blahómu rodíteľnica, i blahá súšči vsjá: i k pokajániju mjá blahích dveréj vvedí.

Chvalite

Krestá tvojehó drévo, Christé Bóže. drévo živótnoje pokazál jesí nám vírujuščym v i sím uprazdnív deržávu imúščaho smérti. oživíl jesí nás umerščvlényja hrichóm. Ťímže vopijém tí blahodáteľu vsích Hóspodi, sláva tebí.

- ii: Vóleju obniščáv, obniščánija rádi Adámova, Christé Bóže, prišél jesí na zémľu ot Ďívy voplóščsja, i raspjátije priját, da nás svobodíši ot rabóty vrážija: Hóspodi sláva tebí.
- i: Múčeničen: Po Christí postradávše dáže do smérti, o strastotérpcy múčenicy! Dúšy úbo ímate nebesích rucí Bóžiji, \mathbf{V} míru vsemú po počitájemy súť váša móšči,

iii:

svjaščénnicy poklaňájutsja, i ľúdije vsí, rádujuščesja, sohlásno vopijém: són čésten pred Hóspodem smérť prepodóbnych jehó.

S:I: (P : Jehdá ot dréva) Krestobohoródičen: Jehdá neskvérnaja áhnica víďi svojehó áhnca. zakolénije jáko čelovíka vóleju vlekóma, rydájušči hlahólaše: bezčádstvovati mjá nýňi tščíšisja Christé, róždšuju ťá. Čtó sijé sotvoríl jesí izbáviteľu vsích? Obáče slávľu vospiváju krájňuju bláhosť páče umá i slóva, čelovikoľúbče.

Liturgia

Blažénna

- ST Blažéni mirotvórcy, jáko tíji Sýnove Bóžiji narekútsja.
- iv: Hlás tí prinósim razbójnič, i mólimsja: pomjaní nás Hóspodi vo cárstviji tvojém.
- ST Blažéni izhnáni právdy rádi, jáko ťích jésť cárstvo nebésnoje.
- iii: Iskoreníl jesí Vladýko, zlóbnyj térn, vinéc ternóv vóleju nosív, dolhoterpilíve.
- ST Blažéni jesté, jehdá ponósjat vám, i iždenút, i rekút vsják zól hlahól na vý lžúšče mené rádi.
- ii: Ráspjat býv, bezhríšne, na lóbňim, sokrušíl jesí hlavú lukávaho, i vsjá čelovíki spásl jesí.
- ST Rádujtesja i veselítesja, jáko mzdá váša mnóha na nebesích.
 - i: Sokrušájemi múčenicy, vrahá sokrušíli jesté vsjú sílu, i pobídnyja vincý prijáste.
 - S: Okroplénijem božéstvennyja króve vírniji prosviščájemi, jedíno v trijéch lícich Božestvó čtím.
 - I: Jáko áhnca povíšena na drévi, vseneporóčnaja

víďašči Christá, rydájušči s pláčem, tohó veličáše.

SOBOTA

Večiereň (v piatok večer)

Hóspodi, vozzvách

6: (P : Jehdá ot dréva)

Plóť predajúšče ránam i horčájšyja múki terpjášče, i núžnuju smérť múčenicy vsechváľniji, i mučítelej posramíste, i čésti ídoľskija voístinnu potrebíli jesté, Christá propovídajušče jedínaho Bóha i Vladýku: jemúže ánheľskimi so líki, vincenóscy slávniji, predstoité.

- 5: Plóť predajúšče ránam ...
- Slóva jávľšahosja na zemlí, propovídnicy božéstvenniji, javístesja blahočéstiju vsích naučíste, i pravoslávnoje božéstvennych slovés izlóžše, ímiže jéres daléče othnáste ot cérkve Christóvy. Ťímže vo prísno obíteli živúščyja, jáko svjaščennoďíjstvennicy vsích vvedíte Tróicy, blažénniji.

- 3: Íže zemnýja slásti ne vozľubívše strastotérpcy, nebésnym blahím spodóbišasja, i ánhelom sohráždane býša: Hóspodi, molítvami ích pomíluj, i spasí nás.
- 2: Svjatým múčenikom moľáščymsja o nás, i Christá pojúščym, vsjáka prélesť prestá, i čelovíčeskij ród víroju spasájetsja.
- 1: Lícy múčeničestiji protívišasja mučítelem, hlahóľušče: mý vójinstvujem carjú sílam: ášče i ohňú i múkam predadité nás, ne otmetájemsja Tróičeskija síly.
- S:I: Bohoródičen: Préjde síň zakónnaja, blahodáti prišédši: jákože bo kupiná sharáše opaľájema, táko Ďíva rodilá jesí, Ďíva prebylá jesí. Vmísto stolpá óhnennaho, právednoje vozsijá sólnce: vmísto Mojséa, Christós, spasénije dúš nášich.

Stichíry na stichovňi

i: Vélija sláva, júže sťažáste svjatíji víroju: ne tókmo bo v stradánijich vrahá pobidíli jesté, no i po smérti dúchi prohónite, nedúžnyja isciľájete, dúš i ťilés vráčeve: molítesja ko Hóspodu, pomílovatisja dušám nášym.

- ii: Mértven: Jáko uvjadájet, i jáko síň mímo hrjadét, i razrušájetsja páki vsják čelovík: hlasjáščej trubí, mértviji jáko v trúsi vsí vostánut ko tvojemú sríteniju, Christé Bóže. Tohdá Vladýko, íchže prestávil jesí ot vo svjatých tvojích učiní króvich dúchi ráb tvojích.
 - Uvý mňí, Mértven: kolík pódvih ímať dušá razlučájuščisja ot tilesé! Uvý mňí, tohdá kolíko slezít, i ňísť íže pomílujet jú! Ko ánhelom óči vozvoďášči, bezďíľno mólitsja: k čelovíkom rúci prostirájušči, i ne ímať Ťímže. pomohájuščaho. vozľúblennaja mojá brátije, razumívše krátkuju nášu žízň, prestávlennym pokója ot Christá prósim, i dušám nášym véliju mílosť.

iii:

S:I: Bohoródičen: Spasí ot bíd rabý tvojá Bohoródice Ďívo, jáko vsí po Bózi k tebí pribihájem, jáko k nerušímij sťiňí i predstáteľstvu.

Povečerie (v piatok v noci)

<u>Písň 1</u>

- I Hrjadíte ľúdije, pojím písň Christú Bóhu, razďíľšemu móre, i nastávľšemu ľúdi, jáže izvedé iz rabóty jehípetskija: jáko proslávisja.
- P Presvjatája Bohoródice spasí nás.
- i: Žízni istóčnik jesí, Ďívo Máti čístaja, načáľnika i Hóspoda róždši, žízň vsjáčeskich, orošájušči víroju slavoslóvjaščyja ťá.
- ii: Ťá utverždénije i predstáteľnicu oboháščšesja ímamy, íže Bohoródicu prečístaja ispovídajuščiji ťá, ot trevolnénija žitijá vseneporóčnaja Ďívo spasájemsja.
- S: Jáže istóčnik bezsmértija róždši, ujázvlenaho mjá strasťmí otrokovíce iscilí i ohňá víčnaho ischití, jedína Bohoblahodátnaja.
- I: Jáže vírnym pribížišče prisnodívo, deržávnaja pómošč pritekájuščym tí,

ot vsjákija núždy i vréda soprotívnaho nás spasí.

Písň 3

- I Utverdí nás v tebí Hóspodi, drévom umerščvéj hrích, i strách tvój vsadí v serdcá nás pojúščich ťá.
- P Presvjatája Bohoródice spasí nás.
- i: Zlatúju jáko voístinnu kadíľnicu, i stámnu mánny, i božéstvennuju hóru, i palátu prekrásnu Bóžiju, ťá Ďívo imenújem.
- ii: Cérkov, i svjaščénnoje žilíšče Slóva súšči Bohoródice, prehrišénij očiščénije búdi mňí prísno, presvjatája Ďívo.
- S: Ni jazýk zémlen, ni úm bezplótnych, vozmóžet roždestvó tvojé skazáti: páče jestestvá bo i smýsla, Bohoródice, ziždíteľa rodilá jesí.
- I: Utverždénije búdi i pribížišče i pokróv, Ďívo Bohorodíteľnice, víroju k tebí pribihájuščym, i Bóžiju ťá Máter ispovídajuščym.

<u>Písň 4</u>

- I Uslýšach Hóspodi, slávnoje tvojé smotrénije, i proslávich čelovikoľúbče, nepostižímuju tvojú sílu.
- P Presvjatája Bohoródice spasí nás.
- i: Ťá Bohoródice sťažáchom Christiáne pómošč véliju, ot ľútych bíd nás ischití.
- ii: Neiskusobráčnaja Vladýčice, jáže Bóha vo utróbi začénši, napástej i pečálej vsích nás izbávi.
- S: Nepobidímuju sťínu ťá, i deržávnuju nadéždu Bohoródice, vírniji sťažáchom v napástech čístaja.
- I: Molítvu tvojú Vladýčice, jáko tvérd stepéň sťažávše, razlíčnych skorbéj izbavľájemsja.

- I Svíta podáteľu, i vikóv tvórče Hóspodi, vo svíťi tvojích poveľínij nastávi nás: rázvi bo tebé inóho Bóha ne znájem.
- P Presvjatája Bohoródice spasí nás.
- i: Voploščénna iz tebé, Bohorodíteľnice, vírniji

- poznáchom, bez símene Sýna roždénna, Bóha ístinna, i čelovíka jestestvóm: ťímže ťá slávim.
- ii: Pod króv tvój i zastuplénije, prečístaja, vírniji vsehdá pribihájušče víroju, izbavľájemsja tobóju Bohoródice, vsjákaho ťážkaho našéstvija.
- S: Izbávi nás ot napástej, i búri pomyšlénij, prečístaja, vsjákaho hňíva, vsjákaho hrichá, hláda že i hubíteľstva, i víčnaho, Ďívo, mučénija.
- I: Zastúpnica náša i spasénije i nadéžda Vladýčice, christiján súšči, spasí ľubóviju ťá prísno vírno vospivájuščich, Ďívo vsepítaja.

Písň 6

- I V bézdňi hrichóvňij vaľájasja, neizsľídnuju milosérdija tvojehó prizyváju bézdnu: ot tlí, Bóže, mjá vozvedí.
- P Presvjatája Bohoródice spasí nás.
- i: Íže vóleju vsjá soďivájaj, v ložesná

- neiskusobráčnyja vóleju vselívsja, tléju boľáščyja netľínijem obohatív, jáko milosérd.
- ii: Výšša výšnich síl, i svjaťíjša jesí vseneporóčnaja, páče jestestvá vmíščši nevmistímoje Slóvo v ložesná tvojá.
- S: Na putí žitijá zabluždénnaho mjá, i bezpútijem částo pádajušča vo hrisích, Vladýčice, k pokajánija stezjám nastávi.
- I: Ne prézri čístaja moľbý náša, na ťá polóžšich nadéždu ráb tvojích: pribížišče bo Vladýčice, i dušám očiščénije jesí.

<u>Sidálen</u>

Slóvo bez símene začalá jesí, Sýna že jedínaho Christá rodilá jesí: tý bo rodí nóvo otročá ziždíteľa tvojehó. Ťím ťá Bohoródice, veličájem.

Písň 7

I Óbrazu zlatómu na póli deíri služímu, trijé tvoí ótrocy nebrehóša bezbóžnaho veľínija: posreďí že ohňá vvérženi, orošájemi pojáchu:

- blahoslovén jesí Bóže otéc nášich.
- Presvjatája Bohoródice spasí nás.
- i: Otcú sojestéstvenna razúmnaho Sýna, síloju Dúcha presvjatáho voplotíla jesí Bohoblahodátnaja Vladýčice. Sehó úbo neprestánno molí, uščédriti pojúščyja: blahoslovénnaja, jáže Bóha plótiju róždšaja.
- ii: Ďívo čístaja, neiskusobráčnaja, svjatája blahoslovénnaja, pádajuščich ispravlénije, sohrišájuščich izbavlénije: spasí mja blúdnaho, spasí, Sýnu tvojemú zovúšča: blahoslovénnaja, jáže Bóha plótiju róždšaja.
- S: Pristánišče tvérdo. predstáteľnica strášna, neoboríma. sťiná núždach bídstvujuščym, oburevájemym pečáli, \mathbf{v} jáže k Sýnu tvojemú molítvami. Bohoródice súšči, ot mnohoobráznych iskušénij spasí rabý tvojá.
 - I: Jáže jedíno upovánije, i pómošč vírnych Bohorodíteľnice, potščísja pomoščí rabóm tvojím,

pohružájemym skorbmí, otvsjúdu nedoumíjemym, i v boľíznech súščym, i pribihájuščym k tebí ľubóviju duší.

- I V péšč óhnennuju ko otrokóm jevréjskim snizšédšaho, i plámeň v rósu prelóžšaho Bóha, pójte ďilá jáko Hóspoda, i prevoznosíte vo vsjá víki.
- P Presvjatája Bohoródice spasí nás.
- i: Živýj súščij istóčnik, jáko vódu žízni róždši, dúšu mojú istájavšuju hrichá plámenem, Ďívo Bohoródice, orosí, da ťá slávľu vo vsjá víki.
- ii: Umerščvlénnych, i k pérsti smértňij i tľínňij svedénnych, vozstávila jesí jedína, načáľnika žízni róždši Christá Bóha nášeho, Vladýčice Ďívo čístaja i blahoslovénnaja.
- S: Izbávi mjá Vladýčice čístaja, víčnaho ohňá i osuždénija, i izmí mja ot čelovík zlotvorjáščich, i íščuščich zapjáti mňí: jáko da ublažáju

- ťá prísno, júže vsjá tvár božéstvenňi ublažájet.
- I: V podóbiji plóti prebožéstvennyj iz tebé víďin býsť, čístaja Ďívo: jehóže neprestánno molí, pomílovati nás v zlóbi živúščich, i trepéščuščich víčnujuščaho mučénija.

- I Ot Bóha Bóha Slóva, neizrečénnoju múdrostiju, prišédšaho obnovíti Adáma, jádiju v tľínije pádšaho ľúťi, ot svjatýja Ďívy neizrečénno voplotívšahosja nás rádi, vírniji jedinomúdrenno písňmi veličájem.
- P Presvjatája Bohoródice spasí nás.
- i: Čelovikoľúbija božéstvennaho spodóbi mjá otrokovíce, jáže jedína čelovikoľúbca Bóha plóť ot tebé vzaimovávša, i neizhlahólanno róždšaja, izbávi mjá búduščaho plámene, i múki vsjákija, ľubóviju ťá slávjaščaho.
- ii: Jáko krípkuju zastúpnicu, jáko nadéždu i sťínu i osnovánije, i pokróv tvérd, i nepobidímo utverždénije,

- i nebúrno pristánišče, i jedinoderžávnoje pribížišče sťažávše ťá vsí spasájemsja prepítaja.
- S: Ďitorodíteľnice Ďívo, duší mojejá óblaki otžení: i podáj čísto uzríti Vladýčice, spasíteľnuju dobrótu, vozsijávšuju neizhlahólanno iz tvojejá presvjatýja utróby, vo svít jazýkov prepítaja.
- I: Svít róždšaja božéstvennyj, mnóhimi strasťmí naviďínija pomračénnoje mojé, sérdce pómysl i prosvití očuždájuščich, otrokovíce, kápľu mí sléz, podajúšči prísno skvérny hrichá Ďívo, očiščájuščuju mí.

Utiereň

Sidaleny

Po 1-om stichoslovii

- i: Tebé oďivájuščaho nébo óblaki imúšče svjatíji oďijánije v míri, múki ot bezzakónnik preterpíša, i prélesť ídoľskuju uprazdníša. Ťích molítvami i nás svobodí Spáse ot nevídimaho vrahá, i spasí nás.
- ii: Apóstoli, múčenicy i prorócy, svjatítelije, prepodóbniji i právedniji, dóbri pódvih soveršívšiji, i víru sobľúdšiji, derznovénije imúšče ko Spásu, o nás tohó jáko bláha molíte, spastísja, mólimsja, dušám nášym.

iii: (\mathbb{P} : Milosérdija súšči)

ĺže mértvymi i živými jáko Bóh obladájaj vsími, vlástiju životodávče, prijimí molénije ráb tvojích: pokaží tvojé milosérdije čelovikoľúbče, podážď i dušám, ostavlénije prestávil jesí nadéždeju v ťá, blahoutróbija rádi jáko bláh.

S:I: Bohoródičen: Vsjá páče smýsla, vsjá preslávnaja tvojá Bohoródice, táinstva, čistoťí zapečátannoj i ďívstvu chranímu, Máti poználasja jesí nelóžna, Bóha róždši ístinnaho: tohó molí spastísja dušám nášym.

Po 2-om stichoslovii

- i: Íže prosvitívyj svjatýja tvojá páče zláta, i proslávivyj prepodóbnyja tvojá jáko bláh, ot níchže umolén byvája, Christé Bóže, žízň nášu umirí, jáko čelovikoľúbec, i molítvu isprávi jáko kadílo, jedíne vo svjatých počivájaj.
- ii: Strástotérpcy Hospódni, blážénna zemľá napívšajasja krovéj vášich, i svjáti chrámy prijémšiji ťilesá váša: na sudíšči bo obličíste. vrahá Christá so derznovénijem propovídaste. Tohó iáko molíte bláha spastí mólimsja, dúšy náša.
- iii: Pomjaní Hóspodi, jáko bláh, dúšy ráb tvojích, i jelíka v žitií sohrišíša, prostí, niktóže bo bezhríšen, tókmo

tý mohíj i prestávlennym dáti pokój.

S:l: Bohoródičen: Bohoródice Ďívo Maríje, róždšaja Christá izbáviteľa i Spása, molísja tohó blahostýni, so apóstoly i múčeniki, i proróki, s prepodóbnymi že i svjaščennomúčeniki, očiščénije hrichóv darováti nám, i véliju mílosť.

Kanon

Písň 1

- I₁ Moiséjskuju písň vospriímši, vozopíj dušé: pomóščnik i pokrovíteľ býsť mňí vo spasénije, séj mój Bóh, i proslávľu jehó.
 - i: Izhnánija ľútaja, i uranénija zíľnaja, terpilívno podjáste stradáľcy, vsjákuju prélesť ot konéc síloju božéstvennoju othnáste.
- ii: Bóžiji služítelije, i svjatítelije, svítom mýslennym oblistájušče jávi, k svítu blahočéstija nastáviša vsích blahočestívych ispolnénija.
- iii: Hórdyj úm smirívše prepodóbniji, k dóbrij

zemlí preidóste: voznésšesja že božéstvennymi óbrazy, i vsím smirénnym pomohájete prísno.

- S: Pokóin: Svitľíjšaho svíta, i víčnaho vesélija, javí pričástniki jáko Bóh, jáže prestávil jesí ot privrémennych, rabý tvojá vírnyja, preblahíj Bóže náš.
- I: Bohoródičen: Poščénijem krípko podvíhšesja, i terpilívno nizložíša vrahá čestnýja žený, tebí Bohorodíteľnice predstoját rádujuščesja.
- Neprochodímoje volňášče je sja móre, Bóžijim svojím veľínijem izsušívšemu, i pišešéstvovati skvozí jé Izráiľteskija ľúdi nastávľšemu, Hóspodevi pojím, slávno bo proslávisja.
- i: Smértiju tvojéju popráv smérť, božéstvennyja žízni istočíl jesí prisnosúščije: jéže podážď bláže dušám usópšich, múčenik tvojích moľbámi, ostavlénije prehrišénij dáruja.
- ii: Íže bohátuju mílosť prísno istočája, blahočéstno

- prísno prijémľuščym ťá, v domú tvojém Christé, v dívňij tvojéj skíniji, místo oslablénija podážď Vladýko rabóm tvojím, jáko blahoutróben.
- S: Kripčájšij na smérť býl jesí Christé: ťímže tú svjazáv, nás izbávil jesí, i nýňi izbávi ot sejá tľínija usópšyja, jáko bláh, i tvojehó sijánija pričástije dáruj.
- I: Utvérždši koléblemyj úm mój, Máti Bóžija, ukripí božéstvennymi poveľíňmi, róždšahosja iz tvojehó osvjáščénnaho čréva, i uprazdnívšaho Vladýčice ádovo mráčnoje cárstvo.

<u>Písň 3</u>

- I₁ Neplódstvovavšij mój úm, plodonósen Bóže pokaží mí, ďílateľu dóbrych, nasadíteľu blahích, blahoutróbijem tvojím.
- i: Razžéhšesja ohném ľubvé Christóvy, o strastotérpcy, múk razžžénija uhasíste, orošénijem vseďíteľa Dúcha.
- ii: Svjaťíjšiji Christóvy svjatítelije, i čestníji

- prepodóbnych sobóri, o vsích nás čelovikoľúbca Bóha umolíte.
- iii: Svjaščénňijšij lík božéstvennych prorók vozvelíčisja, i žén mnóžestvo postradávšich krípko, slávu ulučíša.
 - S: Umertvívsja Christé na kresťí, darovál jesí uméršym bezsmértije: jehóže ulučíti spodóbi, k tebí otšédšyja víroju.
 - I: So vsími proróki, i ženámi svjaščénnymi, nýňi priľížno Bóha molí Ďívo róždšahosja iz tebé, uščédriti nás.
 - kámeni mjá víry \mathbb{I}_2 Na utverdív, razširíl jesí ustá mojá vrahí mojá, na sja dúch vozveselí bo mój, vnehdá píti: ňísť svját, jákože Bóh náš, i ňísť práveden, páče tebé Hóspodi.
 - i: Tvojejá krasotý sijánijem ozarítisja vo víri usópšym bláhovolí, s múčeniki tvojími, íže bohátyj v mílosti: tý bo jesí Bóh náš, i ňísť práveden páče tebé Hóspodi.

- ii: Na mísťi prochlaždénija, v ňídrich avraámovych, izbránnaho tvojehó, spodóbi vodvorjátisja rabóm tvojím, jáko ščédr, tebí vopijúščym: tý bo jesí Bóh náš, i ňísť práveden páče tebé Hóspodi.
- S: V čertózich nebésnych vodvorjátisja, s múdrymi dívami sovšédšimi Vladýko, prijimí rabý tvojá sviščenóscy, íchže prestávil jesí tvojéju vóleju ot vrémennych, jedíne čelovikoľúbče.
- I: Umerščvléna mjá i k zemlí vozvraščéna vozdvíhnula žiznodávca, iii: jesí, róždši jesí vozvelá mja áda preispódňijšaho, Bohoródicu víroju ťá slávjaščaho, i počitájuščaho prečístaja, tebé vsepítuju.

<u>Písň 4</u>

I₁ Jéže ot Ďívy tvojé roždestvó prorók predzrjá vozpropovídaše vopijá: slúch tvój uslýšach, i ubojáchsja, jáko ot júha, i iz horý svjatýja, priosinénnyja , prišél jesí Christé.

- i: ĺže Christóvym strastém Bohoslávniji strastotérpcy upodóbľšesja dóbri, rasprostirájemi rádovachusja mnóhimi múkami, víčnaja na vozdajánija vzirájušče: íchže polučívše ublažájutsja prísno.
- ii: Zakóny sobľudájušče Dúcha, pervosvjaščénnicy premúdrenno upasóste ľúdi, jáko kórmčiji preizrjádniji na božéstvenňi pristánišči, i preložívšesja ot žitéjskich mólv, k tišiňí preidóste životá.
 - Na zemlí prišéľcy javístesja, preložívše otcý žízň vášu na nebesá, jákože píšet, blahočestnomúdrenňi, i plotskíja strásti obuzdávše boľízňmi vozderžánija, síloju Christóvoju.
- Íchže prevél jesí iv: Vladýko, ot vrémennaho mnohočíslennoje žitijá mnóžestvo, v pravoslávňij poslužívšyja tebí Slóve vsích spasájemych víri. mnóžestvom sočetáv, víčnaho spodóbi životá.

- S: Mértvosti božéstvennyja voístinnu, tobóju prečístaja Vladýčice Bohorodíteľnice, čestnýja žený spodóbišasja tojá, moľášče Sýna tvojehó i Bóha o nás.
- Bohoródičen: Hóru prisinnuju zrít ťá dobroďítelmi, prorók Avvakúm Bohoródice. nejáže javísja Bóh neizrečénno, dobroďíteliju nebesá. i ród pokrýv čelovíčeskij iz istľínija spasýj.
- Pojú ťa, slúchom bo Hóspodi \mathbb{I}_2 uslýšach i užasóchsja, do mené bo ídeši, mené iščjá zablúždšaho. Ťím mnóhoje tvojé snizchoždénije, jéže proslavľáju mjá, na mnohomílostive.
 - Upovánijem i: i ľubóviju požívšyja, umóm pravoslávnym, jáže umá slávy tvojejá spodóbi rabý tvojá Christé, mnóhim čelovikoľúbijem, tvojím izbránnych múčenik moľbámi.

- ii: Jáko imýj sládosti želájušče, žízň bezkonéčnuju chodátnijstnutjelščeščij potók, prísno napojáješi izbránnyja Hóspodi: s nímiže i nýňi prestávlennyja Christé tebí, neizrečénnym tvojím milosérdijem pitáješi pri vodách ostavlénija.
 - S: Tý živými Hospóďstvuješi Vladýko, mértvymi i vlaďíješi. Τý zemlí \mathbf{v} pérsť súščuju síloju tvojéju voskresíši. Ťímže k tebí prešédšyja dvórich vo tvojích Spáse vselí.
 - I: Iscilíla jesí Jévino sokrušénije, i drévneje ziždíteľa okajánstvo: rodilá bo jesí, mohúščaho ispráviti prehrišéňmi povérženych, Bohorodíteľnice jedína Máti Ďívo.

- Mhlú duší mojejá Spáse mój I_1 razhnáv, svítom zápovidej tvojích ozarí mja, jáko jedín cár míra.
- Tebé vozľubívše ščédre, voznenavíďiša vsjá dóbliji mirskája,

strastotérpcy, primisívšesja múkam, otveržénijem plóti.

ii: Svjatítelije, prorócy, prepodóbniji Bohonóscy, duchóvnymi lučámi prosviščájete mír, ťmú razorjájušče strastéj.

iii: Prepodóbniji otcý, prorócy i pervosvjaščénnicy, i prisnoslávnyja žený, o nás tebí Vladýci vsích móľatsja priľížno.

S: Mólim ťá Slóve, íchže ot nás prijál jesí, líku izbránnych tvojích sopričtáv, pričástniki pokaží lúčšaho životá.

I: Prečístaja Ďívo Máti, pochvaló múčenikov, i prepodóbnych i právednych, ot vsjákaho izmí nás mučíteľstva lukávaho.

I₂ Svíta podáteľu, i vikóv tvórče Hóspodi, vo svíťi tvojích poveľínij nastávi nás: rázvi bo tebé inóho Bóha ne znájem.

i: Umerščvlénych nás, i položénych vo tlí, vozvél jesí ot mráčnych ádovych sokróvišč, i voschítil jesí bláže, i sočetáv svjatých ánhel vóinstvom.

ii: Za jéže spastí nás jáko prišél jesí Christé prijimí nýňi íže blahočéstno k tebí prestávlennyja, jáko jedín bláh, na lóňich Avraáma, i s Lázarem ťích vselí.

S: Razrišíl jesí Vladýko, ľítnuju mojú i dólhuju bráň, tebí préžde chodátaju, i molítvenniku primirénija bývšu: i nýňi tvojá rabý uščédriv upokój.

I: Pod króvom tvojím Máti Bóžija, íže naďíjuščijisja na ťá spasájutsja: žiznodávca bo rodilá jesí nám, životvorjáščaho vsjá vóleju.

Písň 6

I₁ Vo hlubiňí hrichóvňij soderžím jésm Spáse, i v pučíňi žitéjsťij oburevájem: no jákože Jónu ot zvírja, i mené ot strastéj vozvedí, i spasí mja.

i: Krípostiju sérdca stradáľcy protívu vrahú opolčívšesja, tohó nizložíša, i prijáša pobídy vincý ot Bóha: i nýňi priľížno móľatsja o vsích zemnoródnych.

ii: Bóžija svjatíteli počtím vírno, i prepodóbnyja jehó ublažím, spasájemi moľbámi ích, ot vsjákaho hňíva i skórbi, i vrážija navíta.

iii: Postradá žén Božéstvennyj lík, i v posťí Bóhu uhodí, i polučí cárstvo nebésnoje: ťích molítvami uščédri Bóže tvój mír.

S: Íže sozdávyj žiznodávče Christé čelovíka ot zemlí, íchže o nás prestávil jesí upokój, ostavlénije podajá ím zlých, jáko milosérd i čelovikoľúbec.

I: Svjatája Bohoródice, osvjatí náša pomyšlénija, i úm ukripí, i spasí nás ot stríl lukávaho neujázvlennych, slávjaščich, vsepítaja, tvojá velíčija.

I₂ V bézdňi hrichóvňij vaľájasja, neizsľídnuju milosérdija tvojehó prizyváju bézdnu: ot tlí, Bóže, mjá vozvedí.

i: Neizrečénnyja, i Božéstvennyja svítlosti, iďíže múčeničestiji lícy, spodóbi, jáže ot zemlí prestávil jesí, vseďíteľnoju tvojéju vóleju čelovikoľúbče.

S: Ozarítisja dobrótoju slávy tvojejá spodóbi, ostávľšyja žitijé, i k svítu tvojemú neizrečénnomu Vladýko prešédšyja upokój.

I: Izbavľájušči usérdno javísja prizyvájuščyja ťá, prečístaja Vladýčice, jáže Bóha róždšaja životóm i smértiju obladájušča.

Písň 7

I₁ Cheruvímy podražájušče ótrocy v peščí, likovstvováchu vopijúšče: blahoslovén jesí Bóže, jáko ístinoju i sudóm navél jesí sijá vsjá hrích rádi nášich: prepítyj, i preproslávlennyj vo vsjá víki.

i: Terpínijem nizložíša svjatíji vrahá, terpjášče vsjáko iskušénije ľútych mučénij, jáko voístinnu Bóha vozľubíša postradávšaho za hrichí náša. Ťích molítvami spasí vsích nás Slóve, ot napástej i bíd, tebé slávjaščich.

- ii: Svitozráčniji svjatítelije, i prepodóbniji i prorócy i svjaščennomúčenik dostoslávnoje mnóžestvo, i žén svjatých svjaščénnoje soslóvije, vo stradániji i v posťí vozsijávšeje múžeski: prísno o nás molénija tvoríte k Bóhu, jáko da pomílujet nás.
- iii: Múčenik mnóžestvo mólit ťá Christé blahodáteľu, ot vsích pečálej, i skorbéj, i ľútych napástej, i vsích prehrišénij, i ot vréda spasí mja Slóve, pohíbšaho.
- Otňúduže boľízň otbižé, i S: vozdychánije i pečáľ, iďíže sijájet tvojehó svít licá Christé: i iďíže svjatých sobóry nýňi likújut. Učiní vsích prestávľšichsja dúšy čelovikoľúbče, k tebí prehrišénija ích vsjá prezrív, jáko jedín mílostiv.
- I: S múčeniki prečístaja, i s prepodóbnymi otcý i proróki vsími, so svjatými ženámi vo svjatých jedínaho počivájuščaho umolí, vsích osvjatíti nás, svjatými hlásy ťá slavoslóvjaščich čístaja, vo vsjá víki.

- I₂ Bohoprotívnoje veľínije bezzakónnujuščaho mučíteľa, vysók plámeň voznesló jésť: Christós že prostré Bohočestívym otrokóm rósu dúchóvnuju, sýj blahoslovén i preproslávlen.
- i: Íže vezdí sýj, nizšél jesí Hóspodi, jéže spastí íže drévle preľščájemyj čelovíč ród. Ťímže ťá múčenicy móľat: sích jáže prestávil jesí ot zemlí, v zemlí krótkich Spáse upokój.
- ii: Mértvosti umerščvlénije ottrjásl jesí v mértvych svobóď býv, sám jedín Christé: i nýňi umerščvlénija hrichóvnaho Vladýko izbávi rabý tvojá, javľája ích nasľídniki cárstvija tvojehó.
- S: Mnóhim tvojím i neizrečénnym milosérdijem, i neizmírnoju bézdnoju čelovikoľúbija tvojehó Christé, prehrišénij úbo ostavlénije prestávlennym dážď, i blahodátiju tvojéju očiščény sích javí.
- I: Svitíľnik bylá jesí božéstvennyja slávy, sijánije nosjášči Ďívo dúchom, i

plótiju nám jávľšahosja, i ádovu mhlú svítlostiju Božestvá svojehó potrébľša, Bohorádovannaja.

- I₁ V kupiňí Moiséju Ďívy čúdo, na sinájsťij horé proobrazívšaho inohdá, pójte, blahoslovíte, i prevoznosíte vo vsjá víki.
- i: Tečénije króve vášeja, strastotérpcy Hospódni, osvjatí vsjú tvár, i izsuší jávi izlijánije prélesti, i vírnych dúšy napoí bohátno.
- ii: Javísja lík póstničeskij, svjátítelej že sobór i žén svjatých, i prorók slávnych, jedinočésten ánhelom, ánheľski na zemlí Dúchom požívše.
- iii: Izbávite vsích nás strastonóscy Hospódni, pervosvjaščénnicy, i prorócy, i prepodóbnych mnóžestvo, i žén svjatých, ot stríl vrážijich, vás voschvaľájuščich.
 - S: Íchže ot nás Spáse prijál jesí, v ňídrich Avraámovych učiní, i so vsími izbránnymi

- upokój, podajá hrichóv ích vsím razrišénije, jáko vseščédr.
- I: Bohorodíteľnice čístaja, so vsími svjatými proróki, i múčeniki, i prepodóbnymi, i svjatými ženámi, i svjaščennomúčeniki, uščédriti nás Spása molí.
- I₂ Péšč inohdá óhnennaja vo Vavilóňi ďíjstva razďiľáše, Bóžijim veľínijem chaldéi opaľájuščaja, vírnyja že orošájuščaja, pojúščyja: blahoslovíte vsjá ďilá Hospódňa Hóspoda.
- i: Pokazál jesí nám vrahóv smérť, schoždénijem tvojím jáko bezsmérten: božéstvennoju že síloju tvojéju, vchódy javíl jesí životá bezsmértne, jehóže múčenicy tvojí nýňi dostójno polučíša.
- ii: Dobróty úmnyja tvojejá nasladítisja prestávlennym spodóbi, stúd hrichá zloobráznaho očiščája, jáko čelovikoľúbec: jedín bo tý Vladýko, javílsja jesí hrichá otčuždén.

- S: Isprávil jesí nás iii: Christé, pádšyja v pérsť smértnuju, smértiju tvojéju dáruja, i živót píšču bezkonéčnuju, i rádosť prisnosúščnuju, jejáže nýňi prestávlennyja spodóbi, jáko mílostiv.
- I: Vélija i strášna jésť tájna Bohomáti tvojehó roždestvá: Bóha bo rodilá jesí, jehóže smérť ne preterpí, i hrób ne rastlí. Ťímže ťá prečístaja, vsí jazýcy slávim.

<u>Písň 9</u>

- I₁ Prejestéstvenno plótiju začénšuju vo črévi, ot Otcá bezľítno predvozsijávšeje Slóvo, v písnech nemólčnych veličájem vírniji.
- i: Krípcy na strásti, síľni na vrahí jávľšesja strastotérpcy: vzjáste pobídu postradávše zakónno, i vinčástesja ot Bóha.
- ii: Jáko Bóžiji svjaščennoďílatelije, i pástyrja dóbraho podóbnicy bývše, upasóste tohó óvcy prepodóbňi, pervosvjaščénnicyii: Bohoslávniji.

- i: S prepodóbnymi, póstniki, i proróki svjaščénnymi, počtím žén postradávšich mnóžestvo i postóm nizložívšich vrahá.
- S: Preslávnoje mnóžestvo svjatých tvojích Christé, neprestánno móľat ťá: íchže prestávil jesí vo víri Hóspodi, pričástniki javí víčnaho životá.
 - I: Ščedroľubívaho Bóha róždšaja plótiju, so svjatými vsími molí tohó prísno, ot bíd nás spastí , Máti Ďívo čístaja.
- I₂ Jáže préžde sólnca svitíľnika Bóha vozsijávšaho, plótski k nám prišédšaho, iz bokú Ďivíču neizrečénno voplotívšaja, blahoslovénnaja vsečístaja, ťá Bohoródice veličájem.
 - i: Imíjaj vlásť živými i mértvymi životá načáľniče, ot zemlí k tebí prešédšym, nasľídije nebésnoje podážď Vladýko, i svítlosť svjatých, i preslávnych strastotérpec tvojích.

Slóvo sýj, jéže drévle býti mí podajá živonačáľňijšeje,

- i jéže dóbri býti iii: páki dáruja, v ňídrich želánnych Avraáma práotca, prestávľšyjasja rabý tvojá, jáko mílostiv vselí.
- S: Vés jesí Spáse mój sládosť svitovídňijšaja, vés jesí želánije nenasyščájemoje: potóki tvojejá píšči, i vodóju ostavlénija usópšyja napój, neprestánno tebé slávjaščyja.
- I: Ťá Bohoródice, dostójno vírniji nýňi ublažájem, Bohodochnovénnym slovesém tvojím posľídujušče: tý bo jedína zemným Bóha rodilá jesí, smérti razóršaho sílu, Máti Ďívo.

Chvalite

iv: Po Chrisťí postradávše dáže do smérti, o strástotérpcy múčenicy, dúšy úbo ímate na nebesích v rucí Bóžijej, i po míru vsemú počitájemi súť móšči váša. Svjatítelije poklaňájutsja, i ľúdije vsí, rádujuščesja, sohlásno vopijém: són čésten pred Hóspodem smérť prepodóbnych jehó.

- : Vsják hrád i straná čtút móšči váša, o strástonóscy múčenicy: vý bo zakónno postradávše, vincý nebésnyja prijáste, i sehó rádi svjatítelem jesté pochvalá i cérkvam blahoľípije.
- ii: Krest Christóv vzémše svjatíji múčenicy, orúžije nepobidímoje, vsjú diávoľu sílu uprazdníša, i prijáša vincý nebésnyja, sťiná nám býša, o nás prísno moľáščesja.
- i: Mértven: Uvý mňí, kolík pódvih ímať dušá razlučájuščisja ot ťilesé! uvý mňí, tohdá kolíko slezít, ňísť íže pomílujet jú! ko ánhelom óči vozvoďášči, bezďíľno k čelovíkom mólitsja: rúci prostirájušči, i ímať pomohájuščaho. Ťímže vozľúblennaja mojá brátije, razumívše krátkuju nášu žízň, prestávlenym pokója ot Christá prósim, i dušám nášym vélija mílosti.
- S:I: Bohoródičen: Prijidíte, Máter svíta písňmi nemólčnymi vsí proslávim, tá bo rodí spasénije

náše: i rádujsja prinesém, jáko jedínoj róždšej vsích načáľňijšaho, íže préžde vík Bóha. rádujsja, jáže Jévu róždšuju páki nazdávšaja, rádujsja prečístaja Ďívo neiskusobráčnaja.

Stichíry pokójny

Stremlénije smértnoje iv: tľú tvojéju živonósnoju smértiju nizložíl jesí Vladýko: vsím že istočíl jesí živót víčnyj, zemným uméršym vostánije darová. Ťímže mólimsja tebí Spáse: íže víroju k tebí prestávľšyjasja upokój, i netľínňij tvojéj slávi sích spodóbi čelovikoľúbče.

iii: čelovíki óbščniki Da Božéstvennaho tvojehó cárstvija soďílaješi Christé, raspjátije preterpíl jesí, smérť vóľnuju priját. Sehó rádi mólimsja: tvojím milosérdijem pričástniki javí cárstvija tvojehó, víroju k tebé prestávľšyjasja, sládkija dobróty tvojejá sích spodóbi čelovikoľúbče.

ii: Spastí tvojé sozdánije voschoťív, smotrénija že voístinnu strášnoje táinstvo, rádujasja soveršíl jesí jáko preblahíj: i cinóju iskupíl jesí vés mír čestnóju tvojéju króviju. Ťímže mólimsja: íže víroju k tebí prestávľšyjasja, so vsími svjatými izbavlénija spodóbi.

i: Hróznomu, trépetnomu, i strášnomu prestólu tvojemú Christé predstojášče, jáže ot víka uméršiji ožidájut právednaho izrečénija tvojehó, i božéstvennoje prijémľut pravosúdije. Tohdá úbo upokój Spáse rabý tvojá, víroju k tebé prestávľšyjasja, iďíže svjatých lícy, i rádosť jésť neizhlahólannaja.

S:I: Bohoródičen: Jehdá plotskáho soúza chóščet mojá dušá žitijá ot razlučítisja, tohdá mí predstáni Vladýčice, bezplótnych vrahóv sovíty razorí. sích čéľusti i sokruší, íščuščich požréti mjá neščádno: jáko da nevozbránno projdú na vozdúsi stojáščyja kňázi ťmý, Bohonevístnaja.

Liturgia

Blažénna

- ST Blažéni mirotvórcy, jáko tíji Sýnove Bóžiji narekútsja.
- iv: Hlás tí prinósim razbójnič, i mólimsja: pomjaní nás Hóspodi vo cárstviji tvojém.
- ST Blažéni izhnáni právdy rádi, jáko ťích jésť cárstvo nebésnoje.
- iii: Christóvym strástém upodóbľšesja múčenicy, strásti čelovíčeskija razlíčnyja prísno isciľájete.
- ST Blažéni jesté, jehdá ponósjat vám, i iždenút, i rekút vsják zól hlahól na vý lžúšče mené rádi.
- ii: So proróki, apóstoly, so prepodóbnymi učíteli, soďíteľu vsích dóbri uhodíša.
- ST Rádujtesja i veselítesja, jáko mzdá váša mnóha na nebesích.
 - i: So vsími svjatými tvojími, jáko čelovikoľúbec Hóspodi, vsjá íže víroju prestávľšyjasja, učiní rabý tvojá, mólimsja.
 - S: O Tróice presúščnaja, čtúščich ťá uščédri, ot prélesti vrážija i sítej, vsích izbavľájušči prísno.

I: Moľbý ráb tvojích ne prézri vseneporóčnaja, spasájušči nás ot vsjákich bíd i skorbéj.